

கணபதிதுணை.

துருச்சிற்றம்பலம். ௨
 சைவ தூஷணபரிகாரம்.

இஃது

தமிழ் வழங்கும் நிலங்களில் உள்ள
 சைவசமயிகள் சகலருக்கும்
 எளிதில் உபயோகமாகும் பொருட்டு,

யாழ்ப்பாணம்

வேதாகமோத்த சித்தாந்த

சைவப்பிரகாசசமாசீயரவர்களால்

சுத்திய ரூபமாகச் செய்ததை,

யாழ்ப்பாணத்து-நல்லூர்

ச தா சிவப்பிள்வராயவர்கள்

அநாமதீயின்பேரில்

சென்னை சூந்துஜனபூஷணி பத்திராதிபர்

திருமயிலை

வி. சுந்தரமுதலியாரால்

சென்னைப்பட்டணம்

லிக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்திற்

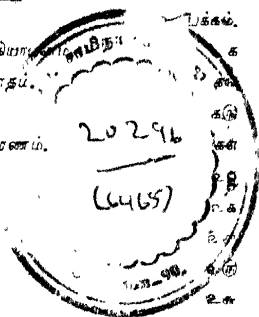
அச்சிக்கப்பட்டது.

விரோதிவ்ரு பங்குனிமீ

கஅகர்வஸி.

சூசிபத்திரம்.

சையப்பிரகாச சமாதிய விக்கிரமம்	பக்கம்.
கடவுள்வணக்கம், உபோற்காதம்.	க
முதலாவது-பதிப்பிரகரணம்.	கடு
இரண்டாவது-புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.	கௌ
மூன்றாவது-ஆலயப்பிரகரணம்.	உ
நான்காவது-இலிங்கப்பிரகரணம்.	உக
ஐந்தாவது-அபிஷேகப்பிரகரணம்.	உ
ஆறாவது-கைவேத்தியப்பிரகரணம்.	உரு
ஏழாவது-நூபதிப்பிரகரணம்.	உச
எட்டாவது-திப்பிரகரணம்.	உ.எ
ஒன்பதாவது-வாத்தியப்பிரகரணம்.	உ.அ
பத்தாவது-புண்விரிகாலப்பிரகரணம்.	உ.க
பதினொருவது-சிவசாரியப்பிரகரணம்.	உ.உ
பன்னிரண்டாவது-சரீர சுத்திப்பிரகரணம்.	உ.க
பதின்மூன்றாவது-ஆசனப்பிரகரணம்.	உ.உ
பதினொன்றாவது-சிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.	உ.உ.
விவேசனம்.	உ.ரு
பதினேந்தாவது-சிவசின்னப்பிரகரணம்.	உ.அ
பதினொருவது-நியானுதிப்பிரகரணம்.	உ.உ
பதினேழாவது-நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.	உ.உ
பதினெட்டாவது-சிவபுராணப்பிரகரணம்.	உ.க
பத்தொன்பதாவது-புண்ணியதீர்த்தப்பிரகரணம்.	உ.அ
இருபதாவது-சுவர்ணநானப்பிரகரணம்.	உ.உ
இருபத்தொன்றாவது-அன்னநானப்பிரகரணம்.	உ.ரு
இருபத்திரண்டாவது-தவப்பிரகரணம்.	உ.க
விவேசனம்.	உ.ரு
சூசனி.	எ.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

இப்பிறப்பை நம்பியிருப்பையோ நெஞ்சகமே
வைப்பிருக்க வாவின றினையிருக்கச் சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

மேலு மிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன
சில மறிந்திலையே சிந்தையே - கால்கைக்குச்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்தியொத்தப் பட்டவுடற்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு.

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே - வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சுட்டை தட்டிக்கட் டிப்புட் டிக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை - முனை
மெரிந்தகட்டை மீதி வினைக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச
சுட்டுவிடப் போகின்றா சற்றத்தா - பட்டதுபட்
டெந்நே ரமுஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே - மேல்விழுக்தே
யுற்ற ரமுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றலத் தானையே கூறு.

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்ற நெஞ்சோ
புழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டி யநாதியின
மமுமான் காத்தனை மால்விடை யானை மனத்திதுணளி
விழியாற் புணலுசிந்தி விமரி யமுந்நடை கேண்டுமென்றே.

ஸ்ரீ

வேதாகமோத்த சித்தாந்த
சைவப்பிரகாசமாயே
விக்ரையாபனம்.

அகிலலோகபூஷணமாய், அவித்தியாசோஷணமாய், அநா
பாபபேஷணமாய், அநந்தசுகபோஷணமாய், அசேஷாபிரகலபீஷ
ணமாய், ஆதிசச்சுருதி கோஷணந்தாங்கி அதுலசம்ஸ்கிருதபாஷ
ணமோங்கி வினங்குநின்ற புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்தி
லே, வடக்கீன்கண்டினை திருவேங்கடமும், தெற்கீன்கண்டினை
குமரியும், எல்லையாகவுடைய திராவிடம் என்னுந்தலிழைபுடிண்
கண்ணும், அத்தமிழ்நாட்டாரே பெரும்பான்மையுங் குடியேறல்
பெற்ற சமுதேசத்தினகண்ணும், உசிக்கும்.

பாசவசயிகளே.

அசுதிமலமுத்தராய், சர்வவியாபகராய், நித்தியராய், நித்தி
யாகந்தாய், சுவதந்திரராய், சர்வஞ்ஞராய், சர்வானுந்நராகராய், சர்வ
கந்தாவராய், அசுலராய், சின்மாததிரமூர்த்தியாய், அதுலராய், அதி
சுக்குமராய், அதிமகானாய், சாந்தராய், சர்வதோமுகராய், நிருபாதிக
ராய், சுலபப்பிரகாசராய், அதிபரமப்தராய் உள்ளபரசிவனே, எம்
மாந் சேவிக்கப்படும் பரமபதி.

அப்பாசிவஞனவர், அநாதிரித்தமூலமலபெத்த பசுக்களாகிய
ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, பஞ்சசத்திருப
பஞ்சமந்திரததுமானாய் சந்நிவாய், பிரதம மகாசிருஷ்டியாரம்பத்
திலே, முதலூலாகிய சுருதியை அருளிச்செய்தார். சுருதியாவது பர
மப்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பாரமார்த்திகவாக்கியமாய், ஆன்மாக்க
களுக்குப் புத்தி முத்திசாதனோபாயஞாந்ததைப் போதிக்குஞ் சால்நி
ரமாய். அந்தச்சுருதி, சாமானிய விசேஷபேதத்தால், வேதம் ஆகமம்
என இரண்டு விபாகமாய் இருக்கும்.

அவற்றுள், வேதமானது இருக்குயசு சாமம் அதர்வம்என நா
ன்காம். இவை அற்பச்சுருதிவாக்கியம், பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் என
இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சுருதிவாக்கியம் கர்மானுட்டா
னக் கிரமங்களைச்சொல்லும். பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் அத்தியான்மக
ஞானத்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்

கும். இவ்வேதங்களுக்கு வழிநூல் சைவம் முதலிய புராணநூலும் ஸ்மிருதிகளும். சர்ப்புநூல் கற்பகுத்திரம்முதலிய அங்கங்களும்.

ஆகமமானது காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்கும் சகச்சிரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதம் விசயம் நிச்சவா சம் சவாயம்புவம் ஆக்கினேயம் வீரம் ரௌரவம் மருடம் விமலம் சந் திரனாநம் முகவீம்பம் புரோந்தீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம் சர் வோக்தம் பாரமேசரம் கிரணம்வாதுளம்என இருபத்தெட்டாம். இவ வாகமங்கள் மாந்திரமெனவும், தந்திரமெனவும், சித்தாந்தமெனவும் பெயர்பெறும். இவை சதாசிவனால் அநந்தேசுரருக்கும், அநந்தேசு ரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவர்களுக்கும், தேவர்களால் முனிவருக்கும், முனிவர்களால் மனுடருக்கும், மனுடரால் மனுடருக் கும், உபதேசிக்கப்படும். இங்ஙன முபதேசிக்கப்படுங்கால் உளவாகிய சம்பந்தம் ஆறும், முறையே பரசம்பந்தம் மகாசம்பந்தம் அந்தராள சம்பந்தம் திவவியசம்பந்தம் திவவியாதிவவிய சம்பந்தம் அகிலவியசம் பந்தம் எனப்பெயர்பெறும். இவ்வாகமங்கள் தனித்தனியே, ஞான பாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் எனநான்கு பாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். அவற்றுள், ஞானபாதம் பதி பசு பாசம் என் னுந் திரிபதார்த்தங்களின ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாசம் பிராண யாமம்முதலிய அங்கங்களோடுகூடிய சிவயோகத்திழந்தி வருந் யாபா தம் மந்திரங்களின் உத்தரம் சந்தியாவந்தனம் பூஜை செபம் ஓயம் என்பனவற்றையும் சமய விசேஷநிர்வாண ஆசாரியர் பிஷேகங்களையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசக்கும், இவ்வாகமங்களுக்கு வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவான்மகம் ஈருகிய உபாகமங்கள் இரு நூற்றேழாம். சர்ப்புநூல் இவத்தினத்திரயம் மோகநகாரிகை பரமோ கநகிராசகாரிகை முதலிய பிரகரணங்களாம். இச்சாத்திரங்களை லாம் மூலபாஷையாகிய சம்ஸ்கிருதத்தில் உளவாம்.

நமது தமிழ்காட்டினருக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு, திரு ஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் முதலிய சமயகுரவர்கள் நால்வராலும் வேதங்களின் அர்த்தத்தைப் பெரும்பாலும் அநுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் திராவிடவேதங்களும், மெய் கண்ட தேவர்முதலிய சிவானுபூதிமாண்களால் ஆகமங்களின் அர்த் தத்தையனுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவஞானபோதம் சிவ ஞானசித்தியார்முதலிய திராவிட சித்தாந்தங்களும், உளவாம்.

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றாலும் உணர்த்தப்படும் சைவமே சற் சமய லக்ஷணங்களெல்லாங் குறைவற அமைந்த சத்தியசமயமென்று சுருதி யுத்தி அனுபூதிகளாலே நிச்சயித்து, ஆதிகாலந் தொடங்கிப் பரதண்டத்திலுள்ள நமது முன்னோர்களாகிய சகல மகான்களும் அ த்நினையே அங்கீகரித்துக்கொண்டெவந்தனர். அவவாறே நாமனைவரும் அந்தச்சைவமே சற்சமயமென்று நிச்சயித்து, அங்கீகரிக்கின்றோம். அங்ஙனமாக.

இப்பொழுது, சிலகாலத்துக்குமுன்னே இங்கிலாந்து அமரிக்கா என்னுந்தேசங்களிலுள்ள தூர்ப்பலமாகிய சிலமிலேச்சர்கள் பெருங்குதிரண்டு, அந்நாட்டிலுள்ள சனங்களிடத்திலேபோய், பரதகண்டவாசிகளுக்கும் சமயக்கிரமம் ஒன்றும் விளங்காதென்றும், நாங்கள் அவர்களைத் திருத்தல்வேண்டுமென்றும், கபடமாகத்தெரிவித்து, இக்கங்காட்டி, காலந்தொறும் பலபொருளுடைய உடன்படுத்தி, நாங்கள் பாதிநியோகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்தப் பரதகண்டத்திலே புக்குது, எங்கள் சமயத்தின்மகிமையை அசியாமையாலும், சாம் பிஷ்ப் தூபிமகனத்தினாலும், எளிதில் பெரு பொருள் பெறும்வழி வேறின்மையாலும், இக்கலியுகத்திலே மேசேமுதலிய பல பெருமபாதக உரோமணிகளாலே கற்பிக்கப்பட்டதாய் பல சிவபந்தலகூணங்களையும் முதலில்வருபத்தையும் முத்திராதரோபாயத்தையும் பிறவற்றையும் சிறிதாயினும் உள்ளபடி விளக்காததாய் இருக்கும் நூதனமதமாகிய தங்கள் கிறிஸ்துசமயத்தை இங்கே பரப்பப்படி முயன்று திரிந்தார்கள்.

அந்தப் புன்மதத்தை இங்குள்ளாரொருவரும் அங்கீகரியாமையே அறிந்து, பெருஞ்ச்சி செய்துகொண்டு, இக்காலத்திலே சிவனது துக்கவர்க்கும் மேலும் வேண்டும் பாவையாகிய இங்கிலிஷைப் படிப்பித்தும், சிவநியோக வியாசத்தார்பொருள்கொடுத்தும், சமயத்தியுள் சமயபத்யுயில்லாத சில ஈழச்சனங்களைத் தாங்கள் வசயக்கினார்கள். அத்தச்சனங்கள், முன்னே நாங்கள் அனுத்தந்த சைவ நிலையை விட்டமையாலும், பின்னர்த் தாங்கள் சார்த்த கிறிஸ்துமதத்தைப் பெருள்வாஞ்சைபற்றிப் பிறவகொண்டதன்றிச் சிறிதும் உட்கொள்ளாமையாலும், உபசமயப்பிரஷ்டராய், எரிவாய்நரகத்திற்கு ஆளாயினார்கள்.

இன்னும், அப்பாதிரிகள் டணச்செருக்கினாலும், மதிமயக்கத்தினாலும் சற்றுக்கூடாமல், சிவன் கடவுளல்லவென்றும், அவா பிசா சென்றும், வேதாகமங்கள் பொய்நூலென்றும், சைவசமயம் தூயமார்க்கமென்றும், சைவர்கள் அஞ்ஞானிகளென்றும், அவர்கள் பிசாசின் அடிமைகளென்றும், பெருந்தூஷணங்களைப் பேசித் திரிந்து, குருட்டுவழி முட்டார்க்கி லகூணம் தூராசாரவிருத்தாந்தம் முதலிய பல தூஷணபுத்தகங்களையும் அச்சிற்பதிப்பித்துப் பரப்பி. சைவநூல்களினுண்மையை உணராதசிலபேதைகளைமயக்கிக் கொடுக்கின்றார்கள்.

சிவனொருவரே பராபதியென்றும், சைவமே சர்ச்சமய மென்றும், துணிந்த சைவர்களாகிய நாங்கள், மேற்கூறியவாரே இந்தப் பாதிப்பில்லர்கள் செய்யும் சிவதூஷணம் சிவசாஸ்திர தூஷணம் சிவசாரிய தூஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைக்கண்டும் அவர்களைக்கண்டியாது மெளனமாக விருத்தலும், அவர்களால் நிரோபிக்கப்பட்டுத் தூஷணங்களை, சைவநூலுணர்ச்சி சிறிதுமின்மையால், மெய்யென்று

மயங்கி, அவர்களுடைய கிறிஸ்துமதப் படுகுழியிலே சிலம் சீழிந்து
கெடுதலைக் கண்டும் அத்துவணங்களைப்பிரிகரித்துச் சைவத்தின் மதி
மையைப்படுத்தித் தூய கிறிஸ்துமதத்தை நிராகரிப்பது வாளாவிருத்த
லும், அபிபாதகமென்றும்,

கூ. சிவனூவணம் முதலியானசெய்தலும், அவற்றைக் கேட்
டுக்கொண்டு வாளாவிருத்தலும், அபிபாதகம என்பதற்குப்பிரமாணம்
வறுமானது,—

சர்வோக்தம என்னும் சிவாகமத்தின் உபபேதம்

ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய சிவதருமோத்தரம்,

ஆறாவது பாவவியல்.

நாரகன் றன்னைச் சாதந் தடங்கடந் றளர்வார் தம்மைப்
பாரகன் றினையும் பாரும் படைத்தவன் றினையும் பாங்காந்
சாரகன் றன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சர்
சாரகர் மீளு நாளும் பிறிதியி னவிற்று வாமே. (௭)

(இ-ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலின்கண் அழிந்தி வருந் துலோ
ரை (அக்கடலினின்றும்) கடப்பிப்பவராயும் (உலகத்திற்) காக்கும்
விஷ்ணுவையும், பூமியையும் (பிற உலகங்களையும்) படைக்கும் பிரமா
வையும், முறைவழுவாமல் சிருட்டிப்பவராயும், சங்கரிப்பவராயும்
ள்ளபரமசிவனை இகழ்த்தானத்தினையுடையவர்கள் நரகத்தின்கண்
ணை நெடுங்காலம்கிடப்பார்கள். (அவர்கள் அங்கே அநாவதிக்குப்பா
தனையையும்.) அந்நரகத்தினின்று திரும்புங்காலத்தையும், வெள்க
ருஞ் சுவர்க்கநரகவியலின்கண்ணே சொல்லாம். (எ-று)

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னேசிய வேத மாதிக்
கொப்புயர் வுரைப்பார் நிர்தை யுரைப்பவ ருன்னுவாரும்
வெப்பெரி சீரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி வியார்
வெப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தினைத் தேங்கு வாமே. (௮)

(இ-ள்.) தமக்குநீகரில்லாத அநாதிமலமுத்தராகிய சிவன் அருளிச்
செய்த வேதாமங்களுக்கு முப்பாகவேனும் உயர்வாகவேனும் பிறிதொ
ருநூலைச் சொல்லுவோரும், (அவவேதாமங்களை) நிர்தைசொல்வோ
ரும் (நிர்தையை மனசினாலே) நினைப்பவரும், வெம்பை உய்யுடைய
ளிவாய்நரகத்தின்கண் வீழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (ஊனெய்
யெல்லாம்) உருகி, (இங்ஙனம் துயருறவும்,) (அந்த யாதனசரீரத்தி
னின்றும்) நீங்காராகி, (இந்நரகத்தினின்றும்) எக்காலங் கரையேறு
வோமென்று வாடிவாடி ஏக்கமடைவார்கள். (எ-று),

1. ஸ்பீஸர் வராகி முத்த னெதிய பனுவ லோர்ந்து
 தம்பறச் சாற்று மாகான் நன்னையு பிகழ்ந்து சாந்நில்
 வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் விழ்ந்துவெந் துருவி வியாந்
 எப்பொழு தேறு வாமென் நினைத்தினைத் தேங்குவாரே. (க)

(இ-ள்.) தமக்குக்கிரில்லாத அநாகிமலமுத்தாராய சிவன் அருளிச் செய்த வெநாகமங்களை அறிந்து சந்தேகவிபர்தம் றப் போதிக்கு மாகா நியவாயுப இகழ்ந்துபோகவார்களால், அவர்களும் வெய்யையையு டைய சிவாய நடுகத்தின்கண் விழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (உண்பெய்யல்லாம்) உருக, (இங்ஙனம் துயருதவும், அந்த யாதனாநி ரத்தினின்றும்) நீங்கப்பாடி, (இந்தரகத்தினின்றும்) எக்காலைய சுவா னெறுவியாமென்று வாடி வாயு பகமடைவார்கள். (எ-று.)

அவ்வறி வியந்தை யாச னருமிப்பாரு ளதனை யாக்கும்
 மலவான் பகர்ந்த வாக்கைப் பரித்தபத் தகத்தெய் பற்றிக்
 கந்தகா முன்னஞ் சொன்ன கரிசர்க ளொருமு வர்க்கும்
 வரும்பல முடையப் பவ மனைத்தையு மருவி னாரே. (க)

(இ-ள்.) சிவந்திரவியத்தையும அருமையாகிய ருருத்திர வியந்தை யாச யான் ச்ஞப் லீலைய சிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கை எழு திட திருமுலையையு விருந்திக ளளவுசெய்தவர்கள் முற்கூறிய சிவ கிந்தகர் வேதாகபந்தகர் குருகிந்தகர் எனனும்) மூவர்களுக்கும் மரும் தீவினை யவர்களை உடையவாவார், (அங்ஙனமன்றி) எல்லாப் பாவந் தையுந் செய்தவருமாவர். (எ-று)

அரைந்த விவர்க ளினைவார்களு மதிபா தகவே யெனவறிக
 சிறந்த வினையே தீவினையு ளதிரா தகந்தா னெனத்தெளிந
 கிலறந்த துயரே நெடுநாளை யிதனிற் பலமு மெனநிலைக
 பிரிந்த வதிபா தகவே நந்தனையு பினியாய் பேகவாமே. (க)

(இ-ள்.) (இங்ஙனம்) கூறிப் போந்த சிவகிந்தகர்முதலிய இவர்களெ ல்லாருட் அதிபாதகர்களைன்றறியக் கடவாய் இவ்வதிபாதகமே சகல பாவங்களுள்ளும் அத்தியந்தகோரபாவமென்று உணரக்கடவாய்; இவ வதிபாதகத்தினால் வருந்துயரமும் பெருந்துயரமென்றும் அதை அஃ டவிக்குங்காலமும் செங்காலம் என்றும் சிந்திக்கக்கடவாய்; இதன் கூறகம் அதிபாதகமேதத்தையும் இனியாய்சொல்வாம். (எ-று.)

வேதம், மந்திரம்:—மொழிபெயர்ப்பு.

“சனங்களினிடத்து (அந்தரியாயியாய் நிற்கும்) பரனடிய அந்த உருத்திரனைப் புத்தியினால் உள்ளே பற்றுபவர்கள் சசியத்தை நாவினுலே கிரகிப்பவர்கள்.”

(இ-ள்.) பரன் லீலலாரினும் உயர்ந்தவன். * ருத்திரன்-(ஆணவம்) கிய) நோயை உட்கூவன். சசியம்-தானியம். அதற்கு இங்கே துணியவிகாரமாகிய அன்னம் எனப்பொருள் கொள்ளப்படும். குதர்க்கேதோஷிகளாய் அவ்வருத்திரனை உள்ளேபற்றாதவர்கள் மலத்தையே நாவினால் கிரகிப்பர்கள் என்பது அப்பிரஸ்துதப் பிரசுலங்காரத தாற் பொன்படு. இதற்கு உபவிருங்கணம் வருமாறு;

பாசாஸ்மிருதி:—மொழியெயாப்பு.

மறகை யுருத்திர நாய கன்றனைப்
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்தியைப்
பற்றிடு வொந்திதம் பரிந்து நாவினுற்
கும்மல மலத்தினைக் கொள்ளு வார்களர்.

பெற்றிடு முமைபுரை ருருத்தி மன்றனை
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்தியைப்
பற்றிடாத தீயர்கள் பரிந்து நாவினுற்
கும்மல மலத்தினைக் கொள்வ ருள்ளையே.

இயகே முசுற் செய்யுளால் மந்திரத்தின் வாசியார்த்தம் காட்டி
பட்டது. இரண்டாஞ்செய்யுளாலே கம்மியார்த்தம் இது இங்கே
மறுதலைப்படுதலால், கீர்க்கிக்கப்படும் விவரம் எனப்பொருள்படு.

திருவாசகம், அச்சபபத்து

வெருவரேன் வேட்கைவந்தால் வினைக்கடல் கொளினுமஞ்சிசன்
திருவரான் மாறு காணு வெயிரான் மம்பி ரானும்
திருவுரு வன்றி மந்திரேர் தேவரெத் தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்ச மாறே. (உ)

கத்தபுராணம், உமைவருபடலம்

முண்டக மிசையினுன் முகுந்த னாடியே
பண்ணெர் வரியதோர் பரனை யாகியாக்
கொண்டில ரெள்ளிய கொடுமை யோர்க்கெலார்
தண்டம்வந் திடுமென மறைகள் சாற்றுமால். (௫௫)

கூர்மபுராணம், பிராயச்சித்தமுரைத்தவத்தியாயம்.

திங்கள்ங் கண்ணி வேய்ந்த செல்வனை யிகழ்ந்த பாவ
பிங்கிது தன்னிற் றீரா தெண்ண றும் விரத மாற்றிப்
பொங்கழ னுப்பண் வைகியருந்தவம் புரிந்திட்டானு
முங்கவ ன்ருளி லன்றித் தீர்ந்திட வரியதாமால். (௬௬)

சித்தார்த்தசிகாமணி, பத்தஸ்ரீலம்.

கண்டன னாயின் முக்கட் கடவுளை நிந்திப் போனைத்
தண்டனை புரிந்து கொல்க வரிதெனிற் சமிக்க * நின்றி
மண்டனில் வலிய னன்றேல் வான்செவீத் துணைகள் பொத்திச்
கொண்டவ னாகன்று செல்க ஞ்சைகுலைத் தமல பத்தன். (7. ௭)

* சரித்தல்—தடுத்தல்.

ஏயும.சார நிந்தனை யாண்டுள தவலி டத்திற்
போயுற லொழிக வென்றுப் புகல்சிவ நிந்தனை செப்பொன்
லயக முழுது நிற்க சிவநிந்தனை மயக்கு ஞ்சைகுலை
டையினும் பரிசு மஞ்செய் தகற்றி டற் கரிது மாதே. (7. ௮)

இன்னும், தக்கன உவநூலணம் செய்தபொழுது, அச்சத்தினாலும்
பொருளாசைய லுர் அநனைக்கேட்டுக்கொண்டு மௌனமாக இருந்த
தீவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர், உபபத்திரராலே தண்டிக்கப்
பட்டு, பின்னர்ச் சூன் முதலிய அசுரர்களாலே தூற்றெட்டுகும் வருந்
தமடைந்தனர் என்று சரித்திரம் கந்தபாணத்துலே விஸ்தரிக்கக்
பட்டமை தெளிவு.

உ. பாசமயங்களை நிராகரியாமையும், சைவத்தை உதாரி
பாமையும் பாசகம் என்பதற்குப்பிரமாணம் வருமாறு;—

சிவகுருமோத்தம, பத்தாவது சிவஞான

யோகவியல்.

நிறுத்திடவல் லானமல னூனெறியை பென்று.

மறுத்திடவல் லானவல மார்க்கமய லுற்றே

நிறுத்திலன்ம றுத்திற னெனிற்கரிச னேசம்

அறுத்தலை யாகைகரி சல்லவற மாமே. (கஉ. ௫)

(இ-ள்.) என்றும் அவலமார்க்கம் மறுத்திடவல்லான்-எக்காலத்தும்
குற்றம்பொருந்திய புறச்சமயங்களை நிராகரித்தற்கு வல்லவனும்—அம
லன் தூல் நெறியைநிறுத்திடவல்லான்-அநாதிமலமுத்திராகிய சிவன்
அருளிச்செய்த வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சைவசமயத்தைத்
தாபிக்க வல்லவனுமாயிருப்பவன்,—(அப்புறச்சமயிகள் சைவத்தைத்
தூஷித்து, தங்கள் மதத்தைச் சாதிக்கவந்தவிடத்தும்)—மயல் உற்று-
அவர்களுக்கு அஞ்சதலினாலேனும், அவர்கள்மேற்கொண்ட கண்பிரகு
லேனும், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்திப் பொருள்பெற விரும்புதலினாலே
னும்) மயக்கம்பொருந்தி,—மறுத்திலன் நிறுத்திலன் எனில்-அவர்களு
டைய சமயத்தை நிராகரியாதவனும் தனது சைவத்தைத் தாபியாதவ
னுமாய் இருப்பானாகில்,—கரிசன்-அகிராதகனாவன்.—நேசம் அறுத்து

அவனை மாகைகரிசு ஆல் அறமாமே - (அந்த அபிபாதகனிடத்து ஐவ
த்த) நேசத்தை ஒழித்து அவனைச் சீயென்று வெறுத்தல்கும்மமன்று;
அதுவே பரமமாகிய தருமம். (எ-று)

ஸ்ரீமத் அப்பநீக்ஷிதர் அருளிச்செய்த
சிவதத்துவவிவேகவிருத்தியில் உத்தரிக்கப்பட்ட
சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

நிகரறுநற் சிவதரும சிவஞா னத்தை
நிறுத்தினவோ னிலுமுயர்ந்தோ னிலததி னில்லை
பகாபரம சிவயோகி யவனே யாகுப
பரிவினி றுத் திமொற்றல் படை-தது முய்தி
யகலுமய லானிறுததா தொழிந்தோன யோகி
யாயினுமீ சுரப்பிரிய னல்ல னனனான
புகருறுதீ நாகினிடை வீழ்ந்து புன்கண
பொருந்திவெ னெனமறைகள் புகலு மன்றே.

இப்படியே சிவசாத்நிரங்கள் செப்புலகயால், சிவதூஷணம
முதலிய பாவங்களைச் செய்யும் அஞ்ஞானிகளாகிய பிராணிகளைக் கண்
டித்தலும், அவர்களுடைய புனமதமாகிய கிறிஸ்துமயத்தைப் பல
பெருநியாயங்களினாலே நிராகரித்தலும், சற்சமயமாகிய நமது சைவத்
தை அடிப்பிரபலப் பிரமாணங்களினாலே வியவஸ்தாபித்தலும் மிக
அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய உயாவொப்பில்லாத சிவபுணனியங்க
ளாம்.

இதற்கு, நீங்கள் இதுவரையினும் கூறியது சத்தியம் ஆயினும்,
நமமை ஆளும இங்கிலிஷார் கிறிஸ்து சமயானுசாரிகள் ஆகையால்,
நாம் தங்கள் சமயத்தைக் கண்டிக்கவும் நமது சமயத்தை ஸ்தாபிக்க
வும் புகுங்கால், எமமேற் குரோதக் கொள்வார்களன்றோ? அதற்கு
நாம யாதுசெய்வோம்? எனபீர்களாகில்; சுவதந்திரராகிய சிவன நாம
செய்த வினைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குணர்ந்து, அவவினைகளுள்
இன்னகாலத்திலே இன்னவினையை அனுபவிக்கப் பண்ணுவோம்
என்று நியமித்து, ஊட்டுமாமன்றி, இவ்விடத்துப் பரதந்திரராகிய
பிறா ஒருவரால் நமக்கு ஓர் தீதுவந்தடையாது; அது,

“இன்னவினை யின்னதலத் தின்னபொழு தின்னதனா
லின்னபடி யாய்ப்பொருந்து மென்றறிந்தே யன்னவினை
யின்னதலத் தன்னபொழு தன்னதனா லன்னபடி
பின்னமறக் கூட்டும் பிரான்.”

என்பதனால் அறிக. நமமை ஆளும் ஆற்றலுள்ள நாயகராகிய அரசர்
களால் எமக்கு ஓர் தீது உறுதா எனில்; அச்சிவன் சர்வலோகைக்

நாயகராதலால், அவரையன்றி இவர் ஒரு தீதுசெய்தல்கூடாது; அது, “அரசனுஞ்செய்வ தீசனருள்வழி” என்பதனால்தான். அங்ஙனம் சாவலோகைக நாயகராயினும் அவரறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாது. தாவெனில் அச்சிவன் அநாதிசிந்த சருவஞ்ஞர் ஆதலால், அவர் அறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல்கூடாது. அவர் அறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாதாயினும், இவர் தீதுசெய்யுமிடத்து அவர்வந்து தடுப்பாரா? எனில்; அவர் பரிபூணா ஆதலால், அவரைவிட்டு இவர் இருத்தற்கும் செய்தற்கும் இடமெயில்லை. ஆதலால், பாமேசுரனாகிய சிவனே தீவினைக்குச் சடாகவருநீது தருவார் எனில்; அதனையாவர் நீக்கிக்கொள்வார்? ஒருவருமில்லை. ஆகையால் நம்மினும் நமக்கு இனியராகிய சிவன ஒருவரே நமக்குத் துணை. அது “சுசனே காப்பி னல்லால் யாரையும் பிறரார் நம்மா-லாசறப் போற்ற வாகா ததுதுணிவாகும்.” என்பதனால் அறிக. இங்ஙனம் இருத்தலாலும், அச்சிவனே பாமதிராகரணமும் சைவஸ்தாபனமும் ஆகிய சிவபுண்ணியத்தை விதித்தவராதலாலும், அப்புண்ணியஞ்செய்பவர்களுக்கு யாதோரிடரையும் வருவியாது போருள்புரிவென்பது நிச்சயம்.

இங்ஙனம், இங்கிலிஷ்சினர்கிறிஸ்தவர்களாயினும், தாம் ஆளுந் தேசங்களெங்கும் உள்ளார்க்கு, தம்மாலும், தமது பரிவாரத்தாலும், பகைவராலும், திரேடராலும், சயிர்களாலும், வரற்பாலனவாகிய ஐந்துபயத்தையும் நீக்கி, எல்லாச்சமயிகட்கும் ஒப்பமுடிந்த சாமான்ய தருமத்தைப் பரிபூலனம் பண்ணுபவர்களன்றி, சவசமயாபிமானம் பற்றிப் பகைபாதிக்களாய், மற்றைய சமயங்களிலுள்ள விசேஷ தருமங்களுக்கு, பூருவகாலத்திருந்த சமணா பௌத்தா மகமதீயா முதலிய வர்கள்போல, சிறிதாயினும் இடையூறு செய்பவர்களல்லர். தூய்மானமும் பொருளாசையும் விபீதநிந்தனமும் அநீதியேநிறைந்த பாதினிகள் மானியமும் முதலிய இடங்களிலுள்ள நமது தேவாலயங்களுக்கு இடையூறுசெய்யும்படி. பலதரம் முயன்றமையை அறிந்து, கல்வியினும் அதன பயனாகிய அறிவினும் அதன்பயனாகிய நீதியினும் சிறந்தவளங்கும் நமது இங்ஙிலிஷ்சினர், அவலிடையூறுவாராமல் நீக்கிக்காத்துக்கொண்டு, நீங்கள் இன்னும் இவ்வாறு பிறசமயிகளுக்கு இடையூறுசெய்ய முயல்வீர்களெனில், நாம் உங்களை இந்நாட்டினின்றும் ஓட்டிவிடுவோமென்று அப்பாதினிகளுக்குத் திக்காரதண்டம் செய்தமையே அதற்குச்சானாரும்.

இனி, இவ்வரசர்களால் நீர்க்குயிழிபோல நிலையில்லாததாகிய இந்தச் சரீரத்துக்கு ஓர் தீதுவருமெனினும், வருக; நிலையுள்ளதாகிய ஆன்மலாபத்தின்பொருட்டு, பிராணத்திடாகம் பண்ணியும், சைவஸ்தாபனம்பண்ணுதலே அத்கியாவசியமும், நாம் காத்தல்வேண்டுமென அவரவும் இச்சரீரத்தை நாம் பெற்றது முத்திபெறும் பொருட்டன்றோ? சிவநூஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைப் பரிசுரித்தற்பொருட்டுச் சரீரத்தை விடுத்தவர் முத்திபெறுதல் சத்தியமென்பது சிவசாத்

நிரங்களாலே சாதிக்கப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமாதல்ன், நாம் சிவ தூஷணம் முதலியவற்றைப் பரிகரிக்குங்கால் ஓரோவழி வரற்பால் தாகிய சரீரநாசத்தை ஏற்றுக் கோடலினாலே முத்திபெறுவேமென் பது சத்தியமாமே. ஆமெனில், முத்தியாகிய சாத்தியம் சித்தித்தவழி இச்சரீரமாகிய சாதனம் இருந்தென் ! ஒழிந்தென் !

ஆதலால், நாங்கள் நித்தியநந்தமாகிய முத்தியையே பெறல் வேண்டியவனத்தணிந்து; பரநந்திரமாகிய இவர்களுக்கு அஞ்சி இதைச் செய்யினும், இவர்களாற் சிறிதுய காக்கப்பட்டாது, “வீணப்போக மெயுறந் தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாம் - றிணப்போ தளவு நில்லாது.” எனச் சான்றோ கூறியவாறே விழுவதாகிய இச்சரீரத் தினமேல் ஆசையினாலே இவர்களுக்கு அஞ்சாமல், சுவைந்திரடங் கிய பரசிவனுக்கே அஞ்சி, அவரை அனுசந்தானப்பண்ணி, அவ ருடைய திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு, சிவதூஷணம் முத லியன செய்யும் பாதிகளைக்கண்டித்து, அவர்களுடைய புன்மதமா கிய கிறிஸ்துமதத்தை நிராகரித்துவிட்டு, சர்ச்சமயமாகிய சைவத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி, முயலக்கடவோம்.

நாங்கள் முயலும் இச்சிவபுண்ணியம் அவசிய கர்த்தவலிய மாகிய உலோகோபகாரமாதலானும், செய்தல் செய்வித்தல் உடன படல் என்னும் மூன்றும் ஒக்குமாதலானும், நீங்கள் யாவரும் இப்புண் ணியம் சபலமாகும்பொருட்டு, உபகாரர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். நீங்கள் உபகரிக்குமாறு கூறுதும்,

க. நீங்கள் எல்லாரும், தினந்தோறும், சந்தியாவந்தனம் சிவ ஆசை சிவதரிசனம் முதலியனசெய்யும் பொழுதெல்லாம்; வேண்டு வார் வேண்டியதே ஈயும் பரமகாருணணிய சாகரமாகிய பரசிவனை, அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிந்துருக, உரோமஞ்சில் ிட்ட, கண்ணீர்சொரிய, அனபினேடு சித்தித்துத்துதித்து வணங்க, கிறிஸ்து மதத்தை நிராகரித்துச் சைவஸ்தாபனம் பண்ணுதலாகிய இச்சிவபுண் ணியம் நிர்விக்ஷிமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று, பிரார்த்தித்தல்வேண்டும்.

உ. இச்சிவபுண்ணியஞ் செய்தற்குச் செல்வப்பொருளும் இன் றியமையாக் கருவியாய் இருத்தலால், நீங்கள் எல்லாரும் சிறிதாயி னும் உலோபமின்றி, உங்களுங்களாலியலும் பொருளுதவி காலந்தோ றும் செய்தல்வேண்டும்.

ங. அப்பொருள்கொண்டு நாங்கள் அச்சிற்பதிப்பிக்கும் புத்த கங்களை, நீங்களெல்லாரும் வாங்கி, சித்த சமாதானத்துடனே பல முறை வாசித்துணர்தல்வேண்டும்.

ச. நீங்கள் வாசித்தவற்றைப் பிறருந் தெள்ளிதின் அறியும்படி உணர்த்தி, நமது சமயிகள் கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழாதொழி யும்படி, சாவதானமாகக் காத்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

டு. பாதிகளாயினும் அவர்களைச் சேவிக்கும் பரிசனங்களாயினும் சைவநூலுணர்ச்செய்து கிறிஸ்துமதத்தைச் சாதிக்கவந்தால், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்தல் வேண்டுமென்னுங்கருத்துச்சிறிதுயின்றி, எதிர்த்துநின்றும், சைவத்தின்மேல் அவர்கள் ஏற்றுந் தூஷணங்களைப் பரிகரித்து, அவர்களுடைய மதத்தைக்கண்டித்து, அவர்கள் வாயை அடக்கிவிடல் வேண்டும்.

சு. நீங்களெல்லாரும் உங்களுங்கள் பிள்ளைகளை, பரசமயிகளோடு பரிசயம்பண்ணிவிடாமல், தகுந்தபருவத்திலே சிவதிஸைகூறப்பெறுவித்து, அவரவர் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப, சைவநூல்களை, தகுந்த ஆசிரியரைக்கொண்டு, ஐயந்திரிபறக் கற்பித்து, சைவாசாரங்களை அனுஷ்டிப்பித்தல் வேண்டும்.

எ. நிகண்டு இலக்கணம் தருக்கம் முதலிய, கருவிநூல்களிலும் திருவளஞ்சுவரமுதல் முதலிய நீதிநூல்களிலும் வல்லவர்களாய், பாங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களையே செய்பவர்களாய், சிவதிஸைகூறெற்றவர்களாய், சேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பால் வானடு பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாசுவந்தையும் அத்தியயனம் பண்ணினவர்களாய், நாளைகுபாதத்தையும் பிரதிபாதிக்கும் ஒரு தந்திரதையாயினும் முற்றக் கற்றவர்களாய், திராவிட சித்தாந்தம் பதினான்கையும் உணர்ந்தவர்களாய், குருவிங்க சங்கமபத்தி விசிவடாகளாய் இருக்கும்புருவர்களைத் தெரிந்து, வசவப்பிரசாரக்களாக நியோகித்து, ஊர்தோறும் தேவாலயம் மடம் முதலிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே சாவஜ்ஞைபகாரமாக வாரந்தோறும் வசவப்பிரசாரம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

இவ்வெழுவகையாலும் நீங்கள் எல்லாரும் இந்நன்றியற்சிக்கு உபகாரர்களாய் இருப்பீர்களாகில், நமது தமிழ்நாடெங்கும் புறசகையமாகிய இருள்கெடத் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்தினிதோரங்கும், ஒங்கில், அநெகர் பிறந்திறந்துமலும் பசுக்களாகிய பிறரைப்பொருளென மதியாது, டரமபதியாகிய சிவனது மகிமையை உணர்ந்து, அவரே பரம்பொருளெனத் துணிந்து, அவரையே மெய்யன்பினோடு வீதிப்படி வழிபட்டு, நிகதியானந்தமுத்தியை அடைவர்கள். இங்ஙனம் அனேகர் முத்திபெற்றுய்தற்கு ஏதுவாய் இருத்தலால், இச்சிவபுண்ணியமே எல்லாப் புண்ணியங்களினுஞ் சிறந்தது. நமக்கெல்லாம் இறக்கும்பொழுது துணையாய் உடன்பருவது இச்சிவபுண்ணியமே ஆதலானும், நமது தேகம் இக்கணம் இருக்கும் இக்கணம் நீங்கும் என அறிதல் கூடாமையானும், நாம் அனைவரும் சிறிதும் தாழ்க்காமல், நமக்கு எக்காலத்தும் உற்ற உறவாகிய சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு, இவ்வருமருந்தன்ன பெரும்புண்ணியத்துக்கூட வினாவிலே முயன்று டடத்தக்கடவோம்.

சிவதருமோத்தரம், எட்டாவது சனனமரணவியல்.

பாம்பழல் வாயினும் பற்ற மண்டுகந்
தேம்பிடுந் துயருறுஞ் சிவன் நேயுநாள்
ஓம்பிட வல்லரோ வற்ற முற்றையார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம். (௨௭)

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்தமட் டேவிழி யம்பொழுது
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலை மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

நாலடியார்.

புன்னுணியே னீர்போ னிலையாமெ யென்றெண்ணி
யினனினியே செய்க வறவினை யினனினியே
கின்றா னிருந்தான் கிடந்தான் நன் கேளவறச்
சென்றா னெனப்படுத லால்.

நின்றன நின்றன, நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வென்றின வல்லே செயிற்செய்து
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன
வந்தது வந்தது கூற்று.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்.

திருவங்குமாலே, பண் சாநாரி.

உற்று ராருள ரோ! உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்று லத்துறை கூத்தரல் லால் நமக்
குற்று ராருளரோ!!!

யாழ்ப்பாணம். } இங்ஙனம்
பிரமாதீசுவர
தைப்பூசம். }

சைவப்பிரகாசசுமாதியர்.

சிவமயம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சிபூத்த கருவிநா லுணர்ச்சி தேங்கச்
 சிவமபூத்த நிகமாக மங்கலோங்கப்
 பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப்
 பார்பூத்த சைவநிலை பாரோ தாங்கப்
 போபூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
 பிறைபூத்த சடைமவுலிப் பிரானா தந்த
 வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றேது
 மதமபூத்த விநாயகன்ருள் வணங்கி வாழ்வாம்.

உபோற்காதம்.

அநாதி பகவனாகிய பரசிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்க ளால் உணர்த்தப்படும் சைவ சமயமே சற்சமயமாம். இச்சற்சமயப் வழங்கும் நமது ஆரியகண்டத்திலே மிலேச்சர்களாகிய பாகிரிகள் புகுந்து. இச்சைவத்தை விளக்கும் சிவசாத்நிரங்களைச்சிறிதும் அறியாமையினாலும், தாங்கள்முன்னேதழுவிக்கொண்ட தூர்ச்சமயமாகிய சிறிஸ்துமதத்தின்மேல்வைத்த தூரபிமானத்தினாலும், அப்புன்மதத்தைப் பிரசாரித்தலே தங்களுக்கு எளிதிற்பொருள் வரும்வழியாய் இருத்தலாலும், இச்சைவத்தை வாய்மொழியாலும், குருட்டுவெழிமுதலிய பல புத்தகங்களாலும் அறியாமாகவே தூஷிக்கின்றார்கள்.

நமது சிவசாத்நிரங்களைச் சிறிதும் அறியாதவர்களும், அப்பாகிரிகள் து பொய்நூலாகிய விவிலியநூலை முற்றும்வாசியாதவர்களும், தருக்கநூலிலே அற்பமேனும் பயிலாதவர்களாகிய சிலசனங்கள் அத்தூஷணங்கள் ஒக்குமென்று மதிமயங்கி, கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்துகொடுக்கின்றார்கள்.

யாம் அதனைக்கண்டி ரங்கி, சைவத்தின்மேல் அப்பாதகர்களால் ஏற்றப்படும் தூஷணங்களாலே ஒருவரும் கெடாது சைவத்தின்வழி யே நின்று உய்யும்பொருட்டு, அத்தூஷணங்கள் எல்லாவற்றையும் நியாயமாகவேகண்டு மெய்யறிவுச்சுடர்கொளுத்துகின்ற இந்தச் சைவதூஷணபரிகாரம் என்னும் பிரபந்தத்தை, பரமகாருணிகராகிய பரசிவனது திவ்வியப்பிரசாதத்தினாலேயே, செய்தோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதநாயகனே போற்றி விண்ணவா தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசமயங்கள் மாளப்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யானசெய்
பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
கணபதிதுணை.

சைவ தூஷணபரிகாரம்.

முதலாவது

பதிப்பிரகரணம்.

பாதிநிசே,

பெருங்கருணையினாலே, படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் தம்பிரயோசனங்குரியாது ஆன்மாக்களது பிரயோசனங்குறித்துச் செய்தருளும்பதி ஒருவரே என்றும், அவர்முற்றறிவு வரம்பிலின்பும் இயற்கையுணர்வு தனவயம் குறைவிலாற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னும் ஆறு குணங்களும் நிறைந்த சிவனே என்றும், நாங்கள் மெய்ந்தூல்களெனத் துணிந்த வேதாகமங்கள் உணர்த்துகின்றன. அதுபற்றி அச்சிவனையே நாங்கள் வழிபடுகின்றோம். ஆதலால், நாங்கள் சைவர்கள் எனப்படுவோம். நீ இக்கருத்தைச் சிறிதாயினும் ஆராய்ந்து அறியாது, எங்களைப் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ்ஞானிகள் என்று இகழ்கின்றாய். யெகோவா பரிசுத்தாவி கிறிஸ்து என்னும் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ்ஞானி நீயே.

சிவனையேயன்றி விஷ்ணுமுதலிய பிறரையும் நீங்கள் வணங்கக் காண்கின்றேனே என்பாயாகில்; சத்தியம் நீ சொல்லியது; ஆயினும், நாங்கள் அவர்களைப் பரம்பொருளாகிய பதிகளெனக்கொண்டு வணங்குவதில்லை; பதியாகிய அச்சிவனுடைய அடியார்களைனக்கொண்டு வணங்குகின்றோம். கடவுளையேயன்றி அவருடைய அடியார்களை வணங்குவது தகுதியின்றே என்பாயாகில்; சிவனுனவர் தம்முடைய அடியார்களை வழிபடுபவர்கள் தம்மையே வழிபடுபவர்களென்றும், தாம் அவ்வடியார்களை அகிட்டித்துநின்று அவ்வழிபாட்டை ஏற்று அதுசெய்தவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வாரென்றும், தம்முடைய அடியார்களை நிந்திப்பவர்கள் தம்மையே நிந்திப்பவர்கள் என்றும், தாம் அந்நிந்தையின்பொருட்டு அவர்களுக்குத் தண்டஞ்செய்வாரென்றும், வேதாகமங்களிலே திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருக்கின்ற மையரால், அவ்வணக்கைத் தகுதியேயாம்.

உன் சமயநூலாகிய விவிலிய நூலிலும், ஆதி. 10ஆ அதி. 10 வசனத்தில் ஆபிரகாம் தேவதூதர்கள் மூவரைப் பூமிக்கு ரோய்யத் தாழ்ந்து வணங்கினான் என்றும், யோசு. (9) அதி. 10ச. வசனத்தில், யோசுவா யெகோவாவின் சேனைக்கதிபதியைத் தவறாமலே முகங்குப் புறவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணினான் என்றும், மத். 23 (7) அதி. 30. வசனத்தில் உன்தேவரூபிய சிறிஸ்து தமதனைபருக்குச் செய்தவைகள் எல்லாம் தமக்கே செய்தவைகள் என்று சொன்னான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுகண்டும், மரங்கள் சிவனடியார்களை உணர்ந்துநிலை நீ இகழ்வது மடமையன்றோ?

சிவனுக்கு உருவமுண்டென்று உங்கள் வேதாகமங்கள் சொல்லின்றனவே; உருவமுடையவர் கடவுளாவது எங்ஙனம்? என்பாய்; கில்; ஓகோ! அவருடைய உருவம், தன்னைப் பந்தித்த மூலமடக்காரணத்தினாலே தான் முன்செய்த கன்மாநுசாரமாகத் தோல வலையமுதலிய சத்ததாதுக்களாலாகிய சரிசங்கொண்டு ஒருமாதலின் யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறந்து பெருந்துயரம் அனுபவித்துஇறந்த மனிதரூபிய உன்னுடைய சிறிஸ்துவின் உருவைப்போலும்என்றுகிணந்தாய்? எங்கள் சிவன் அப்படிப்பிறந்தகதையுங் கேளேம்; பெருலகில்வாழ்ந்துண்டிறந்த கதையுங்கேட்டிலேம. அவருடைய உருவம் ஆன்மாக்களின் நிமித்தம் பஞ்சசிருத்தியங்கள் செய்யும்பொருட்டும், தம்மை வழிபடும் அடியார்களுடைய தியானுகிசுளுக்கு எளிதாய்பொருட்டும், வேதாகமங்களைத் தோற்றுவித்தற்பொருட்டும், மமது அருட்சத்தியாலாக்கப்பட்ட சரிசமேயாம். அப்படியாமாயில், கடவுட்டன்மைக்குக் குறைவு என்னை! அறிவுசிறிதும், இல்லாதவனே, சொல்லு. சிவனுக்கு அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்க உபாங்கங்களைல்லாம் சிவசத்திருபயம் உண்டபது ஸ்ரீவாதூனாகமத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

உங்கள் சிவன் பார்வதிதேவி என்பவளை விவாகம் செய்து அவளோடு உகந்து புணர்ந்தார் என்றும், அவளைப் பிரிந்தார் என்றும் உங்கள் சிவபுராணங்களிலே சொல்லப்படுகின்றதே; ஆன்மாக்களைப் போலக் காமியாய் இருப்பவரைப் பரம்பொருள் என்பதெப்படி? அவர் உங்களை இரட்சிப்பதெப்படி? என்பாய்கில்; ஆன் பெண் அவ்என்னும் மூன்றாமல்லாத அநாதிமலமுத்த பதியாகிய சிவத்தையே, சர்வான்மாக்களையுந் தோற்றுவித்தலால், ஆன்பாற்படுத்தும் பிராவெனவும், சூரியனுக்குக் கிரணம்போல அச்சிவத்தக்கு அயின்னயர். யுள்ள சத்தியையே, நிமித்தகாரணமாகிய அச்சிவம் அத்தொழில் இயற்றுதற்குத் துணைக்காரணமாயிருத்தலால். பென்பாற்படுத்தியாதாவெனவும், அச்சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி சத்தியோயித்துச் சங்கற்பித்தலையே, அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக் காரணத் தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தல்எனவும் அச்சங்கற்பம் இல்லாமையையே, பிரிதல் எனவும் சொல்லியதென்றறிக. இந்த ரகசியம் சமாதிகொடுக்கும் சாக்ஷாத்காரவான்களுக்குவெளிப்படும. இவ்வண்மையை அறியாமலும், சிவபுராணங்களிற்றினே பலவிடங்களிலே

சிவன் ஆணவம் மாயை கர்மம் என்னும் மும்மலங்களையும் அநாதியே யில்லாதவரென்றுப் ஞானந்தானுருவாகியநாயகர் என்றும் சொல்லப் பட்டிருத்தலால், அவா பார்வதியைப் புணர்த்தார் பிரிந்தார் என்பன முதலியவற்றிற்கு வேறுபொருள் இருத்தல் கூடும் நாம் அதனை ஆரா யாமல் இகழ்த்தல் தகுதியன்று என்று சிந்தியாமலும் எங்கள் கடவுளை வாயில் வந்தபடியே தூஷித்துக்கொண்டுதிரியும் அநிபாதகளுக்கிய நீ, நான் விவிலியநூலிலே சலோமோன் எழுதிய உன்னதகீதத்திலே, சுநிஸ்துவாகிய புருஷன் ஒருவெண்ணைக்கண்டு மயங்கினான் என்றும், அவளுடன் கூடி பிழிந்தான் என்றும், அவளுடைய அழகைப் புகழ்ந் தானென்றும், அவளைப் பிரிந்தானென்றும், அதனால் அவள் துயருந் துத் தேற்றி நிந்தானென்றும் சொல்வதை நிந்துயாது அங்கீகரிப்பது என்ன!

இன்னும் முதலூல்களாகிய ஸேதாசுமங்களிலே கூறப்பட்ட விவகாரங்களுட் பல சில பாணங்களிலே குறிப்பிட்டுப்பொருள் கொள் வாக்கிடக்கும், அங் ஸீமையானிக்கொசகவாயிகள் முதலிய சிவப ணுதியானகள் இயற்றிய பல சாந்திரங்களாலும் குருசம்பிரதாயத் தாலும் தெள்ளிதிற்றுணியப்பட்டது. மலபரிபாகம் உடையவர்களாய், சைவசாரிபாகளை அடைந்து வழிபட்டுக் கேட்கல்; அவர்கள் சிவ பாணங்களுக்கு முதலூல்களோடு விரோதமற்ப்பொருள் உணர்த் துவார்கள். அவைகளைஎனக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டும் என்பா யாகில், சுகதூஷணம் கொடியச்சுகழணம் முதலிய பெரும்பாதகங் களை செய்யும் உணக்கும் மனப்போலிகளுக்கும் அவைகளைச்சொல்ல, எங்களுக்குச் சிவனுடைய அனுபூதியில்லை. நீ இவ்வண்மையைய அறி யாது, சிவபாணங்களிலே குறிப்புப்பொருளாகக் கொள்ளற்பாலன வற்றைச் செய்பொருளாகக்கொண்டு, அதுவே மெய்ப்பொருள் என்று துணிந்து, சந்தமய வக்கணங்களெல்லாங் குறைவறஅமைந்த சத்திய சாயாகிய எங்கள் சைவத்தின்கீழே குற்றங்கள் ஏற்றப் புகுந்தமைய னைகுதிரையை நம்பி ஆற்றின் வழிக்கொள்ளப்புகுந்தமையோலும்.

இரண்டாவது

புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.

தன்கொடி கட்டப்பட்ட தேசமெங்கும் தன் ஆணைசெல்லும் படி அரசியற்றும் இராசாவானவன் குறைவேண்டினேரும் முறை வேண்டினேரும் தன்னை எளிதில்வந்து காணும்படி அத்தாணியில் வீற்றிருத்தல்போல, சர்வலோகாதிநாயகராகிய சிவன் தம்மாலே பயன்பெற விரும்பிய சர்வான்மாக்களும் தம்மை வந்து வழிபட்டு உய்யும் படி சிதம்பரம் முதலிய தலங்களிலே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருப் பார். ஆதலால், அவைகள் புண்ணியஸ்தலங்களெனப்படும். இராசா

புண்ணியன், தன்னை நன்றிதேசமெங்கும் செல்லினும், சர்வவியாதகத் துவமும் சர்வஞ்ஞகத்துமும் இல்லாதவனாகையால் சமஸ்தரும் தன்னையே எளிதிற்காணும்படி அதநாணியில் வீற்றிருத்தல்வேண்டும் என புகழ்க்கும்: கடவுள் அவனைப் பாலநரசி சர்வவியாதகத்துவமும் சர்வஞ்ஞகத்துவமும் உடையவாகையால், அவரை வெவிடத்தினும் எவர்களும வழிபட்டு அநுக்கரகாவற்றக்கொள்ளலாமே என்பயாசம்; அது மெய்த்மெய்யை ஆய்ந்து, தேவ சள இராமசன் முசுவிய மரியோகள் எவ்வோரிடங்களிலே கூடி வளைபுண்போடு பூசுதது, அவர் சந்திக்ரிய சரீரங்கொண்டு நவச்சுருக்கு பிரசன்னானம் பாதது, அவரை வணங்கத் துணிகது, தாங்கள் தங்கள் விருப்பிய மாங்களைப் பெற்றுவினபு, அவரை போக்க கிருச்சுரதிராகய கவமீ? தேவ சர்வவியாபியாயினும், அமரீயகன் இன்பம் உடைய இயதன் மனத்திலே சகாகாலமுட விசேஷமாக வழிநடந்து நிற்கு, இவ்வித்தில வந்து தேவாரை வழிபடு சர்வவியாதகருக்கு விசேஷமாக இனிப்பிந்து, அவர்கள் செய்யும் தானங்கள் தவங்களுள் ஒரு தந்தாமப் விருத்தியடையவுட, அவர்கள் முன்செய்த பாவங்களை நொய்யவுட, அவர்களுக்கு அருக்க க செய்யுந்ரும என்று பித்திக்க; வேண்டியாவே டிபரிச யிவா சியஅக்க வளானவ உணவ வானது சர்வமுழுது விபரித்தரு பினும் சச்சுமுசுவிய அவஸ்ரேககளிலே விசேஷமாக நிந்துபல, தம் அங்கங்களுத டி எய்ரும விபரித்திருப்பினும், அபுண்ணிய ஸ்தலங்களுலே விசேஷமாக வழிநடனியிருப்பா யிரு என்ற உவசாத்திபங்களை செட்டினரை.

க. இரா. மக. ம. இலிசா தேவ மலையாங்கு ரேட்டைப் செத்தன. யா ச. க. க. ம. மோசேசு ரிப்ப எனனுத் தேவமலையைச் செசுரை. மெய்கேவா நீ இத்தனரானதுகுடி சமீபித்துவராதே; நீந்திரும்பா பரிசுத்தமுள்ளபுமி. என்புதமீட்சையைக் காலினின்று கழறிவிடு என்றார். ஷே. ம. க. ம. உ. சீனாப் வனத்திற்பேய் அந்தவனத்துவிடவ ச்ஞாங்கள்; இவரவேலா அங்கே மலைக்கெதிராகப் பாணையமிருங்கய பின்பு, மோசேசேவசந்தியிலேறினான். நீ சனங்களைநோக்கி, நீங்கள் மலையிலேறாதபடிக்கும, அதினடிவாரத்தைத் தொடாதபடிக்கும் எச் சரிக்கையாயிருங்கள் என்று சொல்லி, அதின் சுற்றிலும் ஒரு எல்லை கையக் குறித்துவிடு. மலையைத்தொடுகிறனெவனும் நிச்சயமாகக் கொ லைசெய்யப்படுவான். சங். ச. மக. சீயோனிலே வாசமாயிருக்கிற யெ கோவாவைக்கே தந்தனமபண்ணுவர்கள். ஷே. கூ.க.க. நம்முடைய தேவ ருசிய யெகோவாவைக்குறித்து மேனமைபாரட்டுங்கள், அவரு டைய பரிசுத்தமலையில் நபஸ்காரம்பண்ணுங்கள். க. சாமு, உய. ச. நான எங்கே என்று உமதுபிதாக்கேட்டால், தாவீது தன்னூராகிய தே.தலகே நிலே தன்மயிசத்தார் யாவரும் வருஷாந்தர பவியிடுகிறபடி யால் அங்கேபோகும்படி என்னிடத்தில் வருந்திக்கேட்டானென்று சொல்லும். ஷே. ம. க. ம. தேவனுக்கு ஆராதனை செய்யும்படி பெத் தேலுக்குப்போகிற மூன்றுமனிதர் உண்ணைக்கண்டு சந்திப்பார்கள்,

அப்பால் பெலிஸ்தியரின் பாணியிருக்கிற தேவமலைக்குப்போலாய், உ. பேதுரு, க. யசு, அவருடனே நாங்கள் பரிசுத்தமலையிலிருந்தபொழுது, வானத்திற்பிறந்த அந்தச்சத்தத்தைக்கேட்டோம். க. இரா. யசு. யசு. நான் அதிரிந்துகொண்ட யெரூஷலே மின்னியித்தமும், க. நாளா. உ. ந. உ. (நி). இஸவேலரின் தேவஞ்சிய யெகோவா சதாகாலமும் யெரூஷலேமில்வாசம்பண்ணி, தமதுசனங்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுத்தார். எஸ்ரா, க. உ. ந. பரமண்டலத்திலுள்ள தேவஞ்சிய யெகோவா, பூமண்டலத்திலுள்ள சகல இராச்சியங்களையும் எனக்குத் தந்துவிட்டார்; யூதாத்தசத்திலுள்ள யெரூஷலேமிலே நமக்கு ஒரு ஆலயத்தைக்கட்டிப்படி எனக்குக் கட்டினேயிடிருக்கிறார். அருமைய எல்லாச்சனங்களிலும் எவன் உங்களுக்குள் இருக்கிறானோ, அவன்தேவஞ்சிய யெகோவா அடிகொடுப்பாராக; அவன் யூதாத்தசத்திலுள்ள யெரூஷலேமிற்குட்டோய், அருக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவானாக. யெரூஷலேமியிருக்கிற இஸவேலரின் தேவஞ்சிய யெகோவாவே தேவன், யோவா, உ. உ. ய. எங்கள்நிதாக்கள் இந்தமலையில் ஆராதனை செய்தார்கள். நீங்களோ தொழுதுகொள்ளவேண்டிய எஸ்தானம் யெரூஷலேமில் உண்டென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்றார். மத். ச. (நி). பிசாசானவன் அமரைப் பரிசுத்த நகரத்திற்குக் கொண்டுபோய் அமரைச் தேவாலயத்தின்மேல் பரிசுகையில் நிறுத்தி, மத். (நி). க. (நி). யெரூஷலேமரைக்கொண்டு சத்துயம்பண்ணலாகாது, அது மகாராஜாவின நகரம்.

சலோமோன் யெகோவாவை கோக்கிச்செய்த விண்ணப்பம். உ. நாளா. க. யசு - உ. க. இஸவேலரின் தேவஞ்சிய யெகோவாவே, உமது தாசஞ்சிய தாவிதுக்கு நீர்சொல்லிய வாக்கு மெய்ப்படும்படி அருள்செய்யும், தேவன் நிச்சயமாய்ப்பூமண்டலத்திலேமனிதருடன் வாசம்பண்ணுவாரா? வானமும் வானங்களுக்குள்ளே உள்ள வானமும் உம்மைக்கொள்ளாதே; நான் கட்டினவீடு உம்மைக்கொள்வது எப்படி. என்தேவஞ்சிய யெகோவாவே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனை யின்மேலும் விண்ணப்பத்தின்மேலும் சிந்தைவைத்தருளும்; உமது அடியான் உமதுசமுக்கத்தில் இடும் ஸலத்தையும் அவன் பிரார்த்தனையையுங்கேட்டருளும். எனது நாயம் அதில் நிறுத்தப்படும் என்று நீர்குறித்த இந்தஸ்தானத்துக்கு நேரே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனையைக் கேட்கும்படி இரவுப்பகலும் இந்தவீட்டின்மேல் நீர் கண் திறந்திருப்பீராக. உமது அடியானும் உமது சனமாகிய இஸரவேலரும் இந்தஸ்தானத்துக்கு நேராய்ச்செய்யும் விண்ணப்பங்களைக் கேட்பீராக. ஷை. க. உ. க. ந. மேலும் புறத்தேசத்தார், உமது மகானாமத்தையும், உமது வலிமையான கரத்தையும், ஓங்கிய உமது புயத்தையுங்குறித்துக் கேட்டிருப்பார்களே; ஆதலால் உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரிலே சேராத அவர்கள், உமது நாமத்தினிமித்தம் தூரதேசத்திலிருந்து வந்து, இந்தஆலயத்துக்குநேராகப் பிரார்த்தனை பண்ணினால்; நீர் உமதுவாசஸ்தலமாகிய வானத்தினின்றும் கேட்டு,

உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரைப்போலவே, பூமண்டலத்திலுள்ள சகலசனங்களும் உமதுநாமத்தை அறிந்து உமக்குப்பயப்படும்படிக்கும் நான்கட்டின இந்த ஆலயத்துக்கு உமதுநாமம் இடப்பட்டதென்று அறியும்படிக்கும், அந்தப் புறத்தேசத்தார் உம்மைநோக்கிப் பிரார்த்திப்பதெல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குச் செய்தருளும்.

யெகோவா சிலோமோனுக்குச் செய்தவாக்குத்தத்தம்:—உ. நாளா, எ. 102—103. யெகோவா இரவிலேசமீலாமோனுக்குத் தரிசனமாகி, அவனைநோக்கி, நான் உன்பிரார்த்தனையைக்கேட்டேன், எனக்குப் பலியிடும் வீடாக இந்தஸ்தானத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன, மலையெய்யாமல் நான் வானத்தை அடைத்தாலும், தேசத்தை அழிக்குப்படி, வெட்டுக்களிகள் வரக்கட்டளை யிட்டாலும், நான் என சனங்களுக்குள்ளே கொள்ளைநோயை அனுப்பினேன், என்றும் தரிக்கப்பெற்ற என்சனங்கள் தங்களைத் தாழ்த்திப்பிரார்த்தனைசெய்து, என்முகத்தைத்தேடித் தங்கள் துன்னெறிகளினின்று திரும்புவார்களாகில், நான் வானத்தினின்றுகேட்டு, அவர்களபாவத்தை மன்னித்து அவர்களுக்கேசத்தை ஆற்றுவேன், இந்தஸ்தானத்திற் செய்யப்படும் பிரார்த்தனைக்குக் கண் திறந்துசெவியாய்ப்பேன், என்நாமம் சதாகாலமும் இந்த ஆலயத்திலே தங்கும்படி, நான் இஸுதத்தெரிந்தவர்கண்டு பரிசுத்தப்படுத்தினேன், என் கண்ணும் என்மனமும் சதாகாலமும் இதிலே தரித்திருக்கும்.

இவ்வசனங்களினாலே உன் கடவுளுக்கும் விசேஷஸ்தலங்கள் உண்டென்பது துணியப்படுகின்றது. ஆதகண்டும், நாங்கள் சிறனுக்கு விசேஷஸ்தலங்கள் உண்டென்று எங்கள்சாத்திரங்களாலே துணிந்து, அவைகளுக்கு யாத்திரை செய்தலை நீ இகழ்வது அறியாயென்றோ?

மூன்றாவது

ஆலயப்பிரகரணம்.

புண்ணியஸ்தலங்களிலே அறிவுள்ளவர்களும் அறிவில்லாதவர்களும் ஆகிய சகலருங் கூடிக்கடவுளை அன்போடு வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டு விதிப்படி ஆலயங்களைக் கட்டிப் பிரதிட்டை பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். நடு. ம் அதிகாரத் தொடங்கி சுயம் அதிகாரம் வரைக்கும் மோசே என்பவன் உண்டேவனுடைய ஆன்ருப்படி அவனுக்கு ஒரு ஆவாசத்தை உண்டாக்கிப் பிரதிட்டை பண்ணினான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. உ. நாளா. சு. 1—3. இஸரவேலின் தேவருகிய யெகோவாவுக்கு ஒரு ஆலயங்கட்ட என் பிதாவாகிய தாவீது அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார். யெகோவா என்பிதாவைநோக்கி

என்பதால் ஒரு ஆலயங்கட்ட நீ அரிப்பிராயங் கொண்டாய், நீ கொண்ட அரிப்பிராயம் நல்லது; ஆனாலும் நீ அந்த ஆலயத்தைக் கட்டாமட்டாய், உன்னுதரத்திறீரேன்றும் புத்திரனே என்பதால் ஒரு ஆலயங் கட்டுவான் என்று சொல்லியிருந்தார். க. இராசா, க. ம. கும் அகிகாரங்களில் சலோமோன் யெரூஷலேமிலே உந்தேவனுக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தானென்றும், எஸ்ரூ. கூம் அதிகாரத்திலே யெரூஷலேமிலே உந்தேவனுடைய ஆளுனரும் பாடி ஆலயம் திரும்பவும் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன் கடவுளுக்கும் ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்றும், அதனைப் பலர் செய்தார்களென்றும், உன் சமயநூல் பிசுபுகின்றது. அஃதுணர்ந்து, நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்கு ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்று, எங்கள் சாத்திரங்களிலே தெளிந்து, அவ்வாறுசெய்தலும் அங்கே கூடி அவரை வழிபடுதலும் விருதாவென்று நீ புலம்புவது என்னை!

நான்காவது

இலங்கப்பிரகரணம்.

வியத்தலிங்கம் அவலியத்தலிங்கம் வியத்தாவியத்தலிங்கம் * என்னும் மூவகை இலங்கங்களை, வரிவடிவெழுத்தை வலிவடிவெழுத்திற்கு அறிகுறியாகக் கொள்ளுதல்போலக் கடவுளுக்கு அறிகுறியாகவும், அகிட்டேயாகவும் கொண்டு அவரை அழற்றினிடத்தே விதிப்படி ஆவாகனம் பண்ணிப் புகுத்துவழிபடல், பாலானது பசுவினுடைய பெங்கும் வியாபித்திருப்பினும், கன்றைக்கண்டபொழுது பூலவழியாகவே ஒருகுதல்போல, அவர் தாம் சாஸ்தட்டிரபஞ்சததம் நல்லநக்திருப்பினும் அவலிலிங்கத்துவாரத்தால் அருள்செய்வான் என்று சுவாகமங்கள் செப்புங்ன்றன.

யாத், உரும் அகிகாரத்திலே யெகோவா மோசேயை நோக்கி, சீத்திம் மரத்தினுலே ஒருபெட்டிசெய்து, அதைச் செம்பொற்கட்டடால் மூடி, அதன்மேல் செம்பொன்னினால் ஒருகிருபாசயம்பண்ணி, அந்தக்கிருபாசயத்தின் இரண்டோரத்திற்கும்பொன்னினால் இரண்டு கோடுகளென்னும் விக்கிரகங்களை யுண்டாக்கி, அந்தப்பெட்டிகளுக்கு

* வியத்தலிங்கம்—எல்லா அவயவங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கும் சந்திரசேகரமுதலிய இருபத்தைந்து விக்கிரகங்கள். அவலியத்தலிங்கம்—அவைகள் வெளிப்படாததாய்ப் பீடமும் சிவலிங்கமுமாய் இருப்பது. வியத்தாவியத்தலிங்கம்—முகமூர் தோள்களுமாதிரியம் வெளிப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கம்.

ருள்ளே தாம் எழுதிக்கொடுத்த சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, சதா காலமும் ஆராதனை பண்ணும்படி விதித்தாரா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ந. (9), ந. கூ, ௩௭, ௪௧யம் அதிகாரங்களில் யெகோவா விதித்தபடி. மோசே ஒரு ஆவாசத்தையுண்டாக்கி, பெட்டியும் கிருபர் சயமும் கெருபிகளென்னும் விக்ரகங்களும் செய்துமுடித்து, பெட்டிக்குள்ளே சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, பித்திடடை டண்ணினா னென்றும், அன்று தொடங்கி அந்தப்பெட்டிக்கு ஆராதனைசெய்து வந்தார்கள் என்றும், அதற்கு ஆசாரியர்களாக ஜேரோனையும் அவன் சந்ததியாரையும் தலைமுறைதோறும் நியமிக்கவிதித்தாரென்றும், அந்த ஆசாரியர்கள்செய்த ஆராதனைக்கு யெகோவா பகிழ்ந்து அதுக் கிரகம்பண்ணிவந்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யா. த. ௩. (1), ௨. சாட்சிப்பட்டியின்மேலிருக்கிற இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும், கிருபாசயத்துக்கு மேலாய் நான் உனக்குத்தரிசன மாகி, இஸரவேல்சந்ததியாருக்கு நான் கட்டணியும்யாவையும் உன் னிடத்தில் சொல்லுவேன். (என்று யெகோவாசொன்னார்.) எண். ௭. அக. மோசே தேவனுடனே பேசும்படி சபையின் ஆவாசத்துட் பி. வேசிக்கையில், தன்னுடனே பேசுகிறவருடைய சத்தம் சாட்சிப் பெட்டியினது கிருபாசயத்தின் இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும் தோன்றக்கேட்டான: அங்கே அவர் அவனுடனே பேசுவார். ௩. சாமு. ௬. ௨. கெருபியரின் மத்தியில் வாசமாயிருக்கிற சேருபகி யாகிய யெகோவாவின் நாமம் தொழுதுகொள்ளப்படுகிற தேவனின் பெட்டி. சங். அ. ௧. கெருபிகளின் மத்தியில் வசப்பவரே, பிரகாசி யும். ஷே. கூ. ௧. யெகோவா இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுகிறார்; சனங்கள் நடுங்குவார்களாக; அவர் கெருபிகளின் மத்தியில் வீற்றிருக்கிறார். எண். ௩௬. ௨௬. — ௨௭. வசனங்களிலே ஒருநாள் யூதர்களில் வெகுசனங்களுக்குச் சடிதியாக ஒரு வாதை சம்பவித்தபொழுது, ஆரோன் சீக்கிரமாக ஓடிப்போய், அந்தப்பெட்டிக்குத் தூபங்காட்டி, ஆரா னசெய்து வழிபட்டதனால், அவ்வாதை நீங்கிற்று என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யோசு. ந. ௨. — ௪. அதிபதிகள் பாணை மெங்கும் போய்ச் சனங்களை நோக்கி, உங்கள் தேவனாகிய யெகோ வாவின்னுடன்படிக்கைப் பெட்டியையும், லேவிய ஆசாரியர் அதைச் சமக்கிறதையும் கண்டவுடனே நீங்களும் புறப்பட்டு அதற்குப்பின் செல்லுங்கள்; உங்களுக்குமதற்கும் இடையில் இரண்டாயிரமுழமளவு தூரமிருக்கவேண்டும்: இதற்குமுன்னே நீங்கள் ஒருபோதும் இந்த வழியாலே போகவில்லையே; ஆகையால் நடக்கவேண்டிய வழியை யறியும்படிக்கு அதற்குச்சமீபமாய் வராதிருப்பீர்களாக என்று சொல் லிக் கட்டணியிட்டார்கள். ஷே. ந. ௩௧. — ௩௨. வசனங்களில் இஸர வேலர் காணத்தேசத்துக்குப் போம்போது மிகப்பிரவாகிக்கும் யோர் தான் நதியைச்சேர்ந்தவுடனே, ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பெட்டியைக் கொண்டு இறங்கினதினால், அந்ததியரண்டாய்ப்பிரிந்து வழிகொடித் தது என்றும், சமஸ்தசனங்களும் யோர்தானைக்கடந்து தீருமளவும்,

ஆசாரியர்கள் அந்தப்பெட்டியைச் சுமந்துகொண்டு, அந்நதியின் மீது
 தியிலே நீன்றாக்கொன்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ௬
 அதி. யெகோவா விதித்தபடி ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பட்டியைச்
 சுமந்துகொண்டு யெரீகோ நகரத்தைச் சுற்றிலுந்ததினால்; அந்நகரத்
 தினிடில் இடிந்து கீழேவிழுந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
 ஷே. ௭ அதி. ஒருநாள் இஸரவேலர் போரிலே சத்துருக்களுக்குத்
 தோற்றுப் புறங்காட்டியோடினதினால்; யோகவாமுதலியோர் மிக
 வியாசுவீத்து, யெகோவாவின் பெட்டிக்கு முன்பாகச் சாயங்காலம்
 வரைக்கும் தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்துகூடந்து, சத்துருக்களை
 வெல்ல வரம்பெற்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. க. சாமு.
 ௫, ௬ம் அதிகாரங்களில் ஒருமுறை அந்தச் சாட்சிப்பட்டியை இஸர
 வேலருடைய சத்துருக்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் தேவா
 வயத்தில் வைத்தபோது, அங்கேயிருந்தவிக்கரகம் அந்தப்பெட்டிக்கு
 முன்பாக விழுந்து தலையறு வகையாக விட்டிட்டுக்கூடந்து என்
 றும், அந்நாடுகளெல்லாம் மூலவியாதியினால் வாதிக்கப்பட்டன என்
 றும், அதினாலே, அவர்கள் அந்தப்பெட்டியைத் திருப்ப இஸரவேல
 ரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
 ௭. சாமு. ௬. அதிகாரத்திலே அந்தப்பெட்டியைத் தவிர்த்துமுப்பதினாயி
 ரம்பேரோடுபோய், ஒருபுது இரத்தினியேயேற்றிக்கொண்டு வரும்
 பொழுது; மாடுகள் அப்பெட்டியை அசைத்தபடியினாலே, அவ்விர
 தத்தை நடத்திய மூசா அகியோ என்னுமிருவரும் மூசாதன்வையை
 நீட்டி அலைத்தபடி தோவ என்றும், அதினால் யெகோவா அவனைக்
 கோபித்துக்கொண்டுபோட்டான் என்றும், அதுசெண்டு தாவீதுபாய்து,
 யெகோவாவின் பெட்டி என்னிடத்தில்வருவது என்படியென்று சொ
 ல்லி, அதைத் தன்னிடத்திலே கொண்டுவர விரும்பாமல், கித்திய
 னாகிய ஒபெத் ஏதோபினகீர் மிலே கொண்டபோய் வைத்தான் என்
 றும், அந்தப்பெட்டி அவன் வீட்டிலே மூன்றாமாசம் தங்கிற்றென்றும்,
 அதினிமித்தம் யெகோவா ஒபெத் ஏதோமையும் அவன்குடும்பத்தார்
 அனைவரையும் ஆழ்வதித்தார் என்றும், தாவீது அதை அறிந்துபோய்
 அந்தப்பெட்டியைத் தன் நகரத்திலே கொண்டுவந்து வைத்துப்பலி
 கொடுத்து ஆராதனைபண்ணினான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்
 றது. க. இரா. ௬, ௭. அதிகாரங்களிலே தாவீதின் குயாரானாகிய
 சலோமோன் யெரூசலேமில் ஒரு ஆலயங்கட்டி, அதிலே அந்தப்
 பெட்டியை வைத்துப் பிரகிட்டுடைபண்ணி, அனைகம் ஆடுமுகளைப்
 பலிகொடுத்து, ஆராதனைசெய்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன்சமயநூலிலே, உன்தேவனாகிய யெகோவா
 சாட்சிப்பட்டியையும், அதற்கு இருபக்கத்திலும் இரண்டுமுகையி
 களையும் வைத்து ஆராதனைபண்ணும்படி விதித்தார் என்றும், அவ்வா
 நேமோசேமுதலானவர்கள் செய்தார்களென்றும், யெகோவா அந்தப்
 பெட்டியிலே பிரசன்னராசிக் கிருபைசெய்தாரென்றும், அந்தப்பெட்
 டியை அவமதிசெய்தவர்களைத் தண்டித்தார் என்பும், சொல்லப்பட்ட

மருக்கின்றது. அதை அறிந்துகொண்டும், கோதுமை அப்பத்தையும், திராட்சரசத்தையும் உன்தேவனாகிய கிரிஸ்துவின் சரீரமும் இரத்தமுமாகவேணும் அவைகளுக்கு அறிகுரியாகவேணும்பாவிதது உட்கொள்ளல்வேண்டும் என்று புதியவுடன்படிக்கையில் விதித்தபடி செய்துகொண்டும், எங்களைக் கலலையும் செம்பையும்வணங்கும் அஞ்ஞானிகளென்றும், கடவுளுக்குச் செய்யற்பாலதாகிய வழிபாட்டை அறிவில்லாத விக்ரிசுகங்களுக்குச் செய்யும் பாவிகளென்றும், தூஷிப்பது மகிமயக்கமன்றோ? அறிகுரியும் அகிட்யேயமுமாகிய இலிங்கத்தினாலே காட்டப்படும தமக்குச்செய்யும் வழிபாட்டைத் தபக்தெனரே கொள்ளாது இலிங்கநுதுக்கென்று கொள்ளுதற்குககடவுள் மதியக்கமுடையவல்லவா.

ஐந்தாவது

அபிவேகப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அறிவித்துஅருள்செய்யும்படி வுளுக்கு, எவ்வையால் தயிரெயதேன இளநீர் முதலியவைகளினால் விதிப்படி அபிவேகம் பண்ணுதல் பண்ணியமென்று சைவாகமங்களாரணுகின்றன.

பாடல். நடு. உ. — ௩௩, வெகோவா மோட்சயை நோக்கி, அந்த தமசுகந்ததிரவியங்கனாகிய சுதரமான வெளனைப்போளத்திலுள்ளி சுத்தஸதானத்தாச சேக்கலினபடி, மூல சேக்கலும், கருவாப்பட்டையில அறிந்பாநியாகிய மாரிய சேக்கலும், சுகாதவாபு மாரிய சேக்கலும், இலவங்கப்பட்டையில் மூல சேக்கலும், சிதவிருட்சத்தெண்ணெயில் பூருகினனும், எடுத்து, பரிமள தைலக்காரணுடைய செய்கையாய்ச் செய்யப்பட்ட பரிமளதைலத்தைப்போல, அவைகளுக்கூற்றி சுத்த அபிவேகதைலத்தைச் செய்வாயாக. அதுவே அபிவேகதைலமாயிருக்கவேண்டும். அதினாலே சபையின் ஆவாசத்துக்கும், காட்சிப்பெட்டிக்கும், பீடத்துக்கும், அதின பாத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும், கிளைவிளக்குக்கும், அதினகருவிகளுக்குப், தூபவேதிகைக்கும், தகனபலிவேதிகைக்கும். அதின பாத்திரங்களைவற்றிற்கும், தொடரிக்கும், அதினபாதத்துக்கும், அபிவேகம்பண்ணக்கடவாய். அவைகள் பரிசுத்தமாகும்பொருட்டு, அவைகளைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக அவைகளைப் பரிசுக்கிற யாவும் பரிசுத்தமாகும். ஆரோனும், அவனபுத்திரரும், எனக்குஆசாரியத்தொண்டுசெய்யும்படி, நீ அவர்களுக்கு அபிவேகம்பண்ணி, அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக. நீ இஸாவேற்சந்தியாரை நோக்கி, உங்கள் தலைமுறைதோறும்இதுவே எனக்குரிய பரிசுத்த அபிவேகதைலமாயிருக்கவேண்டும்: இது மனிதருடையசரீரத்திற் பரிசுக்கப்படாது. இதற்கொப்பாக நீங்கள் வேறே செய்யவும்படாவிடாது. இது பரிசுத்தமானது. இது உங்களிடத்திற் பரி

சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். இதற்கொப்பாகத் தைலமுண்டாக்குகிறவனும், இதில் எடுத்து அக்சியன்மேல் வார்க்கிறவனும் தன் சனங்களினின்றும் சேதிக்கப்படுவான் என்று சொல்லென்றார்.

இப்படியே உன்சமய நூலிலே அபிஷேகம் விதிக்கப்பட்டமைகளும், காணாதார்போல நீ நாங்கள் அபிஷேகம்பண்ணுதலைக்கண்டு, விக்கிரகங்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினதினாலே புயனில்லையென்பிதற்றுவது நீதியா?

ஆறாவது

ரைவேத்தியப்பிரகரணம்.

இலக்கங்களை அவிட்டித்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு அன்புபாலமுடிக் கொடுக்க முதலியவைகளை விதிப்படி நிவேதனம் பண்ணுதல் பண்ணியபின்னு ஸ்சுவநூல்கள் சொல்லுமின்றன.

யாத். உ. ம. ௩. ௩. என்சந்நிதியில், பீடத்தின்மேல் நித்தமும் சமுதந்தப்பட வைக்கவேண்டும். என். சு. ௩௪—௩௭. தகனபலிக்குப் பழத்தற் ஒருவருட்க்காட்டுக்குட்டியையும், பிராயச்சித்த பலிக்குப் பூதந்தற் ஒருவருட்க்காட்டுக்குட்டியையும், ஸ்தோத்திர பலிக்குப் பழத்தற் ஓராட்டுக்கடாயையும், ரைவேத்தியத்துக்கு ஒரு கூடையில் என்னையிறிசைந்த புளிப்பில்லாத மெல்லியமாவினற் செய்த அதிரசங்கனையும். என்னெய் தடவப்பட்ட புளிப்பில்லாத அடைகளையும், பாணபலியுடன் யெகோவாவுக்கு ரைவேத்தியமாகக் கொண்டுசெல்க்கடவன். அவைகளை ஆசாரியன் யெகோவாவின் சந்நிதியிற்கொண்டுமந்து, அவனுடைய பிராயச்சித்தபலியையும், அவனுடைய தகனபலியையும், நிவேதனம்பண்ணி, ஆட்டுக்கடானைக் கூடையிலுள்ள புளிப்பில்லாத அப்பங்களுடனேகூட, யெகோவாவுக்கு ஸ்தோத்திரபலியாயிடக்கடவன், அன்றியும் ஆசாரியன் ரைவேத்தியத்துடனே பாணபலியைச் செலுத்துவானாக. மேலவி. ௨௪. ௩—௬. நீ மெல்லியமாவை எடுத்து ஒவ்வொரு அப்பம், ஒரு ஏபாவிற்குப் பத்தில் இரண்டுபங்குள்ளதாகப் பன்னிரண்டு அப்பங்குடவேண்டும். நீ அவைகளை யெகோவாவின் சந்நிதியில் பரிசுத்தபீடத்தின்மேல் ஒவ்வொரு அடுக்கில் அவ்வாறு இருக்கும்படி இரண்டு அடுக்காக வைத்து யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் ஞாபகக்குரியாகிய ரைவேத்தியமாகும்பொருட்டு, அடுக்குத்தோறுஞ் சத்தஞ்சுந்துருவையிடக்கடவாய். அவைகளை நித்தியவுடன்படிக்கையாய் இளரவேல்சந்தியார் கையில்வாங்கி ஒய்வுநாள்தோறும் யெகோவாவின் சந்நிதியில் அடுக்கி வைக்கக்கடவன். நித்தியரியமாக யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் ரைவேத்தியங்களுக்குள் அவைகள் மிகவும் பரிசுத்தமானவைகளாகையால் அவைகள் ஆரோனுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் உரித்

நாகும்: அவைகளைப் பரிசுத்த ஸ்தானத்தில்புசிக்கக்கடவர்கள். இன்னும் நைவேத்தியத்தைக்குறித்து யாத். ௨௬ம் அதிகாரத்திலும் லேவி. ௨, ௩, ௪ ம் அதிகாரங்களிலும் பிறவிடங்களிலும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே எடுத்துச்சொல்லற்பெருகும்.

இப்படியே உன் சமயநூலிலும் நிவேதனம்வதிக்கப்பட்டன கண்டும், நீ நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்கு நிவேதனம்பண்ணுதலை அறிந்து, நீங்கள் அன்னம் பழம் முதலியவைகளை இலிங்கத்துக்குமுன் பாடக்கூடாதீர்கள்; அது அவைகளை உண் ணுமா என்று இகழ்கின்றாய். இதனால் பூர்வகாலத்திலே உன் யெகோவா பசியினால் தமக்குமுன்படைத்தவைகளை உண்டாசென்பதே உன் சுருத்தென்று தோன்றுகின்றது.

ஏழாவது

தூபதிப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அபிட்மித்து அருள்பெரியுய்யக் கவனத்துடன் நிபங்கரினாலே விதிப்படிபுகுந்தலுடண்ணியமென்று சொல்காமல்கள் சொல்லின்றன.

யாத். ௩௨, ௩௩—௩௬. யெகோவாவிடையேயுள்ளவர்க்கு உட்குறிவைப்பொழுதும், குங்கலியமும், சாயிராணியுமாய் சுகந்தம் வியங்கலையும், பரிசுத்தமான குந்துருவையும சமந்நையாக எடுத்து, பரிமாணத்தைசாரன் செய்கிறதுபோல அவைகளைக்கலந்து நீமல பரிசுத்தசுகந்த தூபமாக்குவாயா. அதில் ஒருபவலக இடித்துப் பட்டியாக்கி, நான் உண்ணிச்சந்திக்கும் சபையின் ஆவாசத்திலிருக்கும் சாத்திப்பெட்டிக்கு முன்னே வைக்கவேண்டும்; அது உங்களுக்கு விடும் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். லேவி. ௨௬, ௨௭, ௨௮. யெகோவாவின் சந்தியிலிருக்கும் நிவேதகையிலெரியும் பெருப்புத் தணல் களிஞலே தன் தூபகலசத்தை நிறைத்து, தூளாக்கப்பட்ட சுகந்த தூபவர்க்கத்தில் தண்கைநிறைய அள்ளித் திரைக்குள்ளே கொண்டு வந்து, தான் சாகாதிருக்கும்படி தூபமேகம சாய்சிப்பத்திரத்தின மேலிருக்குங் கிருபாசயத்தை மூடத்தக்கதாக, யெகோவாவின் சந்தியில் அக்கினியின்மேல் தூபவர்க்கத்தைப் போடக்கடவன். என். யசு. ௩௬. நீ தூபகலசத்தை எடுத்து வேதிகையின் அக்கினியை அதிலிட்டி, அதின்மேலே தூபவருக்கந் தூவிச் சபையினிடத்திற் சீக்கிரமாயொடி அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய் என்றான். யாத். ௩௮ எ, ௮. ஆரோன் காலேதோலும் விளக்குகளைச் சொடிக்கும்பொழுது அதின்மேலே சுகந்ததூபமிடக்கடவன். மாலையில் விளக்கேறும்பொழுதும் அதின்மேலே சுகந்த தூபமிடக்கடவன். இதுவே உங்கள் தலைமுறைதோறும் யெகோவாவின் சந்தியில் இடவேண்

உய சித்தியதூபம், வெளி. ௨. ௧. - 11. வேறொருதூதன் தூபங் காட்டும் பொற்கலசத்தைப் பிடித்துவந்து வேதிகையின் ஒருபுற சின்னம், சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்த பொன்வேதிகையின் மேலே, எல்லாப் பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடும் இடம்பொருட்டு, சுகந்த தூபமருக்கம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடே சுகந்த மருக்கங்களின்புகை, தூதனுடைய கையினின்று தேவனுக்கு முன்பாக வழங்கிற்று. பின்பு ஆசத்தூதன தூங்கலசத்தை எடுத்து, அதை வேதிகையினுள் அக்கினியினுடைய நிரப்பிய பூமியிலே வீச. சுகந்தங்களும், இடிமுழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூமியிற் சதுமுண்டாயின.

இவ்வாறே மன்சமயநூலிலே யெகோவாந் தமக்குத் தூபமிட விடுத்தாவென்றும், அவ்வாறே அவர்பத்தர்கள் செய்தார் என்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தல்களும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்குத் தூபிப்பக் காட்டுதலை நீ இகழ்வது மூடத்துவமே.

எட்டாவது

தீபப்பிரகாசம்.

சிவாலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றதல் புண்ணியமென்று சைவ தூலம் சொல்கின்றன.

லேவி, உ.ச. ௧-11. பின்னும் யெகோவா மோசேயை நோக்கி, சித்தமும் விளக்கொரியும்படிக்கு இராவேல் சந்தியாரிடித்துப்பிழிந்த சித்தவிருஷத்தின் சுத்தமான எண்ணையை உண்டிடத்தில் கொண்டு வரும்படி அவர்களுக்குக் கட்டினாயிடு; ஆரோனுவன் சபையின ஆவாசத்தில் சாட்சிப்பத்திரத்தின் திரைச்சீலைக்கு வெளியே சாயவ காலர்தொடங்கி விடியற்காலபரியந்தம் யெகோவாவின் சந்நிதியில் நித்தமும் ஏற்றக்கடவன்; இது உங்கள் தலைமுறைதோறும் நித்திய நியமமாயிருக்கும். அவன் பரிசுத்தக் கிளைவிளக்கின அகல்களை யெகோவாவின் சந்நிதியில் எழுங்குப்படுத்தவேண்டும், யாத். ௨. ௭. ௨. ௫. ௨. ௧. வசனங்களிலே மேற்கூறியவாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எண். ௨. ௧ - 11. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, ஆரோனுக்கு, நீ விளக்கேற்றும்போது எழுதிப்பரும், கிளைவிளக்குத்தண்டிற்கு நேயே ஸ்ரீகொடுக்கவேண்டும் என்றுசொல் என்றார். யெகோவா மோசேக்குக் கட்டினாயிட்ட பிரகாசம் ஆரோன் கிளைவிளக்குத்தண்டிற்கு நேயே எரிய விளக்கேற்றினான். இந்தக் கிளைவிளக்குத்தண்டிமுதல் புஷ்பங்கள் வரைக்கும் பொண்ணினால் வைரவேலையாகச் செய்யப்பட்டது. யெகோவா மோசேக்குக் காண்பித்த சாயலின்படியே அந்தக்கிளைவிளக்கை உண்டாக்கினான்.

இப்படி உன் சமயநூலிலும் ஆலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றுதல் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், நீ எங்களைநோக்கி, ஆலயங்களிலே வெருபொருள் செலவிட்டு விளக்கேற்றி வைக்கிறார்களே? உங்கள் கடவுளுக்குக் கண்டெரியாதா? என்று துஷிப்பது பேதைமையன்றோ?

ஒன்பதாவது

வாத்தியப்பிரகரணம்.

அபிஷேகம் பூசை உற்சவம் முதலியன நடக்கும்பொழுது சிவ சந்நிதானத்திலே பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களை முழக்குதலும் நடனம் பண்ணுதலும் புண்ணியமென்று சிவசாத்திரங்கள் செப்பு கின்றன.

க. நாளா-யரு, யரு, யசு, யெகோவாவின் வாக்கின்படி மோசே கட்டளையிட்டபிரகாரம் தேவனுடைய பெட்டியைத் தண்டோடும் தங்கள் தோளின்மேலெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். தங்கள் சகோ தரரைத், தம்புருவும், கின்னரமும், கைத்தாளங்களுமாகிய கீதவாத கியங்கள் முழங்க, ஆனந்தத்துடன் உரத்தசத்தமாய்ப் பாடும்பொ ருட்டு, ஏற்படுத்தும்படி தாலீது கட்டளையிட்டான். ஷை அதி. யசு—உசு, பாடகராகிய ஏமானும், ஆசாப்பும், ஏசானும், வெண்கலத் தினுலே செய்த தோனிக்குங் கைத்தாளம்போடவும், சகரியாவும், அசியேலும், ஷியிராமொத்தும், யிகியேலும், உன்னீயும், இலியாப் பும், மாசெயாவும், பிரியாவும், அலாமோததில் தம்புருகளை வாசிக் கவும்; மத்தியாவும், இலிப்பேலேகும், ஒபெத் ஏதோமும், யெயீ யேலும், அச்சியாவும், ஷியினித்தினால் உயர்ந்த தொனிசெய்து, கின னரம் வாசிக்கவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஷை அதி. உசு. ஊது கொம்போடும், பூரிகைகளோடும், கைத்தாளத்தோடும் தம்புருவும், கின்னரமும்முழங்க, இஸரவேலர் அனைவரும் யெகோவாவின் உடன் படிக்கைப் பெட்டியைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஷை யசு. சு. ஆசாரிய ராகிய பிரியாவும், யாகசியேலும். தேவனுடைய உடன்படிக்கைப்பெட்டிக்கு முன்பாக நித்தமும் பூரிகை பூதினர்கள், எண். ய. அ—ய. ஆரோனின் புத்திரர்களாகிய ஆசாரியர்களே எக்காளங்களை ஊதக்கடவர்கள், உங்கள் தலைமுறைதோறும் இந்தவிதி நித்தியநியம மாயிருக்கும். உங்கள் தேசத்தில் உங்களைக் கிலேசப்படுத்தும் சத்துரு வுக்கு விரோதமாய் யுத்தத்துக்குப்போகும்பொழுது, நீங்கள் எக்கா ளங்களைப் பேரொவியாய் ஊதக்கடவீர்கள்; அதினால் உங்கள் தேவ னாகிய யெகோவா உங்களை நினைப்பார், நீங்கள் உங்கள் சத்துருக்களி னின்றும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். அன்றியும் உங்கள் ஆனந்தகிளைத் திலும், உற்சவநாள்களிலும், மாசாரம்பங்களிலும், உங்கள் தகனபலி களையும், ஸ்தோத்திரபலிகளையும், செலுத்தும்பொழுது எக்காளங்களை

ஊதவேண்டும்; அது யெகோவாவின் சந்நிதியில் உங்களுக்கு ஞாபகக் குறியாயிருக்கும்; நானே உங்கள் தேவனாகிய யெகோவா என்றார். சங். ௧௮. 13. கின்னரத்தினாலும் கின்னரத்தோடுகீதத்தினாலேசயினாலும், யெகோவாவைப்பாடுங்கள். தாரையினாலும் எக்காளத்தினாலும் இராசாவாகிய யெகோவாவின் சமூகத்தில் ஆனந்தத்தொனிசெய்யுங்கள். ௨. சாமு. ௬. 10. தாவீதும் இஸரவேல்சந்ததியார் சமஸ்தரும் யெகோவாவின் சமூகத்தில் தேவதாருவினாற் செய்யப்பட்ட கின்னரமும், தம்புருவும், யிருநங்கமும், வீணையும், கைத்தாளமுமாங்கிய நானாவித வாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள்.

இப்படியே உன் தேவசந்நிதானத்திலே வாத்தியகோஷஞ் செய்தல்வேண்டுமென்று விதித்தமைகண்டும், நீ எங்கள் சிவாலயங்களிலே வாத்தியங்கள் முழக்குகலைக்கண்டு இகழ்வது தகுதியன்றே.

பத்தாவது

புண்ணியகாலப்பிரகாரணம்.

சோமவாரம் மங்கலவாரம் சகிரவாரம் பானுவாரம் அமாவாசி பூரணை சதுர்த்தி சட்டி கார்த்திகை சிவராத்திரி மாசப்பிறப்பு வருஷப்பிறப்பு உற்சவகாலம் முதலிய தினங்கள் புண்ணியகாலங்களென்றும், அவைகளிலே மனம் விபாசிவழியோகாமல் உண்டிசருக்குதல்செய்து கடவுளை விதிப்படி விசேஷமாக வழிபடுதல் பெரும்புண்ணியம் என்றும் சைவநூல்கள்சொல்கின்றன.

உ. இரா. ௪. ௨௨, ௨௩. தன் புருஷனைக் கூப்பிட்டு நான் தேவனுடைய தாசனிடத்திற்போய்வரும்படி வாலிபரில் ஒருவனையும், கழுதைகளில் ஒன்றையும் என்னிடத்தில் அனுப்பும் என்றான். அதற்கு, அவன் நீ இன்றைக்கு அவனிடத்திற்போகவேண்டியதென்ன; அமாவாசியும்ல்ல, ஓய்வுநாளும்ல்லவென்றுசொல்ல, அவன் நன்மையாய் முடியமென்றான். ௧. நாளா. ௨. ௩. ௩௧. ஓய்வுநாளிலும், அமாவாசியிலும், நியாயிக்கப்பட்ட உற்சவங்களினும், தொகைப்படி, தங்களுக்குக் கட்டினையிடப்பட்ட விதிப்பிரகாரம், யெகோவாவின் சந்நிதியில் நித்தமும் யெகோவாவுக்குச் சகலதகனபலிகளையுமிடவும், லேவி. ௨. ௩ம் அதிகாரத்திலும் பிறவிடங்களிலும் ஓய்வுநாளும் மாசப்பிறப்பும் அமாவாசியும் பூரணையும் உற்சவநாள்களும் புண்ணியகாலங்கள் என்றும், அந்தக்காலங்களிலே யெகோவாவின் ஆவாசத்தை விட்டுப் பிரியலாகாதென்றும், எவவிதசாதாரணவேலையுஞ் செய்யலாகாதென்றும், நித்தியாக்கினியிலே இறைச்சிமுதலியவைகையிட்வித் தகனபலிசெய்தல்வேண்டும் என்றும், தங்கள் தங்கள் சங்கற்பத்தின்படியே சியமித்த தினங்களிலேஉபவசித்து விரதமனுட்டித்தல்வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே என் விவியநூல் பேசுவதைக் கண்டுகொண்டும், சங்களைப்போலவே பாணுவாததைப் புண்ணியகாலமென்று கொண்டுள்ளதென்றும், எங்களைநோக்கி, நீங்கள் காலமெல்லாம் சமமாய் இருக்கச் சிலவற்றை வேறுபிரித்துப் புண்ணியகாலங்களை என்றுகொண்டு, வீரதம் அனுபவித்தீர்களும், திருவிழாக்கொண்டாடுதலும் வீணாய்ச்சைகளை என்று பிரித்துவது அழகா?

பதினொராவது

சிவாசாரியப்பிரகரணம்.

பார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை பார்த்தபூசை உற்சவம் என்பனவும் திணைமுறையினவையுமாய் சகலகர்யங்களும் செய்தற்கு, செளக்யகாதி பஞ்சரிஷிசோத்திரத்திற்றிற்றந்த ஆதிசைவமென்னும் சிவப்பிரகரணங்களும், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய், சமயம் விசேஷம் நிருவானம்என்னும் மூன்று திணைமுறையினவர்களாய்; சைவாசாரியர்களை ஒதியுணர்ந்தவர்களாய், சிவாகமங்களில் விதித்த இன்றோண்பல இலக்கணங்களையும் உடையவர்களாய் ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்ற சிவாசாரியர்களே அதிகாரிகள் என்றும், மற்றையபிரகரணக் கூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் பன்னாறுபுருணத்தாரர்களும் மேற்கூறியவாதே ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்றவர்கள்மேற்கூறிய பார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டைமுதலியான நீக்கலாக மற்றை ஆன்மார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை திணைமுறையினவர்களுக்கு அதிகாரிகளென்றும், அவர்களைல்லாரும் மனிதப்பிறப்பினராயினும் தேவர்களாகப்பாவிக்கற்பாலர் என்றும், அவர்களைப் பூசிட்பவர்கள் சிவனைப்பூசிட்பவர்களென்றும், அவர்களைத் தூஷிப்பவர்கள் சிவனைத் தூஷிப்பவர்கள் என்றும், அவர்களுக்குத் தொண்டசெய்து அவர்கள்சொற்கேட்டுகடத்தல் பெருப்புண்ணியமென்றும், சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

யாத். உகம் அதிகாரத்தில் ஆரோணையும் அவன் புத்திரரையும் ஆசாரியாக அபிஷேகம் பண்ணல்வேண்டும் என்றும் அபிஷேகவிதி இன்னது என்றும் யெகோவா விதித்தார் எனவும், ஷே. சுயம் அதிகாரத்தில் அவவிதிப்படி மோசே அவர்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினான் எனவும், எண். ௨ம் அதிகாரத்தில் யெகோவாவுக்கு மற்றைத்தொண்டுகளைச்செய்யும்பொருட்டு லேவியர் இஸரவேலினின்றும் பிரித்து அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டார்கள் எனவும், எண். ௨௮ம் ௨௯ம் வசனத்திலும், உபா. ௨௮. ௧. ௨. வசனங்களிலும், ஷே. ௨௯ம் வசனத்திலும், ஆரோணுக்கும் அவன்புத்திரருக்கும் அவன் பிதாவின் வம்சத்தாராகிய லேவியாசாரியருக்கும் அவர்கள்சகோதரராகிய இஸரவேலரோடு பாகமும் சுதந்தரமும் இல்லை யெகோவாவே அவர்களுக்குச் சுதந்தரம் எனவும், எண். ௨௮ம் அதிகாரத்தில் இஸரவேலர் யெ

கோவரவுக்கும் கொண்டுவந்துகொடுக்கும் இறைச்சி அட்டம் காணிக்
 ளக முதலியவைகளில் ஆரோணுக்கும் அவன புத்திரருக்கும் லேவிய
 றுக்கும் பங்குடன் டெனவும், உபா. ௨௨ ம் அதிகாரத்தில் லேவியரைக்
 கவனிப்பவர்களுடனாவும், ஷே. ௨௭ ம் அதிகாரத்தில் சகலரும் லேவி
 யாகொற்கெடுத்தி கடத்தல்வேண்டினவரும், மொ. ௨௬ ம் அதிகாரத்
 தில் ஆரோணுக்கு விரோதமாகப் பேசினவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்
 களாவும், லேவிய. ௨௧ ம் அதிகாரத்தில் இவர்கள் சந்தியார்களே
 தலைமுறைதொறும் ஆசாரியர்களாதற்கு அதிகாரிகள் எனவும், இன்ன
 இன்ன இலக்கணங்களையுடையவர்களே ஆசாரியர்களாதற்குரிய
 பிரேரணவுடையதும் அதிகாரத்தில் யேசு தன்னுடையவேதனா நோக்கி
 யுத்தனை அங்கீகரிக்கிறவன் எனவையும் அங்கீகரிக்கிறான் எனனை அங்கீ
 கரிக்கிறவன் எனனை அறியாமலாயும் அங்கீகரிக்கிறான் இந்தச்
 சந்தியார்களில் முறையன் என்கவனென்று அவனுக்கு முற்கவசந்தனை
 யார் குறியக்கொடுக்கிறவன் என்பவனை இழந்துபோகான் என்று
 நினைக்க வியாதனை நிகவும், பிரேசனைப்படிவும், அவர்களுக்கு
 அதிகாரத்தொடுததார் எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படி யோர் நாயமுறும் வேதநல்களையும், பாணித்கள எல்
 லாருந் சமமாயிருக்க, அவர்கள் தங்கள் அநியாயமையால் அவர்ச
 நுட்பிலரை ஆசாரியர்களெனவும், பிராயனர்சென்ற மூய்ப்பயமிட்டு,
 அவர்களே சந்தியாததமர்க்கொன்று அவர்களை மனக்கி அவர்சநுட்ப
 கு சொல்லுகெய்யுந் திரிகிறுர்க்கொன்று ம் புலம்பவது எனனை

பாணியாண்டவது

சாரசத்திப்பிரகரணம்.

தினத்தோறும் அஷ்டட்டானம் செய்ப்புசை சிவாலயசெவை
 வேதாகமாதிரித்திரபட்டானம் முதலிய சற்கருமங்களை, சலத்தினுமீல
 விதிப்படி சாரசத்திபண்ணித் தொழவஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டே
 செய்சல்வேண்டுமென்றும், அவ்வநேசெய்யாமை பாவமென்றும்,
 சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

யாத். ௨. ௨௧. யெகோவா மோசையை நோக்கி, மூன்றாம் நா
 னிலே யெகோவா சகலசனங்களுக்கும் பிரத்தியக்ஷமாகச் சீரூய்யலை
 ய்ன்றோலிறங்குவார், ஆதலால் நீ சனங்களிடத்திற்போய், இன்றைக்
 கும்நானுக்கும், அவர்கள் தங்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்க்
 கும்படிசெய்து அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி மூன்றாம்நாளுக்கு ஆயத்
 தமாயிருக்கும்படி செய்வாயாக. ஷே. ௪௨. ௨௨, ௨௩ ௨௪, ௨௬, ௨௭.
 நீ ஆரோணையும் அவன் புத்திரரையும், சடையின் ஆவாசவாசலில் வரச்
 செய்து, அவர்களைச் சலத்தினுல் ஸநானம்பண்ணுவித்து, ஆரோணுக்
 குப் பரிசுத்தவஸ்திரங்களைத் தரிப்பித்து எனக்கு ஆசாரியத்தொண்டு

செய்யும்படி, அவனுக்கு அபிஷேகம்பண்ணி, அவனைப்பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக:—அப்படியே மோசே செய்தான், யெகோவா தனக்குக் கட்டளை இட்டபடியெல்லாம் செய்தான். அவலிடத்திலே மோசேயும், ஆரோனும், அவனுடையபுத்திரரும், தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவினார்கள். யெகோவா மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடி அவர்கள் சபையின் கூடாரத்திற் பிரவேசிக்கிறபொழுதும், வேதிகையைச் சமீபிக்கிறபொழுதும் கழுவுவார்கள். ஷ. ந.ய. ௨௭-௨௧. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, கழுவுகிறதற்குப் பித்தனையினாலே ஒருதொட்டியையுண்டுபண்ணு. அதின்பாதமும் பித்தனையாயிருக்கவேண்டும். அதைச்சபையின் ஆவாசத்துக்கும்வேதிகைக்கும், இடையிலவைத்து, அதிலே சலம்வார்க்கவேண்டும். அதில் ஆரோனும், அவன்புத்திரரும், தங்கள்கைகால்களைக் கழுவக்கடவர்கள். அவர்கள் சபையின் ஆவாசத்தில் பிரவேசிக்கும்பொழுதும், யெகோவாவுக்குத் தகனபலிசெலுத்தும்படி தொண்டிசெய்ய வேதிகைக்குச் சமீபிக்கும் பொழுதும், சாவாதபடி சலத்தினால் தங்களைக் கழுவக்கடவர்கள். இது தலைமுறை தலைமுறையாக அவனுக்கும், அவன்சந்ததியாருக்கும், நித்திய நியமமாயிருக்குமென்றார்.

இப்படியேசரீரசுத்தி அத்தியாவசியகமென்றும், அதுசெய்யாதார்தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும், உன் சமயநூல்பேசுதல்கண்டும், நீ எங்களை இகழ்வது மடமையன்றோ?

பதின்மூன்றாவது

ஆசௌசப்பிரகரணம்.

சனன மரணங்களினாலே ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது விதித்தகால எல்லையிலே பிராயச்சித்தத்தால் நீங்குமென்றும், ரூது மதிக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது நான்காம் நாள் பிராயச்சித்தத்தாற்றி ரூமென்றும், இவ்வாசௌசங்களுடையவர்களைத் தீண்டலாகாது என்றும், சைவநூல்கள் சாற்றுமின்றன.

லேவி, ௨௨. ௧—௩. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, நீ இஸரவேற்சந்ததியாரிடத்தில், ஒரு ஸ்திரி கருப்பவதியாகி ஆண்பிள்ளைபெற்றால், அசுசியினிமித்தம் ரூதுமதியைப்போல ஏழுநாள் அசுசியாயிருக்கக்கடவள். எட்டாம் தினத்தில் அந்தப்பிள்ளை தன் அக்கிரசருமத்தில் விருத்தசேதனம்பண்ணப்படவேண்டும். பின்பு அவள் மூப்பத்துமூன்று நாள்வரைக்கும் உதிரசுசிய னிலைமையிலிருப்பாளாக. சுசிக்கேற்றதினங்கள் நிறைவேறுமளவும், எந்தப்பரிசுத்தவஸ்துவையும் பரிசிக்கவும், பரிசுத்தஸ்தானத்திற் பிரவேசிக்கவும் வேண்டாம். பெண்பிள்ளையைப் பிரசவித்தால் ரூதுமதியைப்போல இரண்டொரம் அசுசியாயிருந்து, பின்பு தன்னுதிரசுசியினிலைமைக்கேற்ப அறுபத்

தாறுநாளிருக்கக்கடவன், ஷே, உ.க. ௧-௧. யெகோவா மோசையை
கோக்கி, ஆரோனூடைய புத்திரராகிய ஆசாரியர்களில் ஒருவனும்
தன்சனத்தாரில் ஒருவன்யரித்தால், அசுசியாயிருக்கப்படாது. தன்
பிதாவும் மாதாவும் புத்திரனும் புத்திரியும், சகோதரனுமாகிய தன்
கிட்டின உறவினமுறையாருக்காகவும், தனகிட்டின இனத்தானும்
புருஷனில்லாத கன்னிகையுமாகிய தன்சகோதரிக்காகவும் அசுசியா
யிருக்கலாம். ஷே, உ.க. ௩.௬. உங்களுக்கு ஆகாரத்துக்கானமிருகஞ்
செத்தால், அதின்பின் ததைப்பரிசிக்கிறவன் சாயங்காலபரியந்தம்
அசுசிப்பட்டிருப்பானாக. ஷே, உ.க. ௧-௧-௧. ருதுமதியான ஸ்திரி
தன்சரீரத்தின் ஊறலினிமித்தம் ஏழுநாளளவும் அசுசியாயிருப்பாள்.
அவளைப்பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசி
யாயிருப்பான். அவள் அசுசியாயிருக்கையில் அவள்படுத்த எந்தப்
படுக்கையும் அவளிருந்த எந்த ஆசனமும் அசுசியாயிருக்கும்.
அவளுடைய படுக்கையைப் பரிசிக்கிறவனெவனோ அவன் தன்
வஸ்திரங்களைத்தோய்த்து, சலத்திலே ஸ்நானம் பண்ணக்கடவன்;
சாயங்காலபரியந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவள் இருந்த
ஆசனத்தைப் பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் தன்வஸ்திரங்களைத்
தோய்த்துச் சலத்திலே ஸ்நானம்பண்ணவேண்டும். சாயங்காலபரி
யந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவளுடையபடுக்கையின்மேலாங்
லும் அவளுடைய ஆசனத்தின்மேலாகிலும் இருந்த யாதொன்றைப்
பரிசித்தவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசியாயிருப்பான். ருதுமதியான
ஸ்திரியுடன்படுதலும், அவளால் தண்டப்பட்டிருக்கிற எந்தப்புருஷ
னும் ஏழுநாள் அசுசியாயிருப்பான்; அவன்படுக்கும்படுக்கையும் அசுசி
யாகும். இன்னும் ஆசெளசங்களைப்பற்றி மேற்படிபத்தகம். உ.க. ௩.௬,
௩.௭, ௩.௮, ௩.௯. அதிகாரங்களிலே விரிவாகச்சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது.

இப்படியே, சன்னமரண முதலியவைகளால் விடுத்தகால
எல்லாவைக்கும் ஆசெளசமுண்டென்றும், அது பிராயச்சித்தத்தால்
நீங்குமென்றும், உன் சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், நீ ஏங்களை கோக்கி,
சன்னாசெளசம் மரணாசெளசம் உண்டென்று சொல்கின்றீர்களே!
அதற்கு உருவமுண்டா? பிரேதமுதலியவற்றைத் தீண்டில் அது தீண்
டினவனைத் தொடருமா? அது பிராயச்சித்தம் செய்தாலன்றி நீங்கா
தா? என்று தூஷிப்பது என்னை?

பதினாவது

நிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.

சிவாலயங்களுக்குத் தங்கள் தங்களாலியன்றபடி நிபந்தத்திர
வியங்களைக் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சொல்
கின்றன.

யாத். ௨௫. க--எ. யெகோவா மோசையைபோச்சி, இவர வேல் சந்தியார் எனக்குக் காணிக்கையைக் கொண்டு வந்து செலுத்தும்படிக்கு, அவர்களுடனே பேசுவாயாக. இவ்வடத்துடன் மனப்பூர்வாயாக கொடுப்பவன் எவனோ, அவனிடத்தில் யாருக்குக் காணிக்கையை வாங்குவீர்களாக. நீங்கள் அவர்களிடத்தில் வாங்கவேண்டிய காணிக்கையாவன, பொன், வெள்ளி, பித்திரோ, நீலம், தூபமம் சிவம், என்சும் நிறங்களுையுடைய மெல்லிய பஞ்சுலூல, வெள்ளாட்டிமெய்யுடைய பூவன் னங்கொடுத்த ஆட்டுக்கொத்தோலும், தகலிந்தோல், தீர்தீர்ப்பாயம், விளக்கெண்ணெய் அழிவேகலையெடுத்துக்குப் பரிமளநிலையங்கள், தூபத்துக்கு, சுகந்தவருக்கங்கள், கோமேதகரத்தினம், எப்போத்து வஸ்திரத்திலும் மாறிப் பதக்கத்திலும் பதிக்கும் இடத்தினங்கள், என்னுயிவைகளாம். ஷே. ௩௫. ௧--௧. வசனங்களில் இவ்வாதே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ௩௨. மனப்பூர்வமுள்ள ஸ்திரி புருஷர்கள் யாவரும் அஸ்தக்கங்களும், காதுணிகளும், வேல்திரங்களும், ஆரங்களுமாய் சுகலவிதப் பொன்னுபரணங்களையுக் கொண்டு வந்தார்கள். வ. ௩. இவ்விரண்டு பிரதானிகள் ஒவ்வொருவன் றிலும், அவ்வொருவன் அவ்வொருபொருளாக, ஆறுருவால்வெண்டில் களையும், பன்னிரண்டு பாடுகளையும், யெகோவாவுடைய சந்தியியில் காணிக்கையாகச் செலுத்தும்படி ஆவாசத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்தார்கள். ஷே. ௩௩--௩௪. அவனுடைய காணிக்கையாவது, எவ்வேத்தியத்துக்கு என்னெயிற்சிலைசந்த மெல்லியமாவினால் நிறைந்ததும், பரிசுத்த ஸ்தானத்து வேக்கலாக தூற்றுமுப்பது வேக்கல் நிறைகொண்டதுமான ஒரு வெள்ளித்தாலமும், எழுபதுவேக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு வெள்ளிக்கலமும், தூபவருக்கம் நிறைந்த பத்து வேக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு பொற்கிண்ணமும், தகனபலிக்கு ஒரு இளங்காணியும், ஒரு ஆட்டுக்கொடியும், புருவருவத்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டியும், பிராயச்சித்தத்துக்கு ஒரு வெள்ளாட்டுக்கொடியும், ஸ்தோத்திரபலிக்கு இரண்டுபாடுகளும், ஐந்து ஆட்டுக்கொடுக்கலும், ஐந்து வெள்ளாட்டுக்கொடுக்கலும், ஒருவருவத்து ஐந்து ஆட்டுக்குட்டிகளுமே; இவையே அம்மின்தாபின் புத்திரானுகிய நாக்வேதானுடைய எவ்வேத்தியம். இன்னுயிவ்வாதே நிதனேல் எலியாம் முதலியபிரபுக்கள் காணிக்கைசெலுத்தினார்கள் என்பது இவ்வநிகாரத்திலேதானே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத். ௩௩. ௩௫. உங்கள் ஆத்தமங்களின் பொருட்டுப் பிராயச்சித்தம் பண்ணும்படி நீங்கள் யெகோவாவுக்குக் காணிக்கை கொடுக்கும்பொழுது, செல்வர், அரைச்சேக்கலுக்கேறக் கொடுக்கவும் வேண்டாம்; தரித்திரர், அதற்குக் குறையக் கொடுக்கவும் வேண்டாம். ௨. இரா. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. யெகோவாவின் ஆலயத்திற் கொண்டு வரப்பட்ட பணத்தினால், யெகோவாவின் ஆலயத்துக்காக வெள்ளிக்கிண்ணங்களும், திரிவெட்டிகளும், பாத்திரங்களும், எக்காளங்களும், எந்தப் பொற்பாத்திரங்களும், வெள்ளிப்பாத்திரங்களும் செய்யப்படவில்லை. யெகோவாவின் ஆலயத்தைப் புதுட்

ரிக்கும் டி. அதை வேலைக்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். குற்றத்தினிமித்தமும், பாவத்தினிமித்தமும் கொடுக்கப்பட்ட பணம், பெய்கொவாவின் ஆலயத்தில் கொண்டுயாடப்படவில்லை; அது ஆசாமி யர்களுக்கு உரியது. மத். அ. ச. பின்பு யேசு, நீ இதை நடுவனுக்குப் கொள்ளாதபடி சாவதானமாய்நடு: போய், ஆசாமியனுக்கு என்னைக் காண்பித்து, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக, மோசேவிடுத்த காணிக்கையைச் செலுத்துவாயாகென்றார். மத். ௨. ௧௬. பின்பு அவர்கள் அந்த விட்டிலே பி:வோசித்து, அதன் (பெசுவின்) மாதாவாகிய பரிப்ரானோடு பிள்ளையைக்கண்டு, வணக்கமாய்விழுந்து, அதை நடவச்சரித்தார்கள். அன்றியும் அவர்கள் தங்கள் பெய்க்கொவாப்பெய்களைத் திரிந்து கொள்ளையும், சூக்ஷ்மமாயும், வெள்ளைப்பொருத்தையும், அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்.

இம் படிமேலான கடவுள் தமக்குக் காணிக்கையாகும் டி. விதித்தார். என்றும், அவரோடு அவர் பத்திகள் செய்தார்கள என்றும், என் லிவிலிய நூலுண்டித்ததுதல் கண்டும், சிறிதாயினும், சூயாமின் இன்ன விஷயங்களைநோக்கி, மனிதருக்குப் பரிசுணம் கொடுத்தபடியான நபர்கள் எல்லாம் பெருந்களையுமுடைய கல்வந்தருக்குப் பெய்க்கொவாவி முத்தியவைகளைக் கொடுப்பினரீர்களே! இரண்டில் கடவுள் பிரியம் நி லவா? இது புண்ணியமாகுமா? என்று சொல்லி இகழ்வன்றாய்.

விவேசனம்.

புண்ணி பஸ்வலம்பிரகாராவது, தமதுத்தொலியை பிரகாச னாநிதிகுள்ள பிரகாசனங்களிலே, பன் சமய நூலாய் விவரிப்ப நூலினின்றும் பெரித்துக்காட்டப்பட்ட பன் சமயங்களினாலே, புண்ணி பஸ்வல யாதகின்றொழுந்திய கள்ளைகள் செய்தல் லன னை எங்கள் சமய நூலில் விதிக்கப்பட்டவாதெ னன் சமய நூலினுள் விதிக்கப்பட டவையாத தென்பவருக காட்டினும், நபர்கள் எங்கள் சமய நூலில் விதிக்கப்பட்ட கரிமயகளை விடாதுவந்து வருகின்றோம்: நீயா னன் சமய நூலில் விதிக்கப்பட்ட கரியைநிசைச் செய்யாமல் வெறுத்து நழிந்ததுமன்றி, ஐயைப்பா பாவி எங்களைநோக்கி, நீங்கள் செய்யாம இக்கரியைகள் எல்லாம் பயனிலலாதனவாய், ஆசுவே, இவைகளைச் செய்ப்பாலனவென விதித்த நபர்கள் கடவுள் முத்தியவுடைய பெய்க் கடவுள் அல்லர், என்று இகழ்ந்தனும் செய்கின்றாய்: செய்யவே, னன் சமய நூலில் விதித்த கரியைகளும் அவ்வாறே பயனில்லாதன என்றும், அவைகளைவிதித்த யெசுகாவாவும் அடியாரேமெய்க் கடவுள் அல்லவென்றும் இகழ்கின்றவனாயினாயே.

ஓங்கள் கடவுளாகிய பெய்கோவா நிதாக் குமாரர் பரிசுத்தாவ் னன் மூவராயிருப்பார்: அவர்களுள், குமாரர் எனப்பட்டவர் மனித அவ காரமெடுத்து, பெசுக்கறிந்து எனப்பெய் பெற்று, அக்கிரியைகள்

எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டார் ஆதலால், நாங்கள் அவைகளைச் செய்யாதொழித்தனம் என்பாயாகில்; உன் யெகோவா அக்கிரியைகள் தலைமுறைதோறும் நித்தியமும் செயற்பாலன என்று விதித்திருக்கின்றாரே. அதற்குட்பிரமாணம், ஆதி. யெ. எ. யெ, யக. யாத். ௧௦. யச; யெ. ஷே. உஅ. சக. ஷே. உக. கூ, உஅ; ஈஉ. ஷே. நய. அ, ய, உக, நக. ஷே. நக. யந; யக. ஷே. சய, யடு. லேவி. ந. யெ. ஷே. கூ. உர. ஷே. எ. நக, நடி. ஷே. ய. யக, யடு, ஷே. யக. உக, நக, நச. ஷே. யெ. எ. ஷே. உஆ. ந. ஷே. உந. யச. உக, சக. ஷே. உச. ந, அ, கூ. எண். ய. அ. ஷே. யஅ. யக. யகூ. உக. ஷே. யக. ய. ஷே. உஅ. கூ. என்னு மிவைகளாம். யேசுக்கிறிஸ்து இப்படி நித்தியமும் தலைமுறைதோறும் செயற்பாலன வெனத் தமது பிதாவாகிய யெகோவாவால் விதிக்கப்பட்டவைகளைப் பயனில்லாதன என்று தள்ளினாரெனில், தாம் அவரினும் நண்ணிவுடையரெனக்காட்டி, அவருக்கு விரோதியாயினாரே. இப்படி மாறுபட்ட இருவரைச்சமமாகிய அறிவும் ஆற்றலுமுடையவென்று நீ கொள்வது எப்படி?

அக்கிரியைகளைத்தள்ளுதல் பிதாவாகிய யெகோவாவுக்கும் அத்த கருத்திலே என்பாயாகில்; அவர் தமக்கு அது கருத்தாயாயில், அவை பின்னர் இன்னகாலத்திலே தள்ளப்படும் என முன்னுணர்ந்து காலவரையறை குறித்திருத்தல்வேண்டும்; அங்ஙனங்குறிப்பாது “நித்தியநியாமம்” எனக் கூறினமையாலும், பின்னர்ப் பயனில்லவெனத் தள்ளற்பாலனவற்றை முன்னர்ப் பரிந்துரைப்பவெனக்கொண்டு விதித்தார் எனப்பட்டு இயற்கையுணர்வில்லாதார் என முடிசலாலும். அவர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. இன்னும், நித்திய நியாமம் என்று யெகோவாவிதித்தபடி கிறிஸ்துநாதருக்கு விருத்தசேதனம் காணப்பட்டது என்றும், அவருடைய பிதாமாதாக்கள் அவரைத் தேவாலயத்துக்குக் கொண்டுபோய் அலாபொருட்டு யெகோவாவுக்குப் பலியிட்டார்களென்றும், அவர் ஒரு குல்டரோகியைச் சஸ்தாபடுத்தி, அவனைநோக்கி, ஆசாரியனுக்குள்னைக்காண்பித்து, மோசேயின் கட்டளைப்படி நீ சுத்தமானதைக்குறித்துப் பலிசெலுத்துவாயாக என்று கட்டளையிட்டாரென்றும், உற்சவகாலங்களிலே தேவாலய சேவைசெய்தார் என்றும், மத்தேயு மாற்கு ஊக்கா யோவான் எழுதிய கூவிசேஷங்களிலே சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அவருக்கும் அது கருத்தன்றென்க.

மனிதர்கள் சகலரும் பாவிகளானபடியினாலே. அவர்கள் பொருட்டு யேசுக்கிறிஸ்து மனிதராய்ப்பிறந்து சிலுவையி லறையுண்டு மரிப்பார் என்பதனை முன்னுணர்ந்து, அதற்கு அறிகுறியாகவே இக்கிரியைகளை யெகோவா விதித்தார். ஒரு பொருளைக்காட்டும் அறிகுறியானது தன்னாலேகாட்டப்படும் அப்பொருள் கைவரும்வரைக்கும் பயன்பட்டு, அது கைவந்தபின்னர்ப் பயன்படாதொழியுமே; அவ்வாறே யேசுக்கிறிஸ்துவின் மாணத்தைக்காட்டும் அறிகுறியாகிய

இக்கிரியைகள் அது நிகழும்வரைக்கும் பயன்பட்டு அது நிகழ்ந்தபின் ன்ப் பயன்படாதொழிந்தன என்பாயாகில்; அங்ஙனமாயின், கிறிஸ்துநாதர் மரணித்த உடனே, இக்கிரியைகளைல்லாம் பயனில்லன எனக்கொண்டு ஒழிக்கப்படுதல்வேண்டும்; அங்ஙனம் ஒழிக்கப்படாது, அக்கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலராகிய பவுல்முதலியோரார் செய் யப்பட்டனவென்பது, அப் யசு. ௨௮—௨௯. “பவுல் தான்முன்பண் ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கெய்கிரேயாவிலே தலைச்செளரம்பண் ணிப் பிரிஸ்தில்லாறும் அக்விலாவும்:னவர்களுடன் சூரியதேசத்திற் குக் கட்டிலைநிச்சென்றான். அவன எபேசுகரத்தைச் சேர்ந்தபொ டுதது, அவர்களைவிட்டுநீங்கி, ஆலயத்தில்பிரவேசித்து, யூதருடனே சமயாவநினைபண்ணினான். அவர்கள் அவனைச் சிலகாலம் தங்களுடன் ஐறக்கவேண்டும் என்றுகொண்ட, அவன்சம்மதியாமல், வருயிற உற்ச வத்தையே ஜசரிப்பதற்கு ஏதுவிழும் தான் யெரூசலேயிலில் இருக்க வேண்டும்: தேவனுக்குச் சித்தமுண்டானால், திரும்பி வங்களிடத்தில் யருவேன என்று சொல்லி, அவர்களுடைய உத்தரவைப்பெற்றுக் க் கொண்டு கப்பலினி எபேசுலயவிட்டுப் புறப்பட்டான்.” என்பதனா லும், ௩௮. ௨௯. ௩௦. “மறுநாளிலே பவுல் அந்தமனுதரைச் சேர்த்து அவர்களுடனே தானுஞ் சுத்திசெய்துகொண்டு, தேவாலயத்திற்பிர வேசித்து, அவர்களில் ஒருவொருவனுக்காமவும் வேண்டியபல்கொடுக் கப்பரிமாணவும் சுத்தமாவதற்கான நாட்களை தான் கிறைவேற்றுவேன் என்று அறிவித்தான்” என்பதனாலும், ௩௮. ௨௯. ௩. “பவுல் தீமோத் தியுக்கு விருத்திசேதனம் டுக்கணிஞன்.” என்பதனாலும் தெளி வுறத்தோன்றுதலானால், பின்னரம் பவுல் எபேசுலயுக்கு எழுதிய கிருபத்திலே:னவியையும், சரோயாகரத்தாருக்கு எழுதிய கிருபத்தி லில் விருத்திசேதனம்:லாயுமாத்திரமே விலக்கினானன்றி வேறொன் னவையும் விலக்கலாயாலும், அந்தப்பவுல் மானிதனையன்றித் தேவ னல்லாபையாலும், தேவனாகிய கிறிஸ்துவின்சொற்பற்றி விலக்கினா னனனில், அவ்வாசித்தவுடனே தான் அக்கிரியைகளைச் செய்யா தொழித்து விடுவானே அங்ஙனமின்னமையானும், கிறிஸ்துநாதர் விலக் கினாரென்பது புதிய உடன்பாட்க்கையில் யாண்டும் பெறப்படாமையா லும், யார் விலக்கினும் யெகோவா நித்திய சியயெனக் கூறியதற்கு ன்று பரிதலானும், கீ கூறுவது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது.

இன்னும் யெகோவா பழையவுடன்பாட்க்கையில் விதித்த கிரி யைகளைல்லாம் அறிகுறிகள் எனக் கூறினாயே. அங்ஙனமாயில், அக்கிரியைகளைல்லாம் இன்னது இன்னதற்கு அறிகுறியெனப் பொ ள்ளெனப் புலப்பாடினன்றிப் பயன்படுதல் கூடாமையாலும், அங்ங னம் இன்னகிரியை இன்னதற்கு அறிகுறியெனத் தெளிவுற யெகோ வா விதித்தாரெனயாண்டும் கூறப்படாமையாலும், கூறப்படாதாகவே, அக்கிரியைகளை அனுட்டித்த மோசேமுதலியவர்கள், அவைகள் அறி குறியெனவும் அவ்வறிகுறிகள்காட்டும் பொருள்கள் இவைகளை என வும் அறித்தாரர்களாகையானும், அறிந்திரார்கள் ஆகவே அவைக

ளாற் பயன்பெற்றிலர்கள் என்பது தெள்ளிதற் பெறப்படுதலானால், நீ கூறுவது சற்றும்பொருந்தாது. இப்படிப் பொருந்தா உரைகள் பல பிதற்றுவதிலே இனியொழித்துவிடு.

எங்கள் சமயமுத ஹால்களாகியசிவாகமங்கள் கிரியாகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருபகுதியனவாம். அவற்றுள், பின்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும்சிவஞானமே பரமமாகியமுத்திக்கு நேரே சமணமாம். முன்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் கிரியைகள் அந்தச் சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து முத்தியைப் பயப்பித்தலால் பரமபரைக்காமணமாம். அக்கிரியைகள் எல்லாம் சிவஞானத்திற்கு அறிகுறிகளாகும். அது பசுக்களாகிய எங்கள் யுத்தியினால் இடர்ப்பாயி அமைக்கப்பட்டதன்று. சிருட்டிகாலத்திலே சைவாகாமங்களில் அக்கிரியைகளை விதித்த அபிரமபந்தராகிய சிவனே அக்கிரியைகளுள் இன்னது இன்னதற்கு அறிகுறியென அவவாகமங்களிலேதானே தெளிவுமத்திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கின்றார். முத்திக்குநேரே சாதனமாகிய சிவஞானங் கைவரும்வரைக்கும் இக்கிரியைகளையாவரும் தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கிசைய ஆசாரியார் உபதேசித்த ஹசெய்தல்வேண்டும் எனவும் சிவஞானங்கைவந்தபின்னர் அவைகளைச் செய்யாதொழியினும் ஓழியலாம்; பரோபகாரத்தின்பொருட்டு அமைகளைச்செய்யினும் செய்யலாம் எனவும், அக்கடவுளே அருளிச்செய்திருக்கின்றார். இப்படியே பூர்வாஹ விஹோதமுதல்ய தோஷங்கள் இன்றிவிளங்கும் சிவப்பிரணத்தமாகிய சைவாகமங்களைக் குருமுகாமகாண்டார்த்து, அவைகளால் விதிக்கப்படும் சிவஞானசாதனமாகிய கிரியைகளை நாங்கள் செய்து வருகின்றோம். இவவுண்மையை நீ கிரிதாயினும் ஆராய்ந்தறியாமையாலும், நான் பிடித்ததேசாதிப்பன் என்பதுங்கருத்தினாலும், எங்கனையும், எங்கள் சமயத்தையும் வேண்டியவர்களை இந்நாள்காரும் இகழ்ந்தமைபோல இன்னும் அவவிகழ்ந்திலே தொழிலெனக்கொண்டு, உன்வாழ்க்கை வீணாகப் போக்காமல் பெய்யுணர்வைப்பெற்று உய்குதி, உய்குதி.

பதினேந்தாவது

சிவசின்னப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரங் கொண்டு விதிப்படி தகிக்கப்பட்ட கோபயமாகிய விசுதியும், அவ்வாறே விதிப்படி பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட உருத்திராக்ஷமணியும், முறையே பசுமல நீக்கத்துச் சிவத்துவக்குறியாயும், சிவனது திருக்கண்ணிற்கேன்றும் திருவருட்டுறியாயும் இருத்தலாலும், தம்மைத் தரிப்பவர்களை, நாம் சர்வலோகாதி நாயகராகிய பரசிவனுடைய அடிமைகள் என்று இடைவிடாது நினைந்து, தங்கள்மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றையும் சிவத்தொண்டுகளிலே செலுத்துவித்து, அவர்களைச் சிவனடியார்களோடு சேர்த்தற்கும், அவர்களைக்காண்பவர்

- சமீபமாக வரையும், இவர்கள் எம்பெருமானாகிய சிவனுக்கு அடிமை பூண்டவர்கள் என்று உதவித்து அவர்கள்மேற் பத்திபண்ணுவித்தாரும், மதுவாயிருந்தலாலும், அவைகள் சைவசமயமே சற்சமயம் என்று துணிந்து, அதனை வழிநடக்கப் புகுந்தயாவரும் விதிப்படி நித்தியமும் சரிசுகந்தபாலனாகிய சிவசின்னங்களாமென்று வேதாகமங்களின்படி விளம்புகின்றன.

என். டி. க. க. கடாரியின்தோலும் மாபிசமும் இரத்தமும் சணியும் எரிக்கப்படவேண்டும்; சுமியாயிருக்கிறவனெருவன் அந்தக் கடாரியின் சாம்பலில் பாளாயித்குப் புறப்பே சுமியான ஒரு இடத்தில் விட்டு எட்டிவைக்கக்கூடாது. அது இஸரவேற் சந்தியின் சமையாத்தியத்தம் சரிசமயமும் சலத்தினபெருட்டுவைக்கப்படவேண்டும். அது பாவத்தையின்கிரித்தும். என். க. டி. காளை வெள்ளாட்டுக்கடா இவைகளின் இரத்தமும், கடாரியின் சாம்பலும், அசரிப்பட்டவன் மேலேவெளிக்கப்பட்டு, சரி அசரி நீங்கி அவனைச் சுத்திகரிக்கும். என். டி. க. எ - சம. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, நீ இஸரவேற் சந்தியாரிடத்தில் உங்கள் தலைமுறைதோறும் வஸ்திரங்களின் ஓரங்களில் குஞ்சங்களை உண்டாக்கி, ஓரத்தின் குஞ்சத்திலே நீலநாடா வைக்கட்டவேண்டும். உங்களுக்காக அதுகுஞ்சத்திலே இருக்கவேண்டும். அதைப்பார்த்து வியாசாரமர்க்கமாய்ப் போகிற உங்கள் சுவ இருதயத்துக்கும், உங்கள் சுவகணிகளுக்குமேற்க நடவாமல், என்சகல கட்டளைகளையும் நினைத்துக்காத்து உங்கள் தேவனுக்குப் பரிசுத்தமாகும்படி நீங்கள் பார்த்து, யெகோவாவின் சகல கட்டளைகளையும் கைக்கொள்ளும்படி நினைக்கும்பொருட்டு, அது உங்களுக்கு ஒரு குஞ்சமாயிருக்கவேண்டும். யாத். உ. உ. உ. இஸரவேலர் எகிப்துசெத்திவிருந்தபொழுது யெகோவாவித்திப்படி ஆட்டிசுத்தத்தினாலே தங்கள் தங்கள் வாசல் நிலைக்காவிரண்டிலும் நிலையின்மேல் விட்டத்திலும் அடையாளமிட்டு வைத்தார்கள் என்றும், அந்தத் தேசத்தாரைக் கொல்லும்படி யெகோவாவாலனுப்பப்பட்ட தூதர் அவ்வடையாளம் உள்ளவிகளிற் போகாமல் அவ்வடையாளம் இல்லாதவிகளிற்போய் அங்குள்ள தலைப்பிள்ளைகளைக்கொண்டென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வெளி. ௧. ௨. தேவனுடைய முத்திரையை நெற்றிகளில் தரியாதமனுஷர்களை மாத்திரமே வருத்தப்படுத்திநிறுத்த அனைவர்களுக்குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது.

நீ உன்சமய தூலிலுள்ள இவ்வசனங்களை வாசித்தறிந்துகொள்வாய், கோதுமை அப்பத்தையும் திராட்சரசத்தையும் உன் தேவனாகிய கிறிஸ்துவின் மாபிசமும் இரத்தமுமாகவேனும் அவைகளுக்கு அறிஞரியாகவேனுப்பாவித்து உட்கொண்டு கொண்டும், நாங்கள் சிவசின்னமாகிய விபூதி உருத்திராசும் தரித்தலை இகழ்வது நீதியன்றே.

பதினொருவது

தியானாதிப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரத்தைக் குருமுகமாக அறிந்து, தினந்தோறும் கண்ணினாலே ஆறந்த அருவிசொரிய அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்ககிந்துருகச் சிவனைத்தியானித்து அச்சிவமந்திரத்தை விதிப்படி அதன்பொருளைவிடாது சிந்திக்குஞ் சிந்தையோடு செபம்பண்ணுதலும், அவருடைய திருநாமங்களையும், கீர்த்தனங்களையுமெடுத்தெடுத்தும் சொல்லி அவரை ஸ்தோத்திரமபண்ணுதலும், புண்ணியமென்று சிவசாத்திரங்கள் செபப்புகின்றன.

௫. நாளா. யசு. அ—ய. யெகோவாவைத் துதித்து அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லிப் பிரார்த்தனைபண்ணுங்கள்; அவருடைய கிரியைகளைச் சனங்களுக்குள்ளே பிரசித்தப்படுத்துங்கள். அவரைப்பாடுங்கள்; அவரைக்கீர்த்தனம்பண்ணி, அவருடைய ஆச்சரியமான கிரியைகளெல்லாவற்றையும் தியானித்துச் சொல்லுங்கள். அவருடைய பரிசுத்தநாமத்தின் மேன்மையைப்பாராட்டுங்கள். கொலோ. ந. யசு. சங்கீதங்களினாலும், கீர்த்தனங்களினாலும், ஞானப்பாட்டுக்களினாலும், ஒருவருக்கொருவர் போதித்து, புத்திசொல்லி, பத்தியோடு மனதிலே கர்த்தருக்கென்று பாட்டுப்பாடுங்கள். க. தெச. டி. யெ. இடைவிடாமற் பிரார்த்தனைபண்ணுங்கள். உரோ. டி. யெ. புறத்தேசத்தாரே நீங்களனைவரும் கர்த்தாவை ஸ்தோத்திரியுங்கள்; சனங்களே நீங்களனைவரும் அவரைத்துதியுங்கள். மத். ச—ம். அதிகாரத்திலே யேசுக்கிறிஸ்து தமதுசீஷரைநோக்கி, யெகோவாவைப் பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டுமென்றும் அது செய்யும்முறைமை இதுவென்றும் உபதேசித்து, “பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே” என்பதைமுதலிலுடைய ஒருபிரார்த்தனையை உண்டாக்கிக்கொடுத்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன்சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், நீயும் அவ்வாறே தினந்தோறும் உன்கடவுளைப்பாடிப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளாகிய சிவனைத்தியானித்து அவருடைய மந்திரத்தைச் செபம்பண்ணி அவரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தலைப் புண்ணியமன்றென்று இகழ்வது நீதியா?

பதினேழாவது

நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.

கடவுளைவிதிப்படி நமஸ்கரித்தலும் பிரதக்ஷிணம் அங்கப்பிரதக்ஷிணம்செய்தலும், புண்ணியமென்றுசைவநூல்கள்சாற்றுகின்றன.

சங், கூடு, கூ, உம்மைச்சிருட்டித்த யெகோவாவை நாம் நமஸ்கரித்து முழங்காற்படியிட்டு ஆராதனைசெய்வோம் வாருங்கள், லேவி, கூ, உசா. யெகோவாவின் சங்கீதியில் நின்றும் அக்கினிதோன்றிவந்து வேதிகையின்மேலிருந்த தகனபலியையும், நிணத்தையும் பட்சித்து, சனங்கொல்வாரும் அவதக்கண்டமாத்திரத்தில் சத்தமிட்டு முகங்குப்புறவிழுந்தார்கள், யோச, ஓ, யச, அப்பொழுது யோசுவா தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, அவருடனே, என் னுண்டவர் தமது அடியேனுக்கு என்னசொல்லுகிறீரென்றுவினாவு, மத், உ, யச, பின்பு அவர்கள் அந்தலீட்டிலே பிரவேசித்து அதின் மாதாவாகிய மரியாமோடே பிள்ளையக்கண்டு, வணக்கமாய்விழுந்து, அதை நமஸ்கரித்தார்கள், வெளி, எ, யச, யச, தேவனாதர்யாவரும் சிங்காசனத்தையும், முதியோரையும், நாலுபிராணிகளையும் சூழநின் றார்கள், அவர்கள் சிங்காசனத்துக்குமுன்பாக முகங்குப்புறவிழுந்து, ஆமென்: எங்கள் தேவனுக்குத்துதியும், மகிமையும், ஞானமும், தோத் திரமும், கனமும், பராக்ரமமும், வல்லமையும் சதாகாலமும் உண்டா கக்கடவன ஆமென் என்றுசொல்லித் தேவனை நமஸ்கரித்தார்கள்.

இப்படியே உன்சாயநூலிலே முழங்காற்படியிடுதலும், நமஸ் காரம்பண்ணுதலும் புண்ணியமென விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண் டும், அவைகளுள் முழங்காற்படியிடுதலை நீயும் புண்ணியமென்று செய்துகொண்டும், நங்கள் எங்கள் கடவுளை நமஸ்கரித்தலையும் பிர தக்ஷினம், அங்கப்பிரதக்ஷினம்செய்தலையும் புண்ணியமல்லவென்று இகழ்வன்றாயே, விவேகமில்லாதவனே, எங்கள் அவயவங்களிலே இரண்டொத்திரம் கர்த்தாவுக்குமுன்னே நிலத்திற்கேறும்படி வணங் குதல் புண்ணியமென்று அவ்வாறே செய்கின்ற நீ எட்டு அங்கம் பூமி யிற்பட நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதின்மிகவும்திகமென்றும், ஒருமுறை பிரதக்ஷினம்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதினும்மிக அதிகமென் றும், அங்கப்பிரதக்ஷினஞ்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அனேக மடங்கு அதிகமென்றும் அறியக்கடவாய்.

பதினெட்டாவது

சிவபுராணப்பிரகரணம்.

சிவபுராணங்களிலே சிவனுடைய மகிமையும், அவராலே விதிக்கப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் பசுபுண்ணியங்களும், அவைகளைச் செய்யும் முறைமையும், அவைகளைச்செய்தவர்கள் பெற்றபெரும்பே றும், சிவத்துரோகம் முதலியபாவங்களும், அவைகளைச்செய்தவர்கள் பெற்றதண்டமும், சொல்லப்படுகிறபடியால், அவைகளை அறிந்தவர் களுக்குப் பாவங்களிலே வெறுப்பும், புண்ணியங்களிலேவிருப்பும், சிவனிடத்திலே பத்தியும் உதிக்கும், ஆதலால், அச்சிவபுராணங்களை ஆலயம், மடம்முதலிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே அன்புடனே விதிப்

படிபூசித்து வாசித்தலும், பிரசாரம்பண்ணுதலும், கேட்டலும் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

நிதி. கூ. 16. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களிலே நின்று கொண்டு ஒருசாமமட்டும் தங்கள் தேவனாகிய யெகோவாவின் நியாயப்பிரமாணபுத்தகத்தை வாசித்தார்கள். க. தெசு, 19. உ. எ. இந்த நிருபத்தைப் பரிசுத்தமான சகோதரர்யாவரும் வாசிக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று, சுரத்தரைக்கொண்டு உங்களை ஆணை இடுவிக்கின்றேன். கொலோ, 1. 10. இந்த நிருபம் உங்களிடத்தில் வாசிக்கப்பட்டபின், இலாவோ திக்கையா சபையிலும் வாசிக்கப்பட்டபடி செய்யுங்கள்.

உன்சமயநூலிலே இப்படிப் பேசப்பட்டமை கண்டுகொள்ளும், நாங்கள் எங்கள் சிவபூராணங்களை வாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே யாதொருபயனும் இல்லையென்று பேசுகின்றாய். அப்படியாயில், நீ உன்சமயநூலை வெகுபொருள்செலவிட்டு அச்சுற்புதிப்பிடுத்து அனைவர் வாசிக்கும்படி கொடுப்பது என்னை? நீ வாசித்து அதனை பொருளைப் பிறருக்குச் சொல்வது என்னை? இப்படித்தனக்கொருநியாயம், பிறர்க்கொருநியாயம் பேசலாமா? நாங்கள் எங்கள் சிவபூராணங்களைவாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே பெரும்பயனுண்டென்பதைச் சகல பிரமாணங்களினாலும் பூராணமாயறிந்திருக்கிறோம்.

பத்தொன்பதாவது

புண்ணியதீர்த்தப்பிரகரணம்.

சிவகங்கை, கங்கை, சேதுமுதலியன சிவனது அருட்சத்திபுதித்தலால் புண்ணியதீர்த்தங்களாய் என்றும், அவைகளிலே அன்புடன் விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களுக்குப் பாவங்களும் குஷ்டம் முதலிய நோய்களும் நீங்குமென்றும் சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

உ. இராசா. 19. அதிகாரத்திலே நாமான் என்பவன் யோர்தான நதியிலே ஸ்நானம் பண்ணினதினால், அவனைவருத்திய குஷ்டரோகம் நீங்கிற்று என்றும், யோவான். 19. அதிகாரத்திலே குருடர் சப்பாணிகள் சும்பினை உறுப்பை உடையவர்கள் முதலான அனைக வியாதிக் காரர் யெருஷலேமிலுள்ள பேதெஸ்தா என்னப்பட்ட குளத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினதினாலே சொஸ்தமடைந்தார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் ஒருவன் உன்சமயத்திலே பிரவேசிக்கும்பொழுது, அவனுடைய அஞ்ஞானமெல்லாம் போக்கி அவனிடத்தே ஞானத்தைப் பதிக்கின்றோமென்று சொல்லி, தண்ணீரினாலே அவனை ஸ்நானம்பண்ணுவிக்கின்றாய்.

இப்படியிருக்க நீ எங்களைநோக்கி, பூமியிலே உள்ள மற்றைத் தண்ணீரைப்பார்க்கிலும் புண்ணியதீர்த்தம் என்னப்பட்டதில் இருக்க

கு: விசேஷம் யாது? அதிலே ஸ்நானம்பண்ணுதலினால் சீர்த்தி
 ளுள்ள அழுக்குப்போமேயன்றிக் குஷ்டம் முதலிய வியாதிகள் நீங்கு
 மா? பாவங்கள் விமோசனமாமா? என்று இகழ்வது என்னை?

நாமான் என்பவனுடைய குஷ்டரோகம் நீங்கினது தேவதாச
 னாகிய இலீஷா என்பவன் "நீபோய் யோர்தான் நதியில் வருதாம்
 ஸ்நானம்பண்ணு, உனதுமாமிசம் புதிதாகும்; நீ சுயாவாய்" என்று
 சொல்லிய சொல்லினது விசேஷத்தினாலேயன்றி அந்நதியினது
 விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், குருடர் சப்பாணிகள் முதலிய
 வியாதிகாரர் சொஸ்தமடைந்தது தேவதாசனினாலேயன்றி விசேஷ
 காலத்திலே அந்தக்குளத்திலிருந்து சலத்தைக்கலக்கிய விசேஷத்தி
 னாலேயன்றி அக்குளத்தின் விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், நாக
 சூர், குருவின வர்கள் சாயத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளும்பொழுது பரி
 சுத்த ஆலியானவர் அவனுடைய பாவங்களைக் கழுவிச் சத்தனாக்கு
 மா என்பதற்கு அடையாளமாகத் தண்ணீரினால் அவனை ஸ்நானம்
 பண்ணுவிக்கிறோம். அதுவென்கள் சமய ஒழுங்குக்காகச் செய்யும் சடங்கு
 துவன்றி, அந்தத்தண்ணீர் அவனுடைய பாவங்களைப் போக்கி
 அவனைச் சத்தனாக்குவென்று நாகங்கள் உபதேசிப்பதில்லை என்றும்
 சொல்வாயாகில்; அப், ௨. ௩௩. பாவான்னிபரீன் நீமித்தம் யேசுக்
 க்ரிஸ்துவின் நாமத்திலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்
 அப்பொழுது பரிசுத்தாவியாவிய வரத்தெதும்பெறுவீர்கள், என்று
 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

இது புண்ணியதீர்த்தம் இதிலே நாம்விதித்த விதிப்படியே
 உடமேல்வைத்த அன்புடனே ஸ்நானம்பண்ணுதல் புண்ணியம் என்று
 சர்வசாமர்த்தியமுள்ள சிவன் திருவாய் மலர்த்தருளினமையாலும்,
 அத்தீர்த்தத்திலே அவருடைய அருட்சத்தி பதித்திருக்கும் விசே
 ஷத்தினாலும், விதிப்படி அதிலே ஸ்நானம்பண்ணுகின்றவர்களுடைய
 பாவங்களும் கோய்கருய்ப்போவென்பது நிச்சயம்.

இருபதாவது

சுவர்ணதானப்பிரகரணம்.

சிவனடியார்களுக்கும், வறியவர்களுக்கும், குருடர் முடவர்
 கோயாளர் முதலியவர்களுக்கும் பொன் வெள்ளி முதலிய திரவியங்
 களைக் கொடுத்தல் புண்ணியமென்றும், சிவனடியார்களுக்குக் கொ
 டிக்கும் தானங்கள் ஒன்று அனந்தமாக விருத்தியடையும் என்றும்
 சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

சங். ராய. ௧. அவன் வாரி இறைக்கிறான், தரித்திரருக்குக்
 கொடுக்கிறான்; அவன் நீதி என்றும் நிற்கும், அவனுடைய கொம்பு

மகிமையாய் உயர்த்தப்படும். எழி, யக, யக. நன்மையையும் தான தருமத்தையுள் செய்யமறவாதிருப்பீர்களாக: இவ்விதமான பலிகள் மேல் தேவன் மிகவும் பிரியமாயிருக்கிறார். உரோ, யெ, யக. பரிசுத் தர்களுடைய குறைவுகள் நிறைய உதவிசெய்யுங்கள்; அன்னியரை உபசரிக்கக்கருத்தாயிருங்கள். உ, கொரி, க, கூ, எ, யெ, சிறுக விதைக் கிறவன் சிறுக அறுப்பான்; பெருக விதைக்கிறவன் பெருகவே அறுப்பான். அவன் அவன் விசனமாயாவது, கட்டாயமாயாவது அல்ல, தன் தன் மனவிருப்பத்தின்படி கொடுக்கக்கூடவோ? மனவிருப்பமாய்க் கொடுப்பவனில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார். உங்களுடைய இந்தக் கிருபையின்கிரியை பரிசுத்தர்களுடைய குறைவுகளை நிறைவேற்றுவ தற்குமாத்திரமல்ல அனேகர் தேவனை ஸ்தோத்ரிக்கிறதற்கும் மிக வும் உபயோகமாயிருக்கும், மத, ரீ, சஉ, உன்னிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுதற்கவனுக்குக்கூட; உன்னிடத்திற்கடன்வாங்க விரும்புகிற வனுக்குப் பராமுகம்பண்ணுதே, நீதி, உக, யக. தரித்திரன் ஓலமிடும் போது தன்செவியை அடைத்துக்கொள்ளுகிறவன் தானும் ஓலமிடும் பொழுது கேட்கப்படான். ஷ, யக, யெ, தரித்திரனுக்குத் தயை செய்பவன் யெகோவாவுக்குக் கடன்கொடுக்கிறார்; அவன் செய்த தற்கு அவர் பிரதியளிப்பார். க, யோவா, க, யெ, யக. இவ்வுலகத் தின் பொருளை உடையவன் ஒருவன் தன் சகோதரன் குறைவுபடக் கண்டும், தன்னிருதயத்தை அவனுக்கடைத்துக்கொண்டால், அவ னுக்குள்ளே தேவனுடைய அன்பு நிலைத்திருக்கிறதென்படி. என்பள னைகளே, சொல்லினாலும் நாவிலும் அல்ல, கிரியையிலும் உண் மையிலும் அன்புகூர்க்கடவோம், தானி, ச, உஎ, இராசனே, நான்சொல்லும் ஆலோசனையை நீர் அங்கீகரித்துக்கொண்டு, நீதி யைச்செய்து, உமதுபாவங்களையும், தரித்திரருக்குத் தயைசெய்து, உம்முடைய அக்கிரமங்களையும் அகற்றுவிடுக; அப்படியானால் உம்மு டையவாழ்வு நீடித்திருக்கவுகட்டும், ஓக், க, க.க. கொடுங்கள்: அப்பொழுது உங்களுக்குக்கொடுக்கப்படும். ஷ, யக, 20. உனக் குண்டானவைகளையெல்லாம் நீ விற்றுத் தரித்திரருக்குக்கொடு. பர மண்டலத்திலே பொக்கிஷத்தைப்பெறுவாய். ஷ, யக, 21, க, சக் கேயு கர்த்தரைநோக்கி, கர்த்தாவே, என்பொருளிப்பாதியைத் தரித் திரருக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாயினும் அநியாயமாய் எடுத்திருந்ததெனாலால், நாலுமடங்காய்ப் பிரதியளித் தேன் என்றான். யேசு அவனைக்குறித்து, இவனும் ஆபிரகாமின் புத் திரன், இதினியித்தம் இன்றைக்கு இந்தவீட்டுக்கு இராட்சிப்புலந்த து. அப், ய, ச. தேவதூதன் கொருநேலியை நோக்கி, உன்பிரார்த் தனைகளும் உன் தானதருமங்களும் தேவனுடைய சமூகத்தில் ஒரு ஞாபகக்குறியாய்வந்தன, ஓக், யெ, க.க., உங்களுக்குண்டானவை களைவிறந்துப் பிச்சைகொடுங்கள்; பழையதாய்ப்போகாத பண்ப்பை களையும் குறையாத பொக்கிஷத்தையும் பரமண்டலத்திற் சேர்த்து றையுங்கள்; அங்கேதிருடன் அனுகான், பூச்சியங் கொடுக்காது.

இப்படி உன்சமயநூலிலே பேசப்பட்டிருந்தால் கண்டும் நாக்
கள் செய்யும் சுவண்ணதானம் பண்ணியார் அன்றென்றும், அதனாலே
நீங்கள் பயன்படுகிறீர்கள் என்றும், பாதிநியேசீ சொல்லவது புத்திரீயம்.

இருபத்திரகரணம்

அன்னதானப்பிரகரணம்.

சிவனடிய ரீகளுக்கும் வரியாவர்களுக்கும் குருடர் முடவர் குத
ல் பங்களுக்கும் அன்னதானம் உண்டல்ல (மேலாகிய புண்ணியம்
என்று வச்சநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

மத. ௨. ௨௨. இந்தச்சிறியாய்களில் ஒருவன் என் சிவன்
என்று அவனுக்கு ஒருகலசத்தண்ணீர் குடிக்கக்கொடுக்கிறவன் தன்
பலனையிழந்துபோகவேண்டு என்று மெய்யாய உங்களுக்குச் சொல்லுகிறே
ன் (ஒருவனுக்குத் தண்ணீர் குடிக்கக்) கொடுத்தால் புண்ணியமாவில்
அன்னங்கொடுத்தால் அதிலும் வெவ்வேறு அதிகபுண்ணியமாம்.) மத.
௨. ௨. ௨. ௨. பின்பு இராசாதமது வலதுபாரிசத்திலுள்ளவர்க
ளே நோக்கி, வாருங்கள், என்பிதாவிலால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே,
மலக சிருஷ்டித்தாடங்கி உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட
இராச்சியத்தைச் சுதந்திரத்தீக்கொள்குங்கள். நான் பரியாயிருந்
தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனத்தைத் தந்தீர்கள்: நான் தாகமாயிருந்தேன்,
நீங்கள் எனக்குப் பானத்தைக் கொடுத்தீர்கள்: நான்
பாதேசியாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை உங்களிடத்தில் சேர்த்துக்
கொண்டீர்கள். நான் நிருவணியாயிருந்தேன், எனக்கு வஸ்திரம்
கொடுத்தீர்கள்: நான் வியாதியாயிருந்தேன், என்னைவிசாரித்தீர்கள்:
நான்காவலிலிருந்தேன், என்னிடத்திற்குவந்தீர்கள் என்று சொல்ல,
நீதிமான்கள் அருங்குத்தரமாய், கர்த்தாவே, உங்கள் எப்பொழுது
உம்மைய் பசியுள்ளவராகக்கண்டு போசனங்கொடுத்தோம், தாகமுள்
ளவராகக்கண்டு பானத்தைக்கொடுத்தோம். நாங்கள் எப்பொழுது
உம்மைய் பாதேசியென்றுகண்டு சேர்த்துக்கொண்டு, நிருவணியே
ன்றுகண்டு வஸ்திரங்கொடுத்தோம். உங்கள் எப்பொழுது உம்மை
வியாதியுள்ளவரென்றும், காவலிருக்கிறவரென்றுகண்டு, உம்மி
டத்தில் வந்தோமென்பார்கள். அதற்குத்தரமாய் இராசா, மிகவுஞ்
சிறியான என் சகோதராகிய இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள்
எதைச்செய்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்தீர்களென்று மெய்யாய
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். பின்பு அவர் தமது இடது
பாரிசத்திலுள்ளவர்களை நோக்கி, சபிக்கப்பட்டவர்களே, நீங்கள் என்
னைவிட்டுப் பிசாசானவனுக்காகவும், அவனுடைய தூதர்களுக்காக
வும் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட சித்திய அக்ஷணியிடத்தில் போங்கள்.
நான் பசியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனம் கொடுக்கவில்
லை: நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானங்கொடுக்க

வில்லை. நான் பரதேசியாயிருந்தேன, நீங்கள் என்னை உங்களுக்கு
 தில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை; நான் நிருவாணியாயிருந்தேன், நீங்
 கள் எனக்கு வஸ்திரங்கொடுக்கவில்லை; நான் வியாதியுள்ளவனும்,
 காவலில்வைக்கப்பட்டவனுடையிருந்தேன், நீங்கள் என்னை விசாரிக்க
 வில்லையென்பான். அப்பொழுது அவர்கள் அவருக்குத்தமாய், க. ந.
 தா.வே, உம்மைப் பசியுள்ளவன்ருவது, தாகமுள்ளவன்ருவது,
 பாதிதெய்வென்றவது, நிருவாணியென்றவது, வியாதியுள்ளவன்
 ருவது, காவலில்நட்பவன்ருவது நாங்கள் ஒப்பொழுதுகூட்டு
 மக்குதவி செய்யவில்லையென்பார்கள். அதற்குத்தமாய் அவை.
 நிகவுள் சிறியான இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் வைத்தசெய்யா
 திருந்தீர்களோ, அவை எனக்கே செய்யாதிருந்தீர்களென்று பெய்
 யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். இவர்கள் சித்திய தன்
 னையையும், நீதிமான்களோ, நித்தியசிவனையும் அனுபவிக்கப்படு
 வர்களுள்ளார். ஏசு. (ரு. ௭, ௮, ௯). பசியுள்ளவனுக்கு உன் ஆகா
 ரத்தைக் கொடுக்கிறதும், தள்ளுண்டதரித்திரரை உன்வீட்டிலே
 சேர்க்கிறதும், வஸ்திரபில்லாதவனைக் கண்டு அவனுக்கு வஸ்திர
 ரத்தைக் கொடுக்கிறதும், உன்மாயிசத்தைப் போன்றவர்களுக்கு
 உன்னை மறைத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிறதுமாகிய இவைகளல்லவா
 எனக்குப்பிரியமான உபவாசம். பசியுள்ளவன்மேல் மனமுருகி, தய
 ரப்படும் ஆத்துமாவைத் திருத்திப்படுத்தினால், அந்தகாரத்திலும் உன்
 னுள்தோன்றும்; உன் இருளும் மத்தியானத்தைப்போலாகும். லூக்.
 ௩, ௮௧. யோவான். இரண்டு சட்டைகளையுடையவன் இல்லாதவ
 னுக்குக் கொடுக்கக்கடவன்; ஆகாரத்தையுடையவனும் அப்படியே
 செய்பக்கடவனென்றான். ஷ. ௮௪. ௮௩. நீ விருந்துபண்ணுப்பொ
 ழுது தரித்திரர், ஊனர், சப்பாணிகள குருடர், இப்படிப்பட்டவ
 ர்களை அழைப்பாயாக.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே பேசப்பட்டமைகண்டும், நாங்
 கள் அன்னதானம்பண்ணுதல் புண்ணியமன்று என்றும்; அதனாலே
 பயன்பெறாமென்றும் பேசுகின்றாய்.

இருபத்திரண்டாவது

தவப்பிரகரணம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மனிதப்பிறப்புக்கிடைத்தது சிவனை வழி
 பட்டு நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள முத்திவையடைதம்பொருட்டாக
 லால் அதற்கு விக்கினையாயுள்ள மண்ணுசை, பொண்ணுசை, பெண்
 னுசை என்னும் மூன்றையும் முடிமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவ
 ம்வடந்தரித்து, வனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டு, உன்முகிருக்கு
 தல்செய்து, ஐம்பொறிகளையும்அடக்கி, சிவனை நினைந்து தவம்பண்
 னுதல் பெரும்புண்ணியமென்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

ஆசைகள் மூன்றையும் முழுமையும் நீக்கவேண்டிய அவை உண்டாது? வேட்புத்திறையாய்ந்து உண்டிசருக்குதலினுற்பயன்பாது? இப்படித்தவன்பண்ணினதினாலே மோகநம் சேரலாயா? என்பா யாகில், சொல்லோம், கேள்.

கூ. மண், பொன், வெண் என்னு மூன்றும் அநித்தியமுந் துக் கத்தருவனவுமாய் நுத்தலாலும், அவற்றின் மேலாசையுண்டாயவழிக் கம். வுண்டேல் அன்னைவத்தல் கூடானவையாலும், அவற்றோடுகூடிய வழி ஆசையுண்டாதல் ஒருதலை ஆதலாலும், அவைகளை முழுமையும் வலறுத்து, வழித்தவ்வீரண்பொ, அங்கனம் எல்லாப்பொருளையும் வழி த்து ஒருவ்யாருளை வழியாயறியும். இருகெருப்பைத் தணித்து ஒரு பிறுவொழியை இதுயாதுச்சய்யவென்று தணியவிடத்தும் அது மக்கத்துள்ள மொருக்களல்லவற்றினும் அதிகக்கிரமமாகப் பற்றி, பின்னுமெரிந்தாற்போல, அவ்வொருவ மாநாளாசை முன்விடப்பட்டு வல்லவாப்பொருளாசைகளையும் மீண்டும்கருவித்து, புண்ணியசங்கர மூத்ததை அநித்தம் சுவப்பிரகரணம் கலக்கல்செய்யும். மேலவால் அவைகள் எல்லாவற்றையுமுமுந்நீக்கியிதமேவதகுதியாம்.

கூ. பொரி, எ, க, ட, ந, ட, ம, மி, ஸ்திரீயைத் தொடர்புவிருந் து மனுஷனுக்கு நலம். நீரங்கள் கவியில்லாவல் இருக்கவேண்டும் எனபதே என்காளுவோ. விவாகம்ல்லாதவன், கத்தரைப் பிரியப் படுத்தியபடி கத்தருக்குவ மகவைகளைக்குறித்துவிசாரமாயிருப்பான். விவாகம் உண்ணினவன், மனைவியைப் பிரியப்படுத்தும்படி, சிலகத்தக் கீதமரணவகளுக்காகக் கவிலப்படுவான். அவன் விவாகம் பண்ணாமல் இருந்தால் அதிகச்செய்யத்தக்க அறுவடிப்பான். மத், யூ, ய—யூ. அவருடையசிலை அவரைகோக்கி, ஸ்திரீயுடனே புருஷனுடைய சம்பந்தம் இப்படியிருக்குமெய்யானால், விவாகம், பண்ணுவது உண்மை யல்லவென்றார்கள். அவர், அவர்களுடனே, எவர்களுக்கு அளிக்கப் பட்டதோ அவர்களையன்றி, மற்றவர்கள் இவ்வாக்கைப்பற்றார்கள். அண்ணகர்களுண்டு, சிலர் மாதாவின்கருப்பத்தில் அப்படியேயிறந் தார்கள். சிலர் மற்றைமனுஷர்களால் அண்ணகர்களாக்கப்பட்டா ர்கள். சிலர் பரமராச்சியத்தினிமித்தம் தங்களை அண்ணகர்களாக்கினா ர்கள். இதற்குடன்பட வல்லவெனவதே, அவன் உடன்படக்கூடவ லென்றார். ஷே அதி. உ.க. ௨. ௪. யேசுதம்முடைய சிஷ்யரைகோக்கி, ஷேவரியவான் தேவனுடைய பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதரிதெ ன்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுயின்றேன், ஐகவரியவான் தேவனுடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதிலும், ஒரு ஒட்டகம் மலசியின்காதிலே நுழைவது எளிதென்று உங்களுக்குச்சொல்லுகின் றேன் என்றார். ஷே அதி. உ. ௩. என்றாமத்தினிமித்தம், வீடுகளையாகி லும், சகோதரையாகிலும், சகோதரிகளை ஆகிலும், பிதாவை ஆகி லும், மாதாவை ஆகிலும், மனைவியை ஆகிலும், பிள்ளையை ஆகிலும், சிலங்களை ஆகிலும், விட்டவெனவதே அவன் தூறுமடக்கு பலன்

பெற்று, நித்தியசீவனையும் சுதந்தரித்துக்கொள்வான். ஓக். ௨௪. ௨௬, ௩௬. ஒருவன் என்னிடத்தில்வந்து தன்பிதாவையும், மாதாவையும் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும், சகோதரரையும், சகோதரிகளையும், தனசகவிராணனையும், வெறுக்காவிட்டால் என்சீவனாயிருக்கமாட்டான். பான்: உங்களில் எவனும் தனக்குண்டான யாவற்றையும் வெறுத்து விட்டாலொழிய அவன் என்சீவனாயிருக்கமாட்டான். மத். ௬. ௨௪. ஒருவன் இரண்டு எசமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்யமாட்டான்: ஒருவனை அவன்பகைத்து, மற்றவனை நேசிப்பான்; ஆல்வது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு மற்றவனை அவட்சியம்பண்ணுவான். நீங்கள் தேவனையும் மாய்மோனையும் சேவிக்கமாட்டீர்கள்.

இப்படி உன் சமய நூலிலே பேசப்பட்டமைகண்டும், முற்றத் துறத்தலினாலே பயனில்லையென்று நீ சொல்வது புத்தியினம். முற்றத் துறக்கீதாவமன்று தவவேடம் தரித்துத்திரிகளறமர்களுள் அநீனக் சீலையில் அறிந்திக் கொட்டுப்போனாகளோ என்பாயாகில், மன்னு லைய நிரிஸ்து தமக்குச்சீவனாகத் தெரிந்துகொண்ட பன்னிருவருள் இருவர் கொடியபாவஞ்செய்தார்களென்று உன் சமயநூலிலே பேசப்பட்டதைநினைந்து பேசக்கடவாய்.

உவது தவவேடமானது, தன்னைத்தரிக்கின்றவனை, அவன் தவஞ்செய்யும்படி மனசிலேபண்ணிய சங்கற்பத்தை இடைவிடாது நினைப்பிடுதது. அவனைத் தவத்திலே நிலைநிறுத்தி, தப்போதனர்களோடு சேர்த்துக் கலக்கும், அவனைக் கண்டோர்யாவரையும், அநினைத்தபோதனினென்று உணர்ந்து அவன்மேற்பத்தி பண்ணுவிற்றலாலும், தன்னைத் தரிக்கின்றவர்களுக்கும் பிறாக்கும் பயன்படுகின்றது.

அ. ௩. ௨௪. ௨௬. பவுல் தான்முன்பண்ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கொங்கிரேயாவிலே தலைச்சொளரம்பண்ணி, குரியநிபந்ததிற்குக் கப்பலேறிச்சென்றான். ஹை ௨௧. ௨௪, நீ அவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களுடனே உன்னையுஞ்சுத்திபண்ணிக்கொண்டு, அவர்கள் தலைச்சொளரம் பண்ணிக்கொளவதற்குவேண்டிய செலவுபண்ணுவாயாக, என். ௬. ௩. அவன்பிரதிட்டை சங்கற்பகாலம் முழுதும் சொளரகன் கத்தி அவன்தலையின் மேற்படலாசீரது; யெகொயாவுக்கென்று பிரதிட்டைபண்ணினகாலம் நிறைவேறுமளவும், அவன்பரிசுத்தமாயிருந்து தன் தலைமயிரை வளரவிடக்கடவன். நிக். ௬. ௬. அந்தமாதத்தின் இருபத்துகாலாம் தினத்திலே, இஸரவேற்சந்தியார்உபவாசஞ்செய்து ஹைட்டுகித்து. புழுதியைத் தலையின்மேற்போட்டுக்கொண்டு கூடினார்கள். ஓக். ௩. ௨௨. அவர்கள் நெடுங்காலத்துக்குமுன் இரட்டைத் தரித்து, சாம்பலிலுட்காந்து மனந்திரும்புவார்கள்.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே தவவேடம் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், சைவர்கள் முண்டனம் செய்தலையும் சடைவளர்த்தலையும் காவி வஸ்திரம் தரித்தலையும் இகழ்வது மடமையன்றோ?

உ-வது. உண்டிசுருக்குதல் மனம் பொறிவழிபோகாமல் சிற்றம்
பொருட்டுடையாம்.

கொலோ. உ. உ. இவைகள் சுவசித்த ஜராதணியினாலும்,
நாழ்மையினாலும், சீரீரத்தைப்பெணமல் அதை வருத்தப்படுத்து
மகயினாலும். ஞானவேடமுள்ளவைகளால் யிருக்கின்றன, சங். ராகு.
ப.சு. உபவாசத்தினால் என முழந்தாள்கள் தமொறுபின்றன. நிண
மின்றி என் மாயிசங்காய்த்து போலின்றது. உலோ. மக. மசு. உங்
கள் மாயிசத்திற்காக அகின் இசைகளைத் திருத்தியாக்கும்படி தே
டாமல், சீர்த்தராகிய வேகக்கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்,
மத். சு. மக. கீங்கள் உபவாசம் பண்ணுப்பொழுது, கபடிகளைப்போல
முகவாட்டத்தைச் காட்டவேண்டாம்: அவர்கள் தாங்கள் உபவாச
மாயிருப்பதை மனுவர் வினாற்படி, தங்கள் முகங்களை வாட்டிவண்
ணுக்கிறார்கள்.

இப்படியே உண்டிசுருக்குதல் என சமய நூலில் விதிக்கப்படும்.
உண்டிசுருக்குதல், உண்டிசுருக்குதல் நீ இருந்தது பெதலை
அன்றோ?

உ-வது. மனவாசம் பொறிவழிபோகாமல் அடக்குதல் கடவுளை
இடைவீடாது தியானித்து முந்திப்பதற் பொருட்டாம்.

ம.சு. சு. சு. நீ சிவந்தனை செய்யும்பொழுது, உன் உள்ள
மையில பிரவேசித்து, அதனை கதவைப் பூட்டினபின்ன, அந்தரங்கத்
கினுள்ள உன் பிரவேசிக்கிற பிராந்தனைவசிய; அப்பொழுது அந்த
ரங்கத்தினுள்ளுடைய பிராகம் உனக்கு, பிரததியாய் சமாய் உனக்குப்
புலனளிப்பார். (உமக்க கவியசையெயுதித்துத் தனியே சுற்றிக்கொ
இருந்து பிராந்தனைவாஸ்ஸுதல் பொருட்பயனைத் தருவாயன், அநவ
பதமுல் கடவுளை இடைவீடாது சிந்தித்துத் தயாபண்ணுகை அநி
தும் எத்தனைபயந அதிகாரிய பயனைத் தருவொடைதனை, புத்தியில்
வாத பாதிரியே, நீதானே சிந்திந்துவார்.) ஊக். மக. ம- ம. நின்
ணம் அவரவர்களிடத்தில், உங்களில் ஒருவன் அந்தராத்நிரியிலே
சனக்குச் சினேகனைவாஸித்திருக்கீமாய், அவனுடனே, சினே
கனை, என் சினேகனை வரவாண பிரயாணையாய் வன்னிடத்தில் மந்
திருக்கிறான். அவனுக்குமுன் மவசியத்தற்கு வன்னிடத்தில் உன்று
யில்லை; நீ எனக்கு முன்று அப்பாய் கட்டுகக் கொடுக்கவேண்டு
மென்று கேட்கும்பொழுது, வன்னே இருக்கிறான், வன்னே வருத்
தப்படுத்தாதே: இப்பொழுது கதவு பூட்டியவிற்கு, வன் பின்னிகள்
வன்னுடனே படுத்திருக்கிறார்கள்: நான் உனக்குத் தருவதற்கு
புடுத்திருக்கக்கூடாது என்று உத்தரவ்ச்சொல்லி, அவன் தனக்குச்
சினேகிதனாயிருப்பினியித்தம் அவனுக்கு எழுமடிக்கொடாதிருந்
தும், தன்னை அவன் வருத்திக்கேட்கிறபடியினால் எழுந்து, அவனுக்கு
வேண்டிய அளவு கொடுப்பானென்று உங்களுக்குச் சொல்லு

சீறென். வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படு; தேடுங்கள், கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள் உங்களுக்குத் திறக்கப்படுமீ. வேண்டிக்கொள்ளுகிறவனெவனும் வாங்கிக்கொள்ளுகளுன்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படுமீ. ஷ. 104. எ. தேவன் சிலநாள் தாமதித்தாலும், தம்மால் தெரிந்து, கொள்ளப்பட்டு, தம்மையேநோக்கி இரவும் பகலும் வேண்டிதல்பண்ணுகிற அவர்களுக்காகப் பழிவாங்காமலிருப்பாரா.

இவ்வாறே கடவுளை இடைவிடாது சீர்தித்தல் பெரும்புண்ணியமென்று உன்சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், ஸைவர்களுள் அனேகர் சந்நியாசிகளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது தியானித்துத் தமயுடனானுதலை ஆவசியகம் அன்று என்று நீபேசுவது பெரும்பாவமே.

மத. 8. க, ச. யோவான் ஸ்நானன் யூதேயாவின் வனத்திலே வந்து, ஸ்டட்டகமயிருடையைத் தரித்து, தன் அரையிலே வார்க்கச்சுக்கட்டிக்கொண்டிருந்தான்; வெட்டுக்கிளிகளும் காட்டுத்தேனும் அவனுக்கு ஆகாரமாயிருந்தன. ஷ. 105. எ-106. அவர்கள் போனபின்னியேசு, யோவானைக் குறித்துச் சனங்களிடத்திலே, நீங்கள் வனத்திலே வதைப் பார்க்கப் பறப்பட்டீர்கள், காற்று அசைக்கும் ராணலையே; வதைப்பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்த ஒரு மனுஷனையே; மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்திருப்பவர்கள் அரசா மாளிகைகளிலிருக்கிறார்கள். வதைப்பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், தீர்க்கதரிசியையே; ஆம், தீர்க்க தரிசியிலும் அதிக மேன்மையுள்ளவனையே யென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். “பாரும், என் தூதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன், அவன் உனக்கு முன்னே போய், உமது வழியை ஆயத்தப்படுத்துவான்” என்று ஒருவனைக் குறித்து எழுதியிருக்கின்றது: அவனே இவன். ஸ்திரிகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில், யோவான் ஸ்நானனிலும் பெரியவன் ஒருவனுந் தோன்றவில்லையென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இதனால் யோவான் ஸ்நானன் லௌகிக ஆசைகளை முழுமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவவேடந்தரித்து, உண்டிசுருக்கி, வனவாசியாய், தவம்பண்ணினான் என்றும், அதினாலே அவன் பூமியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாருள்ளும் மிகப்பெரியவராயினான் என்றும் காண்கின்றது. அதுவுமன்றி, இலீசா என்பவன் தவவேடம்பூண்டு, தவம்பண்ணினான் என்று, உ. இரா. 1. 10. ம் வசனத்திற் காணப்படுகின்றது.

விவேசனம்.

சிவனை பரமபதியென்றும், அவர் அருளிய வேதாகமங்களே மெய்நூல்களென்றும், அவைகளில் விதிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் புண்ணியங்களென்றும், அப்புண்ணியங்களினாலே பெரும்பயனுண்டென்றும், சகலபிரமாணங்களினாலும் நாங்களறிந்திருக்கின்றோம்.

விவேசனம்.

அப்படிப்பட்டவைகள் புண்ணியங்கள் அல்லவென்றும், அவைகளினாலே பயனில்லையென்றும், பயன் உண்டென்று சொன்னதால் பெயர்ந்தாலென்றும், அப்படிச் செய்தவர்களுக்கு இன்ன இன்ன பயனளிப்போமென்று சொன்னதேவன் பொய்த்தேவனென்றும் உணர்வுக்குத் தெளிவாக விளங்கினால், நீ அவ்வாறாகிய புண்ணியங்களையே விதித்த உன் சமயநூலையும் பொய்த்தால் என்று கிழித்தெரிந்து, இப்போது நீதேவனென்று வழிபடுகின்ற பொய்த்தேவனையும் உன் மனசினின்றும் கற்றிவிடு. \

20296

கிறிஸ்துவ விசுவசிக்கும் விசுவாசத்தினாலன்றி, யாவராயினும் தாங்கள் செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோட்சம்சேர்தல் கூடா தென்கிறேன்: அதுவன்றி, சொல்லப்பட்ட புண்ணியங்களைப் புண்ணியங்கள்ல்லவென்று நான் ஒருபொழுதும் சொன்னதில்லை என்பாயாகில், மற்றைப்புண்ணியங்களைத் தவிர்த்தால் விசுவாசம் என்பது ஒன்றில்லையே. யாக். உ. யசு—உசு. “எனக்கோதரரே, ஒருவன் தனக்கு விசுவாசமுண்டென்று சொல்லியுங் கிரியைகளில்லாதவனானால் அவனுக்கென்பலன்வரும்; விசுவாசம் அவனை இரட்சிக்குமா? சகோதரனாயினும், சகோதரியாயினும் வஸ்திரமில்லாதவர்களும், தின ஆகாரமில்லாதவர்களுமாயிருக்கும்பொழுது, உங்களில் ஒருவன், அவர்கள் சரீரத்துக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடாமல், அவர்களுடனே, நீங்கள் சமாதானத்தோடே மீய்க்கு குளிர்காய்ந்து, பசியாறுங்கள் என்று சொல்வதினால் என்னபலன். இவ்வண்ணமே விசுவாசமும், அதற்குக் கிரியையில்லாதிருந்தால், தனித்து மரித்ததாயிருக்கும். ஒருவன்வந்து உனக்கு விசுவாசமுண்டு, எனக்குக்கிரியைகளுண்டு: உன் கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசத்தை எனக்குக்காண்பி, நான் என் விசுவாசத்தை என்கிரியைகளினால் உனக்குக் காண்பிக்கிறேனென்பான். தேவன் ஒருவருண்டென்று விசுவசிக்கிறாய்; நீ நன்றாய்ச் செய்கிறாய்: பிசாசுகளும் விசுவசித்து நடுங்குகின்றன. உணர்வற்ற மனுஷனே, கிரியைகளில்லாத விசுவாசம்மரித்ததென்று அறிய விரும்புகிறாயா? நம்முடைய பிதாவாகிய ஆபிரகாம், வேதிகையின்மேல் தன் புத்திரனாகிய இசாக்கைப் பலியிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதியானாகப்பட்டான். விசுவாசம் அவன் கிரியைகளுடனேகூட முயற்சிசெய்து, அந்தக்கிரியைகளினாலே விசுவாசம் முடிவுபெற்றதென்று நீ காணலாகும். “ஆபிரகாம் தேவனை விசுவசித்தான், அது அவனுக்குநீதிவென்றெண்ணப்பட்டது” என்கிறவேதவாக்கியம் நீலறவேறலாயிற்று: அவன் தேவனுடைய சினேகனென்னப்பட்டான். ஆதலால் ஒருமனுஷன் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கிரியைகளினாலும்நீதிமென்றெண்ணப்படுவதைக் கண்டிருக்கிறீர்கள். மேலும் இராகாப்பென்னும் வேசை நூதர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, வேறுவழியாய் அவர்களை அனுப்பிவிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதியுள்ளவனாகப்பட்டான். ஆதலால், ஆவியில்லாமல் சரீரம்சாவுக்குப்பட்டதாயிருப்பதுபோல், கிரியையில்லாமல் விசுவாசம் மரித்ததா

யிருக்கின்றது.” என்று இப்படி. மற்றைப் புண்ணியங்களைத் தவிர்க்கில் விசுவாசம் என்பது ஒன்றில்லையென்று உன் சமயநூலிலே தானே சொல்லப்படுகின்றது. அதுவுமன்றி, இரக்கம் பொறைமுதலியன போல விசுவாசமும் மனசினாலே செய்யப்படும் புண்ணியம்தானே; ஆகையால் யாவரும் தாம்செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோகூடு சேர்தல் கூடாதென்று நீ பிதற்றுவது பொருந்தாது. மத். எ. உ.க. என்னைநோக்கி, கர்த்தாவே, கர்த்தாவே என்று சொல்லுகிற எவனுமல்ல, பரமண்டலத்திலுள்ள என்பிதாவுடைய, சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே, பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பான். லாக். கூ. ௨௬. நான் இந்நிற கட்டளைப்படி. நீங்கள் செய்யாமலிருந்து என்னைக் கர்த்தாவே கர்த்தாவே என்று சொல்வதென்ன. யாக். க. ௨௨. நீங்கள் உங்களை வஞ்சியாமல் வாக்கியத்தைக் கேட்கிறவர்களாய்மா? திரமல்ல! அதின்படி நடக்கிறவர்களாயுயிருப்பீர்களாக. இப்படி உன் சமயநூலிலே தானே புண்ணியங்களின்றி மோகூடு சேர்தல் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

விசுவாசம் மனம் வாக்குக் கரையங்களினாலே செய்யப்படும் புண்ணியங்களுள் ஒன்று என்பதும், புண்ணியங்களின்றி மோகூடு சேர்தல் கூடாதென்பதும் மெய்யே; ஆயினும், அவைகளை எங்கள் சமயத்தினின்றி செய்தல் வேண்டும்; மற்றைச் சமயிகள் செய்யும் கிரியைகளெல்லாம் புண்ணியங்களை, போன்றிருப்பினும் அவைகளாற் சிறிதும் பயனில்லை. அவைகள் ஸ்திரிகளுடைய ஆசைசம்பட்ட உஸ் திரங்கள் போன்றிருக்குமேயன்றி, ஒருபொழுதும் கர்த்தாவுடைய திருவுளத்திலேறாவாம். ஆதலால், அவர்கள் எவ்வகைப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்யினும், நித்தியநரகவேதனையை அனுபவிப்பார்கள் என்பாயாகில், கிறிஸ்துசமயம் சிறிதாயினும் பரவாத இடங்களிலுள்ளவர்களும் தாம் தாம், எவ்வெப்புண்ணியங்களைச் செய்யினும், கிறிஸ்துவை விசுவசியாமையால், நரகத்திற் செல்வாரெனச் சொல்லல் வேண்டும்; அங்ஙனமாயில், அவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவசியாமைக்கேது உன்கடவுள தமது சமயநூலை அவர்களுக்க் குணர்த்துவியாமையாம். ஆகவே, குற்றம் யாரிடத்தது? விவேகஞ்சிறிதாயில்லாததனே, சொல்லு. இன்னும், கிறிஸ்துசமயம்பிரவிய இடங்களிலுள்ளவர்களும் அச்சமய நூலை வாசித்தும், தத்தஞ்சமயநூலை மெய்நூலென்று துணிந்து, அதனினுள் விலக்கப்பட்ட பாவங்களையொழித்து விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்து அதனாலே கடவுளைப்பட்டவரை வழிபடுகின்றவர்கள் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்களெனல் வேண்டும்; அப்படியாகில், அவர்கள் கிறிஸ்துசமயநூலை மெய்நூலெனக் கொள்ளாமையே உன்பரிசுத்தாவி அவர்களுள்ளத்திற் புகாமையேயாம் ஆகவே, குற்றம்பரிசுத்த ஆவியினிடத்தேயாம். இந்நியாயத்தினாலே “கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்கள் எல்லாரும் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்கள்.” என்னும் உன்னுரை சிறிதும் பொருந்தாமை சிறுவருக்கும் தெள்ளிதிற்புலப்படும். எங்கள் சமயநூல்களாகிய வேதாகமங்கள்,

- சைவசித்தாந்தமொன்றே சர்சமயமென்றும், அதனவழி நிற்பவர்களைப் பரமமாகிய முத்தியையடைவர்கள் என்றும், அந்நூல்களை மெய்ந்நூல்களெனத் தெளியாது பிறசுவாநூல்களை மெய்ந்நூல்களெனக் கொண்டு அவற்றின்வழி நிற்பவர்கள் சுவர்க்காடிகளிலே தங்கள் தங்கள் கர்மத்துக்கேற்ற பயன்களை அனுபவித்து, தங்கள் தங்கள் புண்ணிய விசேடத்தினாலே பின்னர்ச்சைவத்திற் புகுவார்கள் என்றும், சைவமே சர்சமயமென்று தெளிந்தும் பரமயங்களிற் புகுந்தவர்கள் நரசகத்திலே துயருறுவார்களென்றும் சொல்லின்றன. இதனைக்குறித்துச் சைவாமகங்களிலே விரிந்தவாறே விரிக்கப்படுதில், பெருகுமாதலாலும், விரிக்கிறமுனைக்குச் சிறிதும் பயன்படாதாகலாலும், விரித்துரைத்திலமென்றறியக் கூடவாம்.

ஆகையே அற்புண்ணியத்தினாலும் மோகமும் சேர்ந்தார்களென்று உங்கள் சிவபுராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது; இதுயுத்திக்குச் சிறிதும் பொருந்தவில்லையே என்பாயாகில்; இன்னது இன்னது புண்ணியமென்றும், இன்னது இன்னது பாவமென்றும் அவைகளைக்கு இன்னதுஇன்னது பயனென்றும், ஆதியிலே கூடவுள் தாமே வருத்தா. கூடவுள் எதனைப் புண்ணியமென்று விதித்தாரோ அதனே புண்ணியமும், அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதனே பயனும், எதனைப் பாவமென்று விலக்கினாரோ அதனேபாவமும் அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதனேபயனுமாயிருக்கும், அங்ஙனமன்றி அவ்விரால் விதிக்கப்பட்டதது புண்ணியமும்; விலக்கப்பட்டதது பாவமும். இப்படி வருக்கப்பட்ட புண்ணியங்களே சற்றும் பிரயாசமின்றி மிக எளிதிற செய்யப்படுவனவாயும் யிருந்த பயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு; பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு, பாவங்களும் இப்படியேயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைச் செய்பவர்கள் அதற்குக் கூடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட சுகதுக்கங்களை அடைவார்கள். ஆலையால் பிரயாசமின்றி மிக எளிதிற செய்யப்படும் புண்ணியங்களினாலும் மோகமடைபலாம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நிறிந்துவுடனே சினுவையில் அறையப்பட்ட மகாசண்டாளராகிய கள்வரிருவரும் அறிவிருக்கும்வரைக்கும் அவரைகிந்துத்தார்க்கொன்றும், பின்பு அவர்களுள் ஒருவன் அவரைநோக்கி, கர்த்தாவே, நீர் மம்முடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிக்கும்பொழுது அடியேனை நினைத்தருளுமென்றான் என்றும், அதனால் அவன்மோகமடைந்தானென்றும், மத். உ.எ. ச.ச. ஊ.சீ. உ.க. ச.உ. ச.க. வசனங்களிற் காணப்படுகின்றது. இப்படிச் சற்றேனும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்படுவனவாயும் பெரும்பயனைத் தருவனவாயுமிருக்கும் புண்ணியங்கள் உண்டென்று உண்மைய நூலிலே காணப்படுகின்றது. பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களை உண்மைய நூலில் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. ஒருவன் அற்பபாவத்தினாலே

நாகடைவானெனின், அற்ப புண்ணியத்தினாலே ஒருவன் மோகக்ஷயடைதலுங்கூடுமே. பாவத்தினால்வருந் துன்பம் அவனுக்கு உண்டெனினில், புண்ணியத்தினால்வரும் இன்பமும் அவனுக்கு உண்டென்தற்குச் சந்தேகமில்லையே.

வூக். ௭, ௩௬—௪௩. பரிசேயரில் ஒருவன் தன்னுடைய பொருள் சனம் பண்ணுபபடி அவரை வேண்டிக்கொண்டான். அவர்பரிசேயனுடைய வீட்டிற் பிரவேசித்துப் பந்தியிருந்தார். பரிசேயனுடைய வீட்டிலே பந்தியிருக்கிறதை அந்த உபரி இவ்வளவு பாவியாகிய ஒருவரிடமிருந்து, ஒருபரணியற்சகந்த தைலத்தைக்கொண்டுவந்து, அவருடைய பாதங்களினருகே பின்னாகநின்ற அழுதுகொண்டு, அவருடைய பாதங்களைக்கண்ணீரினாலே கழுவி, தன் தலையினாலே துடைத்து, அவருடைய பாதங்களை முத்தஞ்செய்து, சகந்த தைலத்தைப் பூசினான். அவரை அழைத்த பரிசேயன் அதைக்கண்ட பொழுது, இவள் பாவியே. இவர் தீர்க்கதரிசியானால் தம்மைத்தொடுக்கிற ஸ்திரி இன்னொன்றும், இப்படிப்பட்டவளென்றும் அறிந்திருப்பா'வென்று தனக்குள்ளெண்ணிக்கொண்டான். அப்பொழுது சீயசு அவனைநோக்கி, தீமோனே, உனக்கு ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேனென்று சொல்ல. அவன் பொதகவே, சொல்லுமென்றான். கடன்காரன் ஒருவனுக்குக் கடனாளிகள் இரண்டுபேரிருந்தார்கள்: அவர்களில் ஒருவன் ஐந்தாறு தேனூரியக்காகும், மற்றவன்ஐம்பதுக் கொடுக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் கொடுக்கிறதற்குத் திராணியில்லாதவாறாயிருந்தபொழுது, இருவருக்குங் கடனைமன்னித்தான். அவர்களில் எவன் அவனிடத்தில் அதிக அன்பாயிருப்பான்; அதை எனக்குச் சொல்லென்று கேட்க. தீமோன் அவருக்குத்தரமாக மிகுதிக்கு மன்னிப்புப் பெற்றவனே என்று நினைக்கிறேனென்றான். அப்பொழுது அவர் நீ யதார்த்தமாய்த் தீர்த்தாயென்று சொல்லி, பின்பு ஸ்திரிக்குநேரே திரும்பி, தீமோனைநோக்கி இந்தஸ்திரியைப் பார்க்கிறாயா; நான் உன்வீட்டில வந்தபொழுது நீ என்கால்களுக்காகத் தண்ணீரைத் தரவில்லை; இவளோ கண்ணீரினால் என்கால்களைக்கழுவி, தன் தலையிராலே துடைத்தாள். நீ எனனை முத்தஞ்செய்யவில்லை; நான் இங்கே பிரவேசித்தது முதல் இவள் என்பாதங்களை ஓயாமல் முத்தஞ் செய்கிறாள். நீ என தலைக்கு எண்ணெயிடவில்லை; இவளோ சகந்த தைலத்தை என்பாதங்களிற் பூசினாள்; ஆதலால் இவள் தான்செய்த அனைகபாவங்கள் மன்னிக்கப் பட்டதைக்குறித்து மிகவும் அன்பாயிருக்கிறாளென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன், கொஞ்சமாக மன்னிப்புப்பெற்றவனெவனோ அவன் கொஞ்சமாய் நேசிப்பானென்று சொல்லி, பின்பு அவனை நோக்கி, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவென்றார். இவ்வாறே அற்ப புண்ணியங்களினாலே பெரும்பாதங்களும் நிவாரணமாகுமென்றும், அனைக பாவங்களைப்பொறுத்து விடுதலே தருகியென்றும், உன்னுடைய சமயசாத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது கண்டும், சற்றேனும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்பட்ட அற்ப புண்ணி

யத்திற்குப் பயன்கிடைக்குமா? அதுபொய்: அப்படிவிதித்த தேவனும் பொய்த்தேவன்: அப்படிச்சொன்ன சமயநூலும் பொய்த்நூல்; அதுமெய்யாகில், உலகத்தில் உள்ள சகலரும் உள்ளநாள் எல்லாம் பெரும்பாதகங்களைச்செய்து, இறக்கும்போதாயினும் அதற்குமுன்னாயினும், அப்படியொரு அற்புண்ணியஞ்செய்து மோகநம்சேரலாமே: ஒரு அற்புண்ணியத்தைச்செய்து மோகநம் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்று நினைந்து சகலரும் மற்றைப் புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும் செய்யாமல் விட்டுவிடுவார்களே; இப்படிச் சொல்லும் சமயநூல் பாவஞ்செய்யும்படி சகலரையும் ஏவுகின்றதே; இப்படிப்பட்ட அற்புண்ணியம் செய்தவனுக்கு இவ்வளவுபயனென்றால், பெரும்புண்ணியத்தைச் செய்தவனுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகியபயனுண்டு? அப்படிப்பட்ட புண்ணியங்கள் ஆயிரம் பதிராயிரம் வருவன செய்தால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் பயனுக்கு அளவில்லையா, என்று வாயில்வந்தபடியே பிதற்றுகின்றாய். ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணியபாவங்களுக்குத்தக்க சுகதுக்கங்களை அஹ் விட்டார்களென்றும், பாவங்கள் விதிப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தபழி நீங்குமென்றும், பின்னர் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்வோம் என நினைந்து முன்னர்ப் பாவஞ்செய்தார் தண்டிக்கப்படுவாரென்றும், எவ்வாற்றினங்கள் செப்புகின்றன. இப்படிச்சொல்லும் எங்கள் சமயநூலோ, எவ்வளவுபட்ட பாவங்களைச்செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவைவிசுவசித்தவர் நித்திய மோட்சத்தை அடைவாரென்றும், எவ்வளவுபட்ட புண்ணியங்களைச்செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர் நித்திய நரகத்தை அடைவாரென்றும் சொல்கின்ற சமயநூலோ, ஆன்மாக்களைப் பாவம்செய்யும்படி ஏவும்தூல்? நன்றாகச்சிந்தித்துணர்ந்துபேசு.

எங்கள் தேவனாகிய கிறிஸ்துவை அந்தக்கள்ளன் புத்திபூர்வமாகப் பிரார்த்தித்தபடியால், மோகநம்சேர்தான்; அந்தஸ்திரியும் அவரைப்புத்திபூர்வமாக வழிபட்டதனால் அவருடைய பாவங்கள் சிவாரணமாயின. உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டனவல்லவே; சிவசிவ என்றுசொன்னதினாலும், விபூதி சரீரத்திலே பட்டதினாலும், புண்ணியஸ்தலத்திலே சற்றுநேரம் தங்கினதினாலும் மோகநம் சேர்த்தார்களென்று சொல்லப்படுகின்றதே என்பாயாகில்; கடவுள் சர்வசமர்த்தியமுள்ளவராகையால், உண்டுக்கும்பற்றாத ஒரு துரும்புபோக்கி நீ உலகமெல்லாவற்றையும் தாங்கு என்று அருளிச்செய்யினும், அது அங்ஙனம் செய்யவல்லதாகும்; தாங்களென்றுரைத்த அக்கடவுளது சத்தி தன்னிடத்தே பதிந்திருக்கின்றமையினாலேயே, அது அங்ஙனம் விசேஷமுள்ளதாயிற்று. அவ்வாறே அக்கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட பொருள் இடம் காலம் கிரியை என்பவைகள் எல்லாம், அவருடையசத்தி தங்களிடத்தே பதிந்திருக்கின்றமையால், புண்ணியப்பொருள்களும், புண்ணியஸ்தலங்களும், புண்ணியகாலங்களும், புண்ணியக்கிரியைகளும், விசேஷம் அடைந்தன. சிவசிவ அரசர சம்பு மகாதேவ என்றற் றொடக்கத்துச்

சொற்களும் அவருடைய திருநாமங்களாயிருத்தலால், அவரைத்தொட்டுப் புண்ணியநாமங்களாய் விசேஷம் அடைந்தன. விபூதி ருத்திரா க்ஷங்களும் அவராலே தரிக்கப்பட்டமையாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்திலே பதிந்தமையாலும், புண்ணியப்பொருள்களாயின. அவரைவழிபடுகின்றவர்களும் அவருக்கு அடிமைகளாயினபடியாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்தே பதிந்தமையாலும், புண்ணியவா ன்களாய் விசேஷமடைந்தார்கள், மத். ௨௬. ௨௬ — ௨௮. யேசு அப் பத்தை எடுத்து, துதிசெய்து, அதைப்பிட்டு, சீஷருக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எடுத்துப் புயியங்கள்; இதுவே என்சாரீரமென்றார். பின்பு அவர பாத்திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரஞ்சொல்லி, அதை அவர்களு ள்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எல்லாரும் இதிற் பானம் பண்ணுங்கள். இதுவே புதிய உண்பாக்கைக்கேற்பாவமண்ணிப்புக்கென்று அனே கருக்காகச் சிந்தப்படுகின்ற என்னுடைய இரத்தம் என்றார். இப்படியே அப்பமும் திராட்சமும் உந்தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டமையால், விசேஷமடைந்தனவென்பது உன் சமயநூலிலே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே நீயும் இப்பொழுது இராப்போசனம் உட்கொள்ள விரு ம்பி, உன்சபையார் எல்லாரும் சூழ்ந்திருப்ப, அப்பத்தையும் மதுரை யும் கொண்டு வந்து, பீடத்தின் மேலே வைத்து, உங்கள் தேவனோடு கி, அவைகளை ஆதிர்வதிக்கும்படி விண்ணப்பம் பண்ணினதன்மேல், அவைகள் அவராலே ஆதிர்வதிக்கப்பட்டமை பற்றி அவருடைய சரமும் இரத்தமுமாய் விசேஷமடைந்துன வென்று துணிந்து, நீயும் உட்கொண்டு அச்சபையாருக்கும் உட்கொள்ளக் கொடுக்கின்றாயே.

சிவசிவ அரசு என்ற மற்றொருடக்கத்துப் பெயர்கள் சிவனுடைய திருநாமங்களாயிருக்கும் விசேஷத்தினாலே, அந்தப்புண்ணியநாமங் களை நினைப்பினும், நாவினால் உச்சரிப்பினும் பிரற்சொல்லக்கேட்பினும், பாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியங்களுண்டாம். சிறிஸ்துசமயத்திலே பிர வேசியாதவர்களும் சிறிஸ்துவின் நாமத்தைச் சொல்லி, பிசாசுகளை ஓட்டி டுறர்களென்று, மரற்கு. ௬. ௩. ௨. வசனத்தினாலும், லூக். ௯. ௪௬-ம். வசனத்தினாலும், தோன்றுகின்றது. அப்பிசாசுகளையோட்டினவர்கள் சிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்களாகையால், அவருடைய நாமத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அப்பிசாசுகள் பயந்தோடின என்பது. சங். ௯௬. ௩. “மகத்துவமும்பயங்கமுமான மதுநாமத்தை அவர்கள் துதி ப்பார்களாக; அது பரிசுத்தமுள்ளது” என்னும்வசனத்தினாலே விளங்குகின்றது.

விபூதி ருத்திராக்ஷங்கள் சிவனால் அணியப்பட்ட விசேஷம் உடையன ஆதலால், அந்தப் புண்ணியப் பொருள்களைத் தரிக்கின்ற வர்களுடைய பாவங்கள் நீங்குகின்றன. பன்னிரண்டுவருஷமாகப் பெரும்பாடு உடையவளாய், அனேகவைத்தியரிடத்தில் மிகவருந்தப் பட்டு, தனக்குண்டான யாவையும் செலவழித்தும் சற்றாயினும் சொ ஸ்தமடையாமல் மிகமெலிவடைந்த ஒருஸ்திரி யேசுவைக்குறித்துக்

மேளவி: உட்போய, அருடைய வஸ்திரத்தைத் தொட்டவுடனே, அவருடைய இரத்த உதைய நின்றபோய்றறு. அவள் உத்திரவம் சீங்கி, ஆரோகம்மடைந்தாளா எனறு உரற்கு. (ந. ௨௫. - ௬. வசனங்கள்) இல் சொல்லப்படடிருக்கின்றது. அவள் அந்த வஸ்திரத்தை உத்திரவம் உடனே யீர்வின்மையால், அவ்வஸ்திரத்தினது விசேஷத்தினால் உடனே அவருடைய நேயநீங்கும்வன்று மீதானறுபின்றது.

இவ்வாறு எப்பவன் யோதானா கிக்கலையிலே நின்றான் எனறு, இவ்விலவையே கோவலியினால் சலகதை அழகக; அது இருபரிபுடய துங்கப்பரிபுடயத, இவ்வாறக - துபீரு னன்னறு, இவ்வாறக, யர், வசனங்களில் சொல்லப்படடிருக்கின்றது. இவ்வாறு, அவ்வஸ்திரத்தினது விசேஷத்தினால் அந்த இவ்வாறுபுக்கு உதவி - து என்று சொல்லுகின்றது. இவ்வாறு, புண்ணியஸ்தலம், புண்ணியம், புண்ணியக்கூர்மையமுதல்யமையகலினவிசேஷத்தினால் அவ்வாறகவைய வந்துழிந்தத்திடுகலென்குக.

இவ்வாறு உடைய சிவகா அருடைய பரிசுத்தமொன்று, பரிசுத்தமொன்று புண்ணியமயக்கனறு, கிர்ஸ்துசயத்திறுநிறைய சய தவாரா தங்கம அபடிமய அருடைய நயதமகசொல்லவ். ருடைய பரிசுத்தமநீங்குவின்று விசுவககதவ சொன்னையினால்மே பரிசுத்தமொன்று, புண்ணியமயபடிருக்கின்றது. அவ்வாறு அருடைய இவ்வாறுபுக்கு உதவி - து என்று சொல்லுகின்றது. இவ்வாறு, புண்ணியஸ்தலம், புண்ணியம், புண்ணியக்கூர்மையமுதல்யமையகலினவிசேஷத்தினால் அவ்வாறகவைய வந்துழிந்தத்திடுகலென்குக.

இவ்வாறு உடைய சிவகா அருடைய பரிசுத்தமொன்று, பரிசுத்தமொன்று புண்ணியமயக்கனறு, கிர்ஸ்துசயத்திறுநிறைய சய தவாரா தங்கம அபடிமய அருடைய நயதமகசொல்லவ். ருடைய பரிசுத்தமநீங்குவின்று விசுவககதவ சொன்னையினால்மே பரிசுத்தமொன்று, புண்ணியமயபடிருக்கின்றது. அவ்வாறு அருடைய இவ்வாறுபுக்கு உதவி - து என்று சொல்லுகின்றது. இவ்வாறு, புண்ணியஸ்தலம், புண்ணியம், புண்ணியக்கூர்மையமுதல்யமையகலினவிசேஷத்தினால் அவ்வாறகவைய வந்துழிந்தத்திடுகலென்குக.

இவ்வாறு உடைய சிவகா அருடைய பரிசுத்தமொன்று, பரிசுத்தமொன்று புண்ணியமயக்கனறு, கிர்ஸ்துசயத்திறுநிறைய சய தவாரா தங்கம அபடிமய அருடைய நயதமகசொல்லவ். ருடைய பரிசுத்தமநீங்குவின்று விசுவககதவ சொன்னையினால்மே பரிசுத்தமொன்று, புண்ணியமயபடிருக்கின்றது. அவ்வாறு அருடைய இவ்வாறுபுக்கு உதவி - து என்று சொல்லுகின்றது. இவ்வாறு, புண்ணியஸ்தலம், புண்ணியம், புண்ணியக்கூர்மையமுதல்யமையகலினவிசேஷத்தினால் அவ்வாறகவைய வந்துழிந்தத்திடுகலென்குக.

முக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்: அவர்கள் எல்லாரும் சொஸ்தயாக்கப் பட்டார்கள். ஹே யசு. யெ. பவுலுடைய சரீரத்திலிருந்த வேர்வைப் பரிவட்டங்களையும் கச்சுக்களையும் வியாதியுள்ளவர்களிடத்தில் கொண்டு வர, வியாதிகள் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போயின; துவட்ட ஆவிகளும் அவர்களினின்றும் புறப்பட்டன. இந்த நோயாளர்களுள் அனேகர் சன்னிமுதவிய வியாதிகளினாலும் பிசாசினாலும் முழுமையும் அறிவிழந்திருப்பார்களே; அப்படி அறிவிழந்து கிடப்பவர்கள் பேதுரு வினுடைய நிழல்தங்கள்மேற்பட்டால் தாங்கா சுஸ்தமடைவார்களென்றும், பவுலுடைய வேர்வைப்பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற்பட்டால் தாங்கள் சுஸ்தமடைவார்களென்றும், விசுவசித்தல் கூடாதே; அவர்களுள் அனேகர் அறிவிழந்திருப்பார்களென்பது புதிய மடன்படிக்கையிற் சொல்லப்பட்ட சரித்திரங்களால் விளங்கும்.

இவர்கள் பேதுருவினுடைய நிழல் தங்கள்மேற்பட்டால் சுஸ்தமடைவார்களென்றும், இவர்கள் பவுலினுடைய வேர்வைப் பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற்பட்டால், சுஸ்தமடைவார்களென்றும், பிறராயினும் விசுவசித்து அங்ஙனம் செய்தமையால், அவர்களைப் பிடித்தவியாதிகளும் பிசாசுகளும் நீங்கின; உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டன அல்லவே; மகாபாதகளுகிய ஒருவனுடைய எலும்புகளில் ஒன்றை ஒருகழுஞ் கொண்டுபோய்க் கங்கையிலே றோட்டதனால், அவன்மோட்சம் சேர்ந்தானென்றும், காவேரிநதிக்கண்மீலே கிடந்த ஒருவன்மேல் ஒருநிலவீல் தெறித்ததனால் அவனுடையபைத்தியம் நீங்கிற்றென்றும், சுவத்திலே விபூதிப்பட்டதனால் அவ்வான்மா மோட்சம் சேர்ந்ததென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே என்பாயாகில்; அவைகளெல்லாம் அப்புண்ணியப்பொருள்களின் விசேடத்தினாலேயே நிகழ்ந்தன. ஒரு சுவத்தைச் சிலபடக்குப்படி கொண்டிப்போம்பொழுது, பக்கொருடைய சேனைகளைக்கண்டு பயந்து, இலீஷாவின் பிரேதவறையில் அந்தச்சுவத்தை வரிந்துவிட, அது இலீஷாவின் எலும்புகளின் மேலே பட்டதனால், உயிர்பெற்றெழுந்தகாலுன்றிக்கொண்டு நின்றது என்று, ௨. இரா. ௩௩. ௨௧. வசனத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலீஷாவினுடைய எலும்பைத்திண்டினால்தான் உயிர்பெற்று எழும்புமென்று அந்தச்சுவம் விசுவசித்தல்கூடுமா? கூடாதே. அதைச் சுமந்துகொண்டு போனவர்களாயினும் விசுவசித்தார்களா? இல்லையே. இப்படி உன்சமயசாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகள் உனக்கு நியாயமாகத் தோன்றுவது என்ன? இவைகளெல்லாவற்றையும் உன் சமயசாத்திரத்திலே நீ வாசித்திருந்தும், பிறசமயநூல்களிலே அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கும் சரித்திரங்களைப் பொய்யென்று துவடிப்பது என்ன?

சிவசின்னதாரணம் சிவபூசை சிவமந்திரசெபம் முதலிய சிவப்புண்ணியங்களினாலே பயன் இல்லையென்று, உங்களாலே மெய்ஞ்ஞானிகளென்று பேசப்படும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சிவவாக்கியர் தாயுமானசுவாமிகள் முதலியோர்கள் பேசுவதேது? என்பாயாகில்,

“நீ மலரப் புனைந்தென்ன நீராடப் பொயென்ன நீமனமே மாற்றிப்
 பிறக்க வகையாநீந் தாயில்லைமாமறைநூலேற்றிக் கிடக்குமெழுக்காடி.
 மந்திரவென்னகண்டா-யாற்றிற கிடந்துந் துறையறியாம லலைகளை
 றையே.” எ-ம் “சொல்லினூஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச்சுருதி
 யிலும், யல்லினு மாசற்ற வாகரயந் தன்னினு மாய்த்தவிட்டோ-ரிவ
 லனுமனப ாடத்தினு மீச னிருக்குமிடங்-கல்லினுஞ் செய்பினு மோ
 வநுந் பாவனககள் கண்ணுதலே.” எ-ம் “எட்டுத்திவையுமடதினாறு
 மீகாணமு மெங்குமொன்றும் முட்டித் ததும்பி முனைத்தோங்கு மீச
 தியை மூடவரலவாய்-கடடிசு சுருட்டித்தம் கக்கத்திலலவாய்ப் கருசு
 தில்லையாய-பட்டிப் பகலை யிரவென்று கூறியம பாதாகமே.” எ-ம்
 “ஆளுந்ரிங்கருக்க வலனுத்திருநாவென் - துறந்கீடோறு முழுவூ
 சேம்) - யுளகருரிப்பை நாடாந் ஆமார்கா ணீவிர்-விளக்கருக்கத் தீத்
 தீதமீயிர்.” எ-ம் கூறியபட்டி ணததுப்பின் னையாந்தாமே “ஐயுந் கொ
 மாய்து விழியுஞ் சொருந் யறி வழிந்து-மெய்யுய்ப்பொய்யாயி விடுகின்ற
 மீவதானறு வேண்டியவான செய்யுந் திருவொற்றி யூருடை
 மீதிருநிறுவிட்டுக்-சையுந் தொழ்ப்பண்ணி வையம்தழுத தோதவுப
 கந்தியுமே.” எ-ம் “ஆரீ ருமக்கொ ருப்தேசந்மீகளு முடய்ய நங்கி-
 போரீ சமணைக் கருவேறுந் திறைநப் புறந்தின்ணையிற் - சாரீ நனந்
 தலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகலகக்க-மீவீ ருமக்கவர் தாயே தருவநீணை
 யாழிய.” எ-ம் “ஆஞ்சக் கரவொழுக கோடாவி கொண்டிந்த வைய்புல
 னுந்-வஞ்சப் புலக்கட்டை-வேறவிவாட்டி வளங்கள் செய்து-விஞ்சத்
 திருத்திச் சதாசிவமென்னந் விதலையிட்டுப் - புனசெய்க்ககோபரித்
 தேசன் வளர்த்தேன சிவபோகத்தையே.” எ-ம் “நாய்க்குண்டுதொண்டு
 மயக்குண்டுபிச்சை நமணவெல்ல-வாய்க்குண்டு மந்திரபஞ்சாட்சர
 மதியமல்லரும் - மீய்க்குண்டு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி-
 மீய்க்குண்டு தேந்க்கன்றன் னருநேரக்கவகீணுக்குதற்கே.” எ-ம்.
 “ரைக்கைக்குரல்ல திருவெழுத்தைத்துண் டிவாப்பய்யே -செருக்
 சித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற் - நரிக்கக்கரித் துணி
 யாடையுமுண் டெந்தச்சந்தியிலு - மிரக்கத்துணிந்து கொண்டேன
 குறைவேதுமெனக்கிலலையே.” எ-ம். “நல்லாயனக்குய னுவ்வான்று
 தந்தருண் ஞானபிலாட--பொல்லாவெனைக் கொண்டுமோமீப்பொழு
 தியல்புசைச்சபுஞ்--சொல்லீர்நற் கோயினியம் பலவகைத்தோத்
 ரமு--மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய் கச்சியேகம்பனே.”
 எ-ம் “நல்லாரிணக்கமு நின்புசைநேசமுஞானமுமே--யல்லாதுவேறு
 நிலையுளதோ வகமும்பொருளு--யில்லாளுஞ்சுற்றமுமையந்தரும்வாழ்வு
 மெழிலுடம்பு--மெல்லாம்வெளியயக்கேயிறைவாகச்சி யேகப்பனே.”
 எ-ம் “அடியாருறவு மரன்புசைநேசமு மன்புமன்றிப்--படிமீ தில்
 வேறு பயனுளதோ பங்கயன்வகுத்த--குடியானசுற்றமுந் தாமமும்
 வாழ்வுந் குசக்கலங்க--டடியாலடியுண்ட வாரொக்குமென் றினஞ்
 சார்ந்திலரே.” எ-ம் “கடப்படுவாரறியார் புறமூன்றையுஞ் கட்ட
 பிரான்--நிடப்படுமாமதிற் றென்னொற்றியூரன்றெருப்பரப்பி--னடப்
 பவர் பொற்பத நந்தலேமேற்பட நன்குருண்டு--கடப்பதுகாண்மனமே

விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.” எ-ம் “சொக்கிட்டரமனைப் புக்குட்டி ருடிய துட்டர்வந்து—திக்குற்றமன்னரைக் கேட்பதுபோற் சிவகிஷைதொய்து—மிக்குக்குருவ்ங்க சங்கமநிந்தித்து வீடிசசிக்கு—மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென்சொல்லுவேன் சச்சியேகம்பனை.” எ-ட., கூடலினர், மற்றை ஞானிகள் வாக்கியமும் இப்படியே இருக்கும். இப்படி இரண்டையும் ஒருவர்தாமே திருவாய்மலர்ந் தருளினபடியால், அவைகள் ஒன்றை ஒன்றழிக்க மாட்டாவாம்; அதற்குச் சமாதானமிருத்தல் வேண்டும்; ஒன்றை ஒன்று அழிப்பினும், முன்னர்த் தழுவி யதற்கும் பின்னர்த் தள்ளியதற்கும் காரணம இருத்தல்வேண்டும் என்று பெரியோர்களி ன் திற் கேட்டறிதல்வேண்டும். அப்படிக்கேட்ட நியாமல், எங்கேயாயினும் ஒருசெய்யுளை எடுத்துக்கொண்டு, சைவசமயிகளே, இந்தச்செய்யுள் இப்படிச்சொல்லியிருக்க; நீங்கள் ஏன் இப்படிச்செய்யினீர்கள்? அது பெரியதப்பு, சப்பு என்றுசொல்லிக் கொண்டு கிரிசுன்றாய், வியாதி நீங்கும்படி மருந்துண்பவனொருவன் வைத்தியசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அனுபானத்தோடு உண்ணாமையையும் அவபத்தியங்களைத்தள்ளிப் பத்தியங்களைக்கொள்ளாமையையும் வைத்தியசாத்திரம் வல்லவனொருவன் கண்டிரங்கி, நீ உண்ணும் இம்மருந்தினுற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவனுக்கு அம்மருந்துண்பற்கவென்பது கருத்தன்றாம்; அதுபோல, மலபரிடாகம் மருப்படி கிரியைகளைச்செய்வோர் சிவசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அன்பொடு செய்யாமையையும் கொலைமுதலிய டகலங்களைத்தள்ளி இரக்கம் முதலிய புண்ணியங்களைக் கொள்ளாமையையும் சிவசாத்திரம் வல்லார்கண்டிரங்கி, நீ செய்யும் இக்கிரியைகளாற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவருக்கு அக்கிரியைகளைச் செய்யற்கவென்பது கருத்தன்றமென்றறிக. இன்னும், சிவாகமங்களிலே சொல்லப்படும் பாதங்கள் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என நான்காம். அவற்றுள், முன்னையமூன்றும் பொதுப்படக் கிரியைகளைனவேபடும். இந்நான்கினுள்ளும், சரியையின்றிக் கிரியையும், கிரியையின்றி யோகமும், யோகப்பின்றி ஞானமும், கைகூடாவாம். அது “ விரும்புஞ்சாரியைமுதன் மெய்கஞ்ஞான நான்கு—மரும்புமலர்காயகனிபோலன்றே பாபரமே.” என்றும் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கால் உணர்க. இந்தஞானத்தாலடையப்படுவது பாமுத்தியாகிய சிவசாயுச்சியமாம். கிரியைகளினாலே அடையப்படுவது பத்முத்தியாம். அப்பதமுத்தி பலபேதப்படும். கிரியைகளைச்செய்து அததற்கேற்ற பசமுத்திகளைப்பெற்றுப்போகும் புசித்தவர்கள், திரும்பப் பூலோகத்திலேவந்து சென்மித்து, இருவினையொப்பு மலபரிபாகத்தினாலே சிவஞானத்தைப்பெற்று, சிவசாயுச்சியத்தை அடைவர்கள். பட்டணத்துப்பிள்ளையார் முதலியோர் இப்படிப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள். அவர்கள், அச்சிவஞானமே பாமுத்திசாதனமென்றும், கிரியைகளைல்லாம் அதற்குக் கருவிகளென்றும், உணர்ந்து அக்கிரியைகள் வாயிலாகச் சிவஞானத்தைப்பெற முயலாது, அக்கிரியையையே பொருளெனக்கொண்டு களிப்பாரைக்கண்டிரங்கி, இகழ்ந்தாரென்க.

ஆதலால், சிவஞானத்தைக்குறித்துக் கிரியைகள் கீழ்ப்பட்டன என உணர்த்துதலே அவர்களுக்குக் கருத்தாம். அஃதன்றி, அச்சிவஞானத்துக்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய அக்கிரியைகளைச் செய்யற்க என்பது கருத்தன்றும், இவ்விரு சமாதானமும் ஏற்குமிடமறிந்து கொள்ளப்படும்.

தீர்த்தமாடுதல் முதலிய புண்ணியங்களினாலே பாவந்தேயுமெனில், அப்புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களிடத்திலே கோபம் முதலிய தூக்குணங்கள் மாறாதிருக்கக் காண்கின்றேமே; அவர்கள் மீளவும் பாவம் செய்கின்றார்களே என்பாயாகில்; எங்கள் சாயநூலிலே விதித்த விதி தவறாமல் உன்மேல்லைவத்த அன்பினாலே அப்புண்ணியங்களைச் செய்ய வர்கள் அனைவர் ஒரு வருஷத்தினுள்ளே உலகப்பற்றுக்களை முற்றவைத்து உணவாசம்பண்ணித் தவயசெய்யக் காண்கின்றோம். இந்தப்புண்ணியம் செய்யவர்களெல்லாரும் இப்படி ஏன் ஆகவில்லை? என்பாயாகில்; எங்கள் உள்ளத்திலே பரிசுத்தாவி இருந்து விட்டது என்று சொல்லி, உன்சாயவிதிப்படி ஸ்கானம் பெற்று இராய்விட்கனய்கையேற்பவர்கள் அனைவர் கொலை உளவு நிறாபனை மயத்தல் முதலிய பல பெரும்பாவங்களைச் செய்யக் காண்கின்றோமே; கோபம் முதலிய தூக்குணங்களெல்லாம் அவர்களிடத்திலே மேன்மேலும் பெருகி உள்ளின்றனவே. அதுவுமன்றி, உன்சமயாசாரியர்கள், உன் பரிசுத்தாவினாலே உன்லாபக் ஆசைகளையும் சகலபாவங்களையும் வெறுத்துத் தள்ளி நினைபிருட்டாராய்த் தெய்வத்தன்மையப்பாடு கூறபிடுந்து உளவிடுகின்றோம் என்று கள்ளஞானம் பேசுகின்றார்களே. இவர்களுள், உன் உயிரிந்துகாதாகூறியவாழே முத்திவிக்கின்றாகிய மண்ணாசை மொண்ணாசை பெண்ணாசை என்னும் மூன்று ஆசைகளைச் சிறிதாயினும் வெறுத்துவிட்டவன்? இவர்களுள் உவன் ஒருநாசையேனும் ஒருநாசையேனும் ஒருநாளேனும் ஒருநாழிசைக்கையேனும் உன் வாக்குக் காயங்களினாலே பாவஞ் செய்யாது பூழிச்சுவன்? இப்படியே நீங்கள் உங்களுள்ளேதானே பெருங்குற்றங்களை வைத்துக்கொண்டு, பிறரைவேண்டியவாழே தூஷிப்பது என்னை? ௧௪. ௭. ௧--(௧). "நீங்கள் குற்றம் சுமத்தப்பட்டாமலிருக்கவேண்டில், பிறர்மேல் குற்றஞ்சுமத்த வேண்டாம்; நீங்கள் குற்றஞ் சுமத்துவது போலக் குற்றஞ் சுமத்தப்படுவீர்கள். நீங்கள் அளக்கும் அளவினால், உங்களுக்கு அளப்பார்கள். உன் கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை உணராமல், உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற சிராயைப்பார்க்கிறது என்ன? உத்திரம் உன் கண்ணிலிருக்க, நீ உன் சகோதரனை நோக்கி, உன் கண்ணிலுள்ள சிராயை எடுத்துவிடுகிறேன் இடங்கொடு என்று சொல்வதென்ன. சுடியே, முன்பு உன் கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை நீக்கிவிடு; அப்பொழுது உன் கணதெரிய, நீ உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலுள்ள சிராயை எடுத்துவிடுவாய்." இவ்வசனங்களை அறிந்தும் மறந்தனிரப்பொலும். இன்னும், உலகப்பொருள்கொல்லாம் அசித்தியமென்றும், அவற்றின்மேல் ஆசையை ஒழித்தல்வேண்டும்

என்றும், சனங்களுக்குப் புத்திசொல்லித் தீரிகின்றவர்கள் தாங்கள் அவ்வாறு நடவாதது என்னை? இஃதெல்லாம் பணத்தேதச்சம்பாதித்துப் பெண்டிர் பிள்ளைகளுடனே உண்டுடுத்து வாழ்ந்திருத்தல்வேண்டும் என்னும் அபேட்சையினாலே எடுத்தவேஷமென்று காண்கின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம்தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற் பச் சுவர்க்க நரகங்களிலே சுகதுக்கங்களை ஒருவர் கூடவும் ஒருவருறையவும் அனுபவிப்பார்களென்று சொல்லலாமா? என்பாயாகில்; ஒருவன் ஒரு பணத்துக்காகச் சொல்லிய பொய்யும், ஒருவன் ஒருவனைக்கொன்றகொலையும், ஒருவன் ஒருபெண்ணுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஓரிளநீரைத்திருடியகளவும், ஒருவன் ஒருவனைக் கழுதை என்று சொல்லிய நிந்தையும், ஆகிய பலபல வருக்கமானபாவங்களெல்லாம் சமமாகிய பாவங்களென்றும், அப்பாவங்களைச் செய்தவர்களெல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும் சொல்வதுதகாது. இன்னும், ஒருவன் ஒரு வேசையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஒரு கன்னிகையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் பரதாரத்துடன் செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் குருபத்தினியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் சகோதரியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் மாதாவுடன்செய்தவியபிசாரமும், ஓரேவருக்கமாயிருப்பினும், அவைகளெல்லாம் சமமாகியபாவங்கள் என்றும், அப்பாவங்களைச் செய்த ஆடவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும், சொல்வது தகாது. இப்படியே பாவங்களிலே பலவேறநீமை ஏண்டு, புண்ணியங்களையும் அவ்வாறே பகுத்துணர்தல் வேண்டும். நீ இதனைச் சற்றாயினும் ஆராய்ந்தறியாமல், ஒரு அற்பபாவத்தைச் செய்தவனும், அனைகம் பெரும்பாவங்களைச் செய்தவனுமாகிய இருவரும் சமமாகிய தண்டத்தை அவுடவர்கள் என்று சொல்வது தப்பு. சிற்றறிவினையுடைய அரசர்களும் குற்றம் செய்தவர்களை அவரவாசெய்த குற்றத்துக்கு ஏற்பத் தண்டிக்கின்றார்கள். குற்றஞ் செய்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டத்தை விதிக்கும் அரசனைக்கண்டு பிரேம், கோட்டுமிரேம். எங்காயினும் ஓரசரன் அவ்வாறு தண்டம் விதிக்கில், அவனை நீதியி னனென்றும் கொடுங்கோலரசனென்றும் உலகத்தார் யாவரும் பேசுவார்களே. சிற்றறிவினையுடையவர்களும் நீதியில்வழுவக் கூடியவர்களும் ஆகிய பசுக்கள்தாமும் பகுத்தறிந்து அவரவாசெய்த குற்றத்துக்குத்தகுந்த தண்டம் விதிப்பார்களாயில், முற்றறிவினையுடையவரும், நீதிவழுவாதவரும் சர்வசிவதயாபரருமாகிய கடவுள் அவரவாசெய்த குற்றங்களைப் பகுத்தறியாமல், இரக்கமின்றி எல்லாரையும் சமமாகத் தண்டிப்பாரா? தண்டியாரே.

மத. ௨௨. ௩௧. "மனுஷாசெய்யும் எந்தப்பாவமும், தூஷணமும், மனுஷருக்கு மண்ணிக்கப்படும்: பரிசுத்தாவிக்கு விரோதமான பாவமோ மண்ணிக்கப்படுவதில்லையென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்." இதனால், பாவங்களில் வேற்றுமையுண்டென்பதே

உன்சமயநூல் கருத்தென்று தோன்றுகின்றது. புண்ணியங்களிலும் அவ்வாறே வேற்றுமை உண்டென்பதை உன்சமயநூலில் வாதவழி கண்டுகொள்க.

யோச. (1) ௨௩. “தான் யெகோலாவின் சேனைக்கதிபதியாய் வந்திருக்கிறேன் என்றார்.” மத். க. ௨௨. “காதருடையதுதான்.” இவைகளிலுலே, மோட்சவாசிகள் ஒருவரினுடையருவா அதிகமகத துவமுட அதிகாரமுடையவைகளன்று தோன்றுகின்றது. மத். ௨௧. ௨௨. “யோச அவர் கள்ளோக்கி, புதுசுகிருஷ்டி தோன்றுங் காலத்தில் மனுபுத்திரன் தம்முடையபுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது, எண்ணெயின வசனையுடைய நீங்கலும், இஸ்ரவேலராய் பன்னிரண்டு வசத்தாருக்கு நியாயத்தீட்டிக் கொடுக்கும்படி, பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருப்பார்களன்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” இதனால், மோட்சத்திலே மறறவர்களுக்கரு நியாயந்தீர்க்குமாறுகாசமுடயகததுவரும் இவர்களுக்கு உண்டென்று காண்கின்றது. மெனி. ௨௩. ௧-௪. பின்பு நான பாராக்கையில், சீயோன்மலைமீன்மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவரும், அவரோடே அவருடைய பிதாவின்நாமச் சங்குள் தங்குமா தெற்களில் எழுதப்பெற்ற இலட்சத்து நாற்பத்திருவாயிரமேறும் சிங்கக்கண்டேன். அன்றியும், சலராசியின் இரைச்சலப்போலவும், மகா இடியின முழக்கப்போலவும், பாமண்டலத்திருந்துண்டய்யுடைய சத்தத்தைக் கேட்டேன், ரான் கேட்டசத்தம், தங்குண்டமண்டலங்களை வாசிக்கிற சுரமண்டலக் காரருடைய ஓசையைப்போலிருந்தது. அவர்கள் அந்தச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும், நாலு பிராணிகளுக்கு முதியோருக்கும் முன்பாகவும் ஒரு புதுப்பாட்டைப்பாடினார்கள்: அந்தப்பாட்டு, உலகத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட அந்த இலட்சத்து நாற்பத்திலுலாயிரவரேயன்றி வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது. இவர்களே ஸ்திரிகளால தங்களை அகசிப்படுத்தாத நிறையுடையவர்கள். இவர்களே ஆட்டுக்குட்டி எங்கேபோனாலும் அதைப் பின்பற்று கிறவர்கள். இவர்களே மனுஷரிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டு தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலனானவர்கள். இவ்வசனங்களிலே, “இலட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரமேர்” என விசேடித்துத் தொகை குறித்ததினாலும், “அவர்கள் ஒரு புதுப்பாட்டைப்பாடினார்கள். அந்தப்பாட்டு அந்த இலட்சத்து நாற்பத்திலுலாயிரவரேயன்றி வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது.” என்று மோட்சத்திலிருந்த மற்றவர்களை விலக்கி, இவர்களை விதந்து கூறினபையாலும், “தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலனானவர்கள்” எனவே மோட்சத்தில் இரண்டாம் பலமானவர்களும் உண்டென்பது பெறப்படுதலாலும், மோட்சவாசிகளுள் வேற்றுமை உண்டென்று காண்கின்றது. லூக். ௧௧-ம் அதிகாரத்திலே ஒரு இராத்தல் திரவியச் சதைக்கொண்டு பதது இராத்தல் ஆதாயப்பண்ணினவன் பததுப்பட்டணங்களுக்கு அதிக ரியானுன் என்றும், ஹீர்து இராத்தல் ஆதா

யம்பண்ணினவன் ஐந்துபட்டணங்களுக்கு அதிகாரியானான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், ஆன்மாக்கள் மோட்சத்திலே தாம்தாம் செய்த புண்ணியங்களுக்குத்தக்கமேன்மையும் இன்பமும் பெறுவார்களென்று தோன்றுகின்றது.

மத். ௧௧. ௨௪. "நியாயத் தீர்ப்புநாளில் உன் நிலைமையிலும், சோதோம்தேசத்து நிலைமை சகாயமாயிருக்குமென்று நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்." லூக். ௧௨. ௪௭. ௪௮. "தன் எசமானுடைய சித்தத்தை அறிந்தும், ஆயத்தமாயிராமலும், அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருக்கிற பணிவிடைக்காரன் பல அடிகள் அடிக்கப்படுவான். அறியாமலிருந்து, அடிகளுக்கு ஏற்றவைகளைச் செய்கிறவனோ சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான்." உபா. ௧௦. ௨. ௧. "கண்ணுக்குக் கண்ணும், பல்லுக்குப் பல்லும், கைக்குக் கையும், காளுக்குக் காலும், பிரதியாகவேண்டும்." இவைகளினாலே, அவரவர் பாவத்துக்குத்தக்க தண்டம் விதிக்கப்படுமென்று தோன்றுகின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம்தாம்செய்த பாவத்துக்கு ஏற்ப ரகத்திலே துன்பம் அனுபவிப்பினும், அதனை நித்தியமும் அனுபவிப்பதேயன்றி, இடையிலே அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்களென்பது நியாயமா? என்பாயாகில், தந்தைதாயர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும், அரசர்கள் தங்கள் பிரஜைகளையும், தாங்கள் கூடிய நீதிமார்க்கத்திலே நடவாமை கண்டு தண்டித்தல், அவர்களேயே இவ்வாறு ஆன்பினாலேயாம், அது போல, கடவுள் தாம் அருளிய வேதாகமங்களிலே விலக்கப்பட்ட பாவங்களைச் செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல், அவர்கள் மேல் வைத்த கிருபையினாலேயாம்; ஆதலால், அத்தந்தைதாயர்களும் அரசர்களும், பிள்ளைகளையும், பிரஜைகளையும், அவரவர்செய்த குற்றத்துக்குத்தக்க கால எல்லை குறித்து, தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்பு செய்த குற்றங்களை அந்தத் தண்டினையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போதாமல் இனி நீதிமார்க்கத்திலே நடவுங்களென்று புத்திசொல்வதுபோல, கடவுளும் அவ்வான்மாக்களை அவரவர்செய்த பாவத்துக்குத்தக்க கால எல்லை குறித்துத் தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்புசெய்தபாவங்களை அந்தத் தண்டினையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போகாமல் இனி வேதாகமவழியிலே நடந்து உய்யுங்களென்று அருளுவார்; ஆகையால், நரகத்திலே விழுந்த ஆன்மாக்கள் தத்தம் பாவங்களுக்கேற்பக் குறித்த காலவெல்லை வரைக்குமே துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்பதற்கும், அதன் பின்னர் அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்கள் என்பதற்கும், சந்தேகமில்லை. ஒருவன் தான் செய்த குற்றத்தினிமித்தம் அரசனாலே விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் சிறைச்சாலையிலிருந்து அது பவித்துத் தீர்ந்தால், அச்சிறைச்சாலையினின்றும் நீக்கப்படவேண்டுமெனவதன்றி, பின்னும் அத்தண்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டவதில்லை; அதுபோல ஆன்மாக்கள் தாம்செய்த பாவத்தினிமித்தம் கடவுளால்

விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் நரகத்திலே கிடந்து அனுபவித்துத்தீர்ந்தால், அந்நரகத்தினின்று நீக்கப்படவேண்டிவதன்றி, பின்னும் தண்டத்தை அதுபவிக்கவேண்டிவதில்லை.

நாய்செய்த பாவம் அளவற்ற மகிமையுடைய கடவுளுக்கு விரோதமாகையால், நாம் நித்தியமும் நரகத்திலே கிடத்தல்வேண்டும் என்பாயாகில், நாய்செய்யும் புண்ணியபாவங்களினாலேவரும் பலங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் நமக்கேயன்றிக் கடவுளுக்குல்ல; ஆகையால் நாம் பாவஞ்செய்தல் நமக்கு விரோதமேயன்றிக் கடவுளுக்கு விரோதமன்றி; அன்றியும், புண்ணியபாவம் இரண்டையுஞ் செய்த ஒருவன் தான் செய்த பாவத்தினிபித்தம் நித்தியநரகயாதனைப்படி, தான்செய்த புண்ணியபலத்தை இழந்துபோவானே! அளவற்ற மகிமையையுடைய கடவுளது விதிப்படி புண்ணியத்தையும் செய்தான் ஆகையால், அவன் அந்நாட்டினிய பலத்தை இழப்பதற்கு நியாயமில்லையே! அப்படி இழக்கப்பண்ணுதல் கடவுளுக்கு நிதியன்றே! அரசனாவான் இன்னநன்மை செய்தவனுக்கு இத்தனைவொன் கொடுக்கப்படுமென்றும், இன்ன தீமைசெய்தவனுக்கு இத்தனைக்காலம் இன்னதண்டம் செய்யப்படும் என்றும் விதித்திருக்கும்பொழுது, ஒருவன்தானே அவலிபண்ணியும் செய்தானாகில், அவன் அவ்வரசனாலே குறிக்கப்பட்ட பொன்னையும் தண்டத்தையும் ஒருங்கே அடைவான்; அந்நன்மையினை, அவ்வரசன் உணவையிட்வொன்றைச் செய்தால், அவனை நிதியின்றென்றவாய்வென்றும் இரக்கமில்லாதவென்றும் உலகத்தாராயாவரும் இகழ்வார்களன்றோ? இப்படியே ஒருவனிதன்முனும் தான் சொல்லிய சொற்படியே நடத்தல்வேண்டுமாய்கில், நிதியும் வாய்மையும் இரக்கமும் உள்ள கடவுளானவர் தமது விதிப்படி ஒருவன்செய்த புண்ணியங்களை மறந்து அதற்குப்பயன் கொடாதொழிந்து, அவன் செய்த பாவத்தையாற்றியும் உட்கொண்டு அவனை நித்தியமும் நரகத்திலேவீழ்த்தித் தண்டிப்பாரா? தண்டிப்பாராகில், அவரிடத்திலேநீதி எங்கே? வாய்மை எங்கே? இரக்கமெங்கே?

கடவுளுடைய விதிப்படியே நாம் எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி அவருக்குக் கடன்பட்டோம்; ஆதலால், நாம் ஒரு அற்ப பாவத்தைச்செய்யினும் நித்தியநரகத்தை அடைதல்வேண்டும் என்பாயாகில், நாம் நன்மைசெய்தலினால் வரும்பயன் நமக்கேயாம்; அதினாலே கடவுளுக்கு ஒருபயனுமில்லை; உண்டெனில், அவரை நித்தியானந்தரென்றல் கூடாது; ஆகையால், எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி கடவுளுக்குக் கடன்பட்டோமென்று நீ கூறுவது சற்றும் பொருந்தாது. இது காறும் கூறியவாற்றால், ஆன்மாக்கள் தங்கள் தங்கள் பாவத்துக்குத் தக்ககாலம் வரைக்கும் நரகத்திலே யாதனை அதுபவித்து, மீளவும் பூமியிலே பிறப்பார்களென்பது நிச்சயம்.

இறந்த ஆன்மாக்கள் மீளவும் பிறப்பார்கள் என்பதற்கு யாதொருபிரமாணமும் இல்லையே என்பாயாகில், ஆன்மாக்கள் இறந்ததன்

பின்பு சவர்க்க நரகங்களிலே புண்ணிய பாவ பலங்களாகிய சுக துக்கங்களை அனுபவித்து. பின்னும் சவர்க்கநரக சேஷத்தினாலே பூமியின் கண்ணே பல யோனிபேதங்களிலேபிறந்து, அந்தச்சேடபலமாகிய சுகதுக்கங்களையும் அனுபவிப்பாரென்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆன்மாக்களெல்லாம் முன்னேபிறந்து புண்ணியபாவங்களாகிய கர்மங்களைச் செய்யாதிருந்தால், சிலர் சூருடர் செவிடர் ஊமைகள் முடவர்களாயும், சிலர் அக்குற்றங்களொன்று மின்றி அழகுடையவர்களாயும், சிலர் நித்திய வியாதியாளர்களாயும், சிலர் நித்தியாரோகியமுடையவர்களாயும், சிலர் வறியவர்களாயும், சிலர் செல்வர்களாயும், சிலர் அவிவேகிகளாயும், சிலர் விவேகிகளாயும், சிலர் தூர்க்குணமுடையவர்களாயும், சிலர் சற்குணமுடையவர்களாயும், சிலர் அற்பாயுசுடையவர்களாயும், சிலர் தீர்க்காயுசுடையவர்களாயும், பிறத்தற்குக் காரணம் என்ன? பிறக்கும் பொழுதே இப்படிப்பட்ட வேற்றுமைகளுடன் பிறக்கின்றார்களே. பூர்வசனமும் அதிற்செய்யப்பட்ட கர்மங்களும்மில்லையாகில், சமஸ்தான்மாக்களும் சமமாகப்பிறத்தல் வேண்டுமே! அங்ஙனபின்மையால், நாம் இம்மையிலே அதபவிக்கும் சுகதுக்கங்கள் பூர்வசனமங்களிலே செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே வந்தன என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் நாம் முன்செய்த கர்மங்களினாலல்ல கடவுளுடைய சித்தத்தின்படி ஆனனானபாயாகில்; கடவுளானவர் எங்களுக்குத் தம்முடைய சித்தத்தின்படியேயன்றி, எங்கள் கர்மங்களின்படி சுகதுக்கங்களை அளிப்பவர் அல்ல ரென்றாயிற்று. அங்ஙனமாயில், நாம் புண்ணியம்செய்தாலும்சரி, பாவஞ்செய்தாலும்சரி, அதினால் நமக்கு இன்பமுமில்லை, இதினால் நமக்கு தன்பமுமில்லை என்று முடியும். அன்றியும், யாதொரு காரணமுமின்றித் தமது சித்தத்தின்படியே பிறக்கும்பொழுதே சிலரை அப்படியும் சிலரை இப்படியும்படைத்தார் எனில், சருவசுவதயாபரர் என்னும் பெயர் இழந்து பக்ஷபாதமுள்ளவராவர். ஆதலால், அது பொருந்தாது.

சூயுவனால் வளையப்பட்ட பாண்டங்களுட்சில, எங்களை ஏன் இப்படி வளர்த்தாய்? என்று அவனுடன் வழக்காவது நீதியன்றே; அதுபோல, கடவுளாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட நாங்கள், எங்களை ஏன் இப்படிப்படைத்தீர்? என்று அவருடன் வழக்காவது நீதியன்று ஏன் பாயாகில்; அவைகள்சடப்பொருளாகையால், அந்தத்திஷ்டாந்தம் பொருந்தாது; அவைகளும் எங்களைப்போலச் சித்துப்பொருளாகில், ஒருவன் தன் பிள்ளைகளைச் சமமாகக் காப்பாற்றாதபொழுது, பிள்ளையானது தன் பிதாவைநோக்கி, என் பிதாவே, நீர் ஏன் சகோதரனுக்கு இந்தப் போக்கியப் பொருள்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தீர்; எனக்கு ஒன்றுத் தந்தீரில்லையே! உமக்கு நான் செய்த அபகாரம் யாது? அவன் செய்த அபகாரம் யாது? என்று வழக்காவதுபோல, வழக்காமே.

சூயவன் வணியும்பொழுது, சில பாண்டங்கள் கோணலாய் வணியப்படவில்லையா? சிலபாண்டங்கள் வெடித்துப்போகவில்லையா? என்பாயாகில்; சூயவன் பாண்டங்களை வணியும்பொழுது, எல்லாப் பாண்டங்களும் யாதொரு குற்றமுமின்றிச் சிறந்தனவாகவே வணியப் படல்வேண்டுமென்று விரும்புகின்றான். விரும்பினும், அவன் சிற்றறிவு சிறுதொழிலுடையனாகையால், அவனுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகச் சில பாண்டங்களாவறாசின்றன. கடவுள் எல்லாரையும் சமமாகவே படைத்தல் வேண்டுமென்று விரும்பி, படைக்கும்பொழுது, அவருடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகப் பலர் குருடு முதலிய குற்றமுடையவர்களாய்ப் பிறந்தாரெனில், அவரை முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடையரெனல்கூடாது. ஆதலால், பலரைக் குற்றமுடைய ராகப்படைத்தல் வேண்டுமென்று நினைந்து படைத்திரார் என்பது சிறிதும் பொருந்தாது.

பெருமை சிறுமை இல்லையாயில் பலரும் சடவாதாதலால், அவ்வாறு படைத்தார் என்பாயாகில்; அவர் சமவாயர்த்தியமுடையவராகையால், பெருமை சிறுமை இல்லாதிருப்பினும், பலத்ததை நடத்துவாரே; ஆகையால், அதுவும் பொருந்தாது.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் பிதா மாதா செய்தபாவங்களினாலே பிள்ளைகளுக்கு உண்டாகின்றன. பிரம்மியம் வெட்டை சிவந்திசனை பாண்டு முதலிய பிள்ளைகளிலே அழுந்தும் பிதா மாதாக்களிடத்திலே பிறக்கும் பிள்ளைகளும் அவ்வய வியாதிகளை உடையவைகளாய்ப் பிறக்கின்றன என்பாயாகில், மேற்கூறிய வியாதி உள்ளவர்களுக்கு அவ்வியாதியில்லாத பிள்ளைகளும் வியாதியில்லாதவர்களுக்கு வியாதியுள்ள பிள்ளைகளும் பிறக்கக் காண்கின்றோமே! ஆதலால், ரோவழி வியாதியுள்ள பிதா மாதாக்களிடத்திலே வியாதியுள்ள பிள்ளைகள் பிறப்பினும், அப்பிள்ளைகள் பூர்வசன்மத்திலே செய்த வினையினாலேயே அவைகளுக்கு அவ்வியாதிகள் வந்தனவென்று கொள்ளவேண்டும்; இன்னும், பிதா மாதாக்களசெய்த கர்மத்தினாலே பிள்ளைகளைத் தண்டித்தல் நீதியன்று. அரசர்கள், ஒருவனை ஒருவன் கொலைபண்ணினால், அவனைக் கொல்லத்தயன்றி அவன் பிள்ளையைக் கொல்லக்கண்டுமிரோம், கேட்டுமிரோம், இப்படியே சிற்றறிவினை யுடையவர்களும் நீதியில் வழுவக்கூடியவர்களும் ஆகிய மனிதர்தாமும் ஆராய்ந்து அவரவர்களசெய்த குற்றத்துக்கு அவரவரையே தண்டிப்பார்களெனில், முற்றறிவுடையவரும் நீதியில் வழுவாதவருமாகிய கடவுள் ஆராயாது ஒருவன்செய்த குற்றத்துக்கு வேறொருவனைத் தண்டிப்பாரா! தண்டியாரே. உபா. உச. ௨௬. “பிள்ளைகளினிமித்தம் பிதாக்களும், பிதாக்களினிமித்தம் பிள்ளைகளும் கொலைசெய்யப்படவேண்டாம். அவனவன்செய்த பாவத்தினிமித்தம் அவனவனே கொலைசெய்யப்படவேண்டும்.” எசே. ௨௭. ௨. “இறைவேல் தேசத்தைக் குறித்து, பிதாக்கள் திராட்சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின்

பற்கள் கூசுகின்றன என்னும் இந்தப் பழமொழியைச் சொல்லுகிற தென்னா?" இவ்வசனங்களினாலே ஒருவன் செய்தகுற்றம் மற்றொருவனைச் சாராதென்பதே உன்சமய நூற்றுணிபென்று தோன்றுகின்றது.

நாங்கள் முன்னும்பிறந்து கர்மஞ்செய்தோமெனில், நாம் முன்னே இன்னபிறப்பாய்ப்பிறந்தோமென்றும், இன்ன இன்ன கர்மங்கள் செய்தோமென்றும், நமக்கு விளங்காதிருக்கவேண்டியது என்னை? என்பாயாகில்; அறிவுடனே இருப்பவனொருவன் தன்கையிலிருக்கும் ஒருபொருளைத் தன்வீட்டிலே ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டு, உடனே எங்கேவைத்தேனோ தெரியவில்லையே! என்று தடுமாறுகின்றான். இப்படியாகாகில், கருப்பாசயப்பை உறுத்தலினாலும், அதிற்சலம் பூரித்தலினாலும், உதராக்வினி சுடுதலினாலும், பிரசுநவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும், மலையிருத்திக் கொண்டதுபோலவும், கடலின்கண்வீழ்த்தி ஆயிழ்த்தல்போலவும், இருப்புக் கடத்திலடைத்து நெருப்பாற் சுடுதல்போலவும், மலைமேல்நின்றாரைத் தலைகீழாகத் தள்ளுதல்போலவும், வரும் பெருங்கொடுத்துன்பங்களினாலே பெலங்கெட்டு மிகுந்தமயக்கத்தைப் பொருந்தி, ஆலையிலிட்ட கரும்புபோல மாதாவின் மோனித்துவாரத்தினாலே நெருக்கப்பட்டிப் பிறந்த எங்களுக்கு, பூர்வசென்மம் இதுவென்றும், அதிலே செய்யப்பட்ட கர்மங்களிவையென்றும், எப்படித்தெரியும்? தெரியாமையால், பூர்வசென்மம் இல்லையென்று சொல்லுதல்கூடாது. கடவுளானவர் ஆன்மாக்களசெய்த புண்ணியபாவகர்மங்களை அறிந்துவந்தடைத்து அவைகளை அதுபலித்துத் தொலைப்பித்து முத்தியடைவிக்கும் பொருட்டு அவைக் கர்மங்களுக்குற்ற சுகதுக்கங்களை ஊட்டுவார் என்று சைவாசுவாசிகள் சாற்றுகின்றன. ஆதலால், நாம் இம்மையிலனுபவிக்கும் சுகதுக்கங்களிரண்டையும் நாம் முன்செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே பெருங் கருணாநிதியாகிய கடவுள் நமக்கு ஊட்டுகின்றாரென்பது சத்தியம்.

அப்படியாமாகில், அரசனாவன் குற்றஞ்செய்தவனொருவனைத் தண்டிக்கும்பொழுது, நீ இன்னகுற்றம் செய்தமையால் இன்ன தண்டம் பெறுவாய் என்று அவனுக்கு அக்குற்றத்தை உணர்த்தியன்றோ அவனைத் தண்டிப்பான். அதிபோல, நாம் பூர்வசென்மத்திலே பாவம்செய்தோமாகில், கடவுள், நீங்கள் இன்னபாவஞ் செய்தமையால் இன்னதண்டம் பெறுவீர்களென்று நமக்கு உணர்த்தியன்றோ நம்மைத் தண்டிப்பார். அங்ஙனம் உணர்த்தாது தண்டித்தல் நீதியன்றேயென்பாயாகில்; அக்கடவுள் இன்ன இன்ன பாவஞ்செய்தவர்கள் இன்ன இன்ன துன்பங்களை அடைவார்களென்று சைவாசுவாசிகளால் நமக்கு உணர்த்துகின்றாரே. இதுகாறும் கூறியவாற்றால், நாம்செய்த கர்மங்களினாலேயே மேன்மேலும் பிறந்திறந்து சுகதுக்கங்களை அதுபலிக்கின்றோம் என்பது நாட்டப்பட்டது.

ஆன்மாக்கள் நாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவ கர்மங்களினாலேயே பிறந்திறந்து சுகதுக்கங்களை அதுபலிக்கின்றார்களெனில்,

அவர்கள் ஆதியிலே கடவுளால் படைக்கப்பட்டுச் சகலதுக்கங்களை அனுபவித்தற்கு, முன்னே என்னகர்மஞ் செய்திருந்தார்கள்? என்பாயாகில்: பசுக்களும், அப்பசுக்களைப் பந்தித்தபாசமும், அப்பாசத்தை ஒழித்து அப்பசுக்களுக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டும் பதியினாலே செய்யப்படும் பஞ்சகிர்த்தியமும் ஆதியல்ல, அநாதியேயாம். பதியைப்போலப் பசுக்களையும் அநாதியினையில், பதியை ஒப்பில்லாதவ்வென்றல் கூடாதே என்பாயாகில், நீ ஆன்மாவுக்கு உற்பத்தியுண்டு நாசம் இல்லையெனக் கூறுகின்றாயே அவையுமும், பதியைப்போலப் பசுவை நசுமில்லாததென்னகையால், பதியை ஒப்பில்லாதவ்வென்றல் பொருந்தாதென்று பேசல்வேண்டுகிறோ! பதியும் பசுவும் அநாதிசித்தாயினும், பதி அநாதிமலமுத்தசித்தம், பசு அநாதிமலபெத்தசித்தம், பதி பசவுக்கும் பாமுத்தி வியத்திக்குறி அனுக்கிரகம் பண்ணும் சித்தம், பசு அவைஹக்கிரகத்தைப்பதியினிடத்தினின்றும் பெறும் சித்தம் பதி சிருட்டி சங்கார திதி ஸ்ரோபாவபத முத்தி அனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ்சித்தம், பசு அந்தப் பஞ்சகிர்த்திய பரதந்திரத்தில் அகப்பட்டுக் கட்டுண் ணுஞ்சித்தம், பதி வருவராலறி விக்கப்படாதுதானே அறியுஞ்சித்தம், பசு சிற்றறிவு மேறிவுகளினால் உணர்த்துவிக்க யோக்கியமாகுந் சித்தமாய், இருத்தலால், பதியை ஒப்பில்லாதவ்வென்றல் கூடாதென்பது கூடாது.

பஞ்சகிருத்தியங்களை அநாதிஎன்றல்எவ்வாறு? என்பாயாகில்: பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமாறும், அப்பஞ்சகிருத்தியங்களில் அகப்படும் பசுவும், அநாதியாமாதலானும், அநாதியாய்விடுவிலகலம் உடனாவிருந்து பின்னர்ப்பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யத் தொடங்கினவொன்றில் அவரை நிருவிகாரியென்றல் கூடாமையானும், ஒருபனிடைத்தினின்றும் உயிர்ப்பண்டாயொடுங்குதல் சிலகாலஞ் சென்றபின்னர்த் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருதல்போல, பதியினின்றும் உண்டாகும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் சிலகாலத்துக்குப் பின்னர்த் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருமாத்தலானும், பதி பஞ்சகிருத்தியம் அநாதியென்பதே சித்தம்.

இப்படிப் பிறந்திறந்துமுறும் ஆன்மாக்கள் எப்பொழுது முத்தியடையும் என்பாயாகில், பலசென்மங்களிலே நிஷ்காபியமாகச் செய்த புண்ணியங்களினாலே, மந்ததமம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதமம் என்னும் நான்கு சத்திநிபாதங்களும் கிரமமாகவரும். அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அந்நிபத்தி, சிலத்தகைகொசெய்து. முறையே சரியை கிரியை யோகம் ஞானங்களிலே நிறுத்துவர். இந்நான்குபாதங்களின் வழிநின்றவர்கள் முறையே சாலோக சாயீப சாரூப சாயுச்சியங்களைப்பெறுவார்கள், இவைகளைல்லாம், சைவாகமங்களைக் குருமுகமாக வாசிச்சில், தெளிவாகவிளங்கும்.

சைவாகமங்களை எண்க்குடனர்த்தல்வேண்டும் என்பாயாகில்: அவைகளைச் சிவநிந்தை பண்ணும் புறச்சமயிகளுக்குச்சொல்ல எங்க

வருக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. ஆதலால், உனக்குச் செல்வது கூடாது. மத். 6. 8. "நீங்கள் நாய்களுக்குப் பரிசுத்தமானதை இடாதிருங்கள், பன்றிகளுக்குமுன் உங்கள் முத்துகளைப் போடாதிருங்கள்; இவைகள் அந்தமுத்துகளைக் கால்களால் உழக்கி, திரும்பி உங்களைப்பீறும்." என்னும் உபதேசத்தை நீ மறந்தனைபோலும். அது நிற்க, சைவர்களுள்ளும் எல்லாரும் சைவாகமங்களை வாசித்தற்கு அதிகாரிகள்ல்லர். சைவாகமங்களில் கிரியாகாண்டத்திற்குச் சமய நீக்கையோடு விசேஷ நீக்கையும் பெற்றவர்கள் அதிகாரிகளாவார்கள். மற்றை ஞானகாண்டத்திற்கு அவ்விரண்டோடு நீர்வாண நீக்கையும் பெற்றவர்களே அதிகாரிகளாவார்கள். அதிகார முள்ளவர்களும் குருவின்றித் தாமே வாசிக்கப்படுதல், ஆயுதபரீகை இல்லாதவர்கள் குருவின்றி ஆயுதங்களைப் பரீகஷிக்கப்படுதல் தர்மமத்தாமே சேகித்தற்கு ஏதுவாமாறுபோல, தபலமந்தாமே செடுத்தற்கு ஏதுவாகும். ஆதலால், அவர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து வழிபட்டு, அவ்வாகமங்களைப் பூசித்து வாசித்தல்வேண்டும். அவர்களல்லாத சமயிகள் தாம்செய்யவேண்டிவனவற்றையும் விலக்கவேண்டிவனவற்றையும் அறியாது கெட்டுப் போகலாமா? என்பாயாகில்; அவர்கள் சைவாசாரியர்களை அடைந்து வழிபட்டு, தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கேற்ப அவர்கள் போதிப்பனவற்றை அறிந்து, அவ்வாறே நடக்கில் ஈடேறுவார்கள். யூதர்களெல்லாரும், தங்கள் சமயசாத்திரத்தை ஆசாரியர் ஆலயத்திலே வைத்துப் பிடித்து இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டுமென்று தங்களுக்குப் போதித்து அறிந்து அவ்வாறே நடந்தார்களென்று அந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றி, அவர்களெல்லாரும் அதை எழுதிவைத்து வாசித்தார்களென்று தோன்றவில்லை. இன்னும், யேசுவுடைய சீடர்களும் சனங்கள் இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டும் என்று வாய்யொழியாக உபதேசித்தார்கள். தூரதேசத்தாருக்கு நிருபங்களை எழுதியனுப்பினார்கள். அங்ஙனமன்றி, தங்கள் சமயசாத்திரத்தைச் சகல சனங்களுக்கும் கொடுத்தனுப்பினார்களென்றும், அவர்கள் வாசித்தார்களென்றுங் காணப்படவில்லை.

பாகிரியே, நீ இவைகளைப்பகூப்பாதம் இன்றி ஆராய்ந்தறிந்து, எங்கள் சைவத்தைத் தூஷியாமல் அடங்கியிருக்கக்கடவாய்.

சூசனம்.

சனங்களே,

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமலகாரணத்தினாலே கன்மானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் கவேதசம் உற்பிச்சம் சராயுசம் என நால்வகைப்படும். அவைகளின் விரி என்பத்து நான்கு தூறியிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், இதர யோனிகளெல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச்சித்தாகிகளினாலும் நீக்கி மனுஷிய ஜன்மத்திலே வருதல் மிகுந்த அருமை

பாட அவ்வருடை, ஆராயுங்காலத்து, சமுத்திரகதைக் கையினிலே
 நீர்திக்கரையேறுதலபோலும். இப்படிப்பட்ட மனுஷிய ஜனபதவது
 விபயினும், சாததிரமணமுடி வீசுத மலைகளிலும் வணங்குபவருட
 வாழ்வை முதலியோகாளாய பிறவது சாஸ்திரங்கள் வழங்குந் தே
 சங்கனிலே பிறப்பது மிருகத புண்ணியம். அதினும், சிவப்பிரணீந
 ம சிய வேதாகமங்கள் வழங்குத யிலேசச தேசகதைவிடு, அவை
 வழங்கும் ஆரிமத்தசத்திலே பிறப்பது மிருகத புண்ணியம் அதினும்,
 வேதாகமவ சிய பச்சாயிகள் வயிறுநிலே பிறவாமல், வசவசயிசுள
 வயிறுநிலே, பிறப்பது மிருகத புண்ணியம். இப்படிப்பட்ட அருமைய
 க வந்த பண்புநீய லன கதினால் வரும் பயன் சமருருநிலகந்ணம்
 ருமைய அமைந்த வைபாசாரிபரை அடைந்து, சிவபுலகந்தெற்று,
 சைவாகமவிகுவழியொழுகி, சுவணை வழியும், பரமபுருஷாததரம்
 சிய நித்திய னந்த முத்தியை அடைதலேயாம்

இந்த அடியாக கத விய னணியக்துகரு இனநீயமை
 பகருவிபாசிய இய நும ஜனபதவது விபய, அமரநு பய
 னை அடைகருகுச மரிதபு பபலாயிட்டு பச்சாஸந் (பாபுள
 ன்க்க ருருமருளிஞல் யதா மக க அரிடக விய தாக்க அரிச
 ல கய பராக்ஷியினுவு, அந்நாச வகி க்களைநிதி அரியான
 ப கய போகத்தினுவு, பரமம டி ளினினை டிர்க்கிட்டுத், வயி
 றவாசாக விருப்பது பபு டிர்க்கிடுதலும், புண்ணை சுவகிசுக்
 பட்ட குருசிகசமயத்தினு டிர்க்கிடுதலும் துபகம் பரமயுடத துபி
 னத்தினுமும், இன்ன யிலே பச்சாயிகளே டி பரிசயு வயி
 ளைய ல வந்த தூயாசனையின ஆறுவிருகதியினுவு, பகளை வ
 னை னினுள்கப டிர்க்க ராகசில விபு க அந்தவியவேதனை
 பட்டு மூலவதரு யம் தேடுசரே களை'

இவ்வாறே வாசுகன்குறிய ப ருருநா ததபாசியிடமின்பபத
 வை அபநகரத மயால த, விய துரமய இயரைச சிறுநின்ப
 கத துக் கருகு கருவியமய செலவீடு பெருஞ்சென்று பாயநி
 ளைகளை களை பகளை பெருகருகிய சிறுநின்பகடுகளிலுவு இட
 படிபட்டவதனபதை அபிரிந்த ரவந்தரேய தலைநகரகால
 விடுகினை தரறுகினை மேல் தறிநானான விட விடவேரைக கடு
 கவேர் பொலியும வகது கடுகிடு வகுளை டிர்க்க கிடைத்தளி தே
 னக கிணைய பொலு வயிறவியின ப' என்று முனிரேருகநிடி
 செய்புனைககொண்டு, சிந்தித்து பரமங்கள் இயக்கை இழவுடைச
 க சிய சிறுநின்பததை அணுவிக்கது வறியு, சிவனை வழிபட்டு
 முகதியடைதற்குக் கருவியாகிய இக்கமேகம் இன்னும் வழிபடுதற்கு
 ஆரோக்கியமாய நிற்கும்பாரு டி எனக்கொண்டு அணுபவித்தல
 வேண்டும். அச்சிறுநின்பக்துகரு நிமித்தமாகிய செலவாததைத் தே
 டும்வழியும், சமயத்தரோகம் கொலை களவு பொய்ச்சான்றுரைத்தல
 விசுவாசகாதம் முதலிய பாகங்களினித்த தெடலவேண்டும். நீங்கள்
 இவ்வணம் செய்யாது சமசமயம்கிய சைவத்தைவிட்டு, சிவதூய

ணம் சிவசாத் திர தூஷணம் முதலிய அதிபாதங்களே செய்யும் பாதிரிகளால் மருட்டப்பட்டு, அவர்களுடைய தூர்ச்சமயமாகிய கிறிஸ்து சமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து, அதன்வழியாகப் பொருளும் புகழும் தேடமுயன்று, அவர்களோடொத்த அதிபாதகிக ளாகின்றீர்களே! இம்மையில் எளிதிற்பெறப்படுவனவாகிய மிகச்சிறிய பொருளையும் போலிப் புகழையும் குறித்தும், சைவத்தின்மேலே பாதிரிகளேற்றும் தூஷணத்தினாலே மதிமயங்கியும், எம்மையினும் பெறுதற்கரிய பெருஞ்சிறப்பினதாகிய ஆன்மலாபத்தை இழந்துவிடாது உய்யும் பொருட்டு, சைவதூஷணபரிகாரம் எனலும் இந்நூலைப் படிப்பாத மின்றிச் சித்தசமாதானத்துடனே பலமுறைவாசித்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்பாதிரிகள் எற்றிய தூஷணங்களெல்லாம் பொய்யென்பதைத்தெறிந்து, வேளாண்மை வாணிகம் இராசசேவை முதலிய தொழில்களாலும், அவை கூடாக்கால், யாசனத்தினாலும் சீவித்துக் கொண்டு, அநிருதம் பூர்வாபரவிரோதம் முதலியதோஷங்கள் ஒன்று மின்றி, யதார்த்தமாய் விளங்கும் சைவத்தின்வழிகின்றி, நீத்தியானந்த முத்தியைப்பெற முயலக்கடவீர்கள். அதனை இன்னுமொரு பிறப்பிலே அடைகுவமெனின், ஐயையோ, இப்பிறவிதப்பினாலெப்பிறவி வாய்க்குமோ யாதாவருமோ! தெரியாதே! இப்பிறப்பிற்குள்ளே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின் அடைகுவமெனின், இப்பிறவி நீங்கும் எல்லை இதுவென்று தெரியாதே! இங்ஙனமே, “உலகத்திரேயுலகத்திரே - நாக்கழப்பாகவாய்ப்பறையலுத்தூ - சாற்றக்கேண்மின்சாற்றக்கேண்மின் - மனிதர்க்கு வயது நூறல்லதில்ல - ஆம்பதிரவிலகலுந் துயிசிற்றால் - ஓட்டிய விளமையா லோரைந்து நீங்கும் - ஆக்கையினைமையிலையுன்று நீங்கும் - எழுபது போக நீக்கிருப்பன முப்பதே - அவற்றுள் - இன்புறு நாளுஞ் சிலவேயதாஅன்று - துன்புறு நாளுஞ் சிலவே யாதவால் - பெருக்காரொத்தது செல்வம் பெருக்காற் - நிழுகரையொத்த திளமையிழுகரை - வாழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளாதலால் வுன்றேசெய்யவும் வேண்டுமொன்றும் - நன்றேசெய்யவும் வேண்டுமன்றும் - இன்றே செய்யவும் வேண்டு மின்றும் - இன்னேசெய்யவும் வேண்டுமின்னும் - நாளை நாளை யென்பீராகில் - நரணுடை முறைநாளாவது மறியீர் - நம்முடை முறைநாளாவது மறியீர் - எப்போதாயினும் கூற்றுவன் வருவான் - அப்போ தந்தக் கூற்றுவன் நன்றினர் போற்றவும் போகான் பொருளொடும் போகான் - சாற்றவும் போகான் நமரொடும் போகான் - நல்லா ரென்னு னல்குர வறியான சீயா ரென்னுன் செல்வரென் றுன்னுன் - தரியா னெருகணந் தறுகணுளன்.” எனப்பெரியோர் கூறினார். ஆதலால், இச்சரீரமுள்ள பொழுதே, மேற்கூறியவாதே முத்தியடைய முயலக்கடவீர்கள்

சைவதூஷணபரிகார

முற்றுப்பெற்றது.

